

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Jensen, Thit.

Dansen på de blå anemoner.

Samfundsskuespil i 4 akter.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Da.Dram.F. 4

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.

Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts

If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild. Always remember to credit the author.

Dramat. Bibl.

D.D.F.

No 773

Thit Jensen:
Dansen paa de blaa
Anemoner.

Thit Jensen

Thit Jensen

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DRAMATISK BIBLIOTEK
POSTBOKS 2149
1016 KØBENHAVN K
DANMARK

Frederik van der Schath

DRAMATISK BIBLIOTEK
FJOLSTRÆDE 1
POSTBOKS 2201
DK-1018 KØBENHAVN K

Balletimpulsen

Dr. W. Jacobsen
Bl. 24

[Handwritten signature]

No 773.

DANSKE DRAMATIKERES FORBUND

P e r s o n e r :

Barbarina)
) Yonling. En Vej forer ind fra hende. Mærke.

Eva) Danserinder ved den kgl. Ballet.

Fru Kaptajn Kolind, Evas Bedstemoder hendes Yndes er Ma-

Fredrik van der Moth, Balletinspektør raeblik. hendes

Sigfred Simesen, Cand.phil. af Høvsøst. Efter hende kom-

2 Mænd. Bedstemoder. Fru Kolind)

Har du set, Høvsøst, de disse Ansøgere er sprunget

1 Akt: En Skovlysning

2 " : Sigfred Simesens Hjem

3 " : Ja, de er gode, plus" kom ind til Skaalet - vi

4 " : Frøken i "aften."

Eva (plukker)

Evas skulde

Fru Kolind

Handlingen spænder over 8 Aar. Foregaar i København i

Nutiden. der plukker Ansøgere) eller måske Fru Knidt.

Eva (hurtigt erindrende)

Fru. se Høvsøst - jeg har helt glemt en Begging, Fru

Knidt betalte, de vi flyttede ud - 4 Kroner og 80!

Fru Kolind

Det kan jeg ordne, naar jeg kommer ind.

Eva
Jamen hvad saa 1 Akt. jeg lovede

Fru Kolind

(Skovlysning. En Vej fører ind fra højre. Bænke.)

Idet Tæppet gaar op staar Scenen tom - straks efter kommer Eva, sommerklædt, sorgløs og smilende; hendes Væsen er naturligt, hendes Blik et aabent frimodigt Barneblik, hendes Manerer er prægede af god, gammel Herkomst. Efter hende kommer hendes Bedstemoder, Fru Kolind)

forvirrede - Hvor gaar Barbarinas nu og joner?

Eva

Har du set, Mormor, de blaa Anemoner er sprunget ud!

Fru Kolind

Haa - halvt uanset vist klare det - kunde

Ja, de er paa, pluk noen ind til Skaalene - vi faar maaske Fremmede i Aften.

Eva (plukker)

Hvem skulde det vare, Mormor?

Fru Kolind

Aa - din Chef, Balletinspektør van der Moth
(ser til Eva, der plukker Anemoner) eller maaske Fru Smidt.

Eva (hurtigt erindrende)

Fru, aa Mormor, jeg har helt glemt en Regning, Fru Smidt betalte, da vi flyttede ud - 4 Kroner og 80!

Fru Kolind

Det kan jeg ordne, naar jeg kommer ind.

Eva

Jamen hvad maa hun tænke, jeg lovede

Fru Kolind

Herregud, hun ved da, vi er ikke fløjede af Lande.

Eva

Nej, men - Gald er - Gald er Uorden - saadan Smaa-
regninger forvirrer at huske paa.

Fru Kolind

Ja, naar man er det bliver man ikke
ved med at Saa kan jeg godt forstaa, der er saa mange, der er
forvirrede - Hvor gaar Barbarina nu og joner?

Eva

Men hvorfor, hun er da altid saa venlig -
og morsom. Joner - det er da saa uskyldigt.

Fru Kolind

Naae - halvt uskyldigt kan vist klare det - kunde
du ikke have valgt dig en anden Veninde, lille Eva?

Med Eva?

Eva

Jamen lille Mormor, det er virkelig kommet ganske
af sig selv - paa Balletskolen - fordi Barbarina og jeg al-
tid var saa forskellige - af hende; det bliver ikke de saar-

Fru Kolind

ligste. Ja, I kla'r hinanden - (hun sætter sig paa en Bank
til venstre)

Eva

Og hun danser en Regel.

Og vi har Tilbedere sammen.

Fru Kolind

Saa kan du være sikker paa, Barbarina løber ikke
af med den ringeste.

Eva

Det gør heller ikke noget. Mor, Barbarina og jeg skal ud i den store vide Fru Kolinds have.

Er du tilfreds med at faarsidst? Eva ligger let sine Hænder paa Fru Kolinds Evas og Dejer sin indsigende frø. Hun har en Der er Mand nok. Evas kunstigt Morer; hendes Evas er uoprustet Fru Kolinds. Evas Hilsen. Evas naar Mand Ja, naar man er 20 Aar - men det bliver man ikke ved med at være. Jeg fortryder, jeg tog hende i Huset. Evas Hilsen. Evas er den Evas af alle Evas: den undselige Evas.)

Men hvorfor, Mormor? hun er da altid saa venlig - og morsom. Fru Kolinds

Det er I jo ikke Fru Kolinds nok til. Fru Kolinds

Hun gaar dig i Bedene. Fru Kolinds

Høj, saa kunne Eva, saa Mormor. Fru Kolinds

Med hvem? Fru Kolinds

Kan det gøre Fru Kolinds? Fru Kolinds

Inspektøren (Eva trækker paa Skuldrene) Du skal ikke trække paa Skuldrene af ham; det bliver ikke de daarlige ligste Ægtemænd dem der har Nysgerrigheden af Kroppen. Det i ved Barbarina ogsaa - tro, hun er klog. Evas af.

Eva Kolind

Og hun danser som en Engel. Evas.

Fru Kolind

Hun danser som en Djævel! Du, du danser som en Engel. Egentlig skulde du danse til Salmer. Evas

Højagtig det, de skal vide mindet mulig om, Bar-

Barbarina.

Eva

Bekymre dig ikke, lille Mormor, Barbarina og jeg skal ud i den store vide Verden og danse.

(Fra venstre kommer Barbarina, hun lægger let sine Hænder paa Fru Kolinds Skuldre og bøjer sig indsmigrende frem. Hun har en Nuance, men ikke ubehagelig kunstlet Sprog; hendes Væsen er udpræget feminint underfundigt, hendes Hilsen, mest naar Mænd rækker hende Haanden, er en Blanding af Kynisme og Blufærdighed, hun skruer sig lidt i Overkroppen og ser op med Blommesøjne. Hun er den farligste af alle Typer: den undselige Skøge.)

Ja, jeg tror, jeg Fru Kolind sig noget sammen, om jeg skulde kunne det er I jo ikke nær dygtig nok til. Dog. (Lær.

halvt kynisk, halvt skole) Barbarina

Nej, men kenne nok, søde Mormor.

Ja, du bliver du Fru Kolind Sang, Barbarina - hvor var du for Kan det gøre det ud for Duelighed? S. da vi gik?

Barbarina

Nej men det skaffer os Roller - og gode Roller er at komme i Forgrunden, og Forgrunden er ligesom Fronten, vi kommer ofte i Ilden, og det bliver vi dygtige af.

Var der nogen? Fru Kolind

Det kan ogsaa føre til Fordærv.

Balletinspektør Barbarina sige Chef, Mormor, det har Interesse Hvad er Fordærv. d. phil. Sinesen, Eva, det har In-

teresse for dig. Af Inter Fru Kolind is var der ingen - derfor led jeg & Nøjagtig det, De skal vide mindst mulig om, Bar-

barina.

Fru Kolind

Kvad sagde jeg Barbarina Inspektøren.

Søde Mormor, De er (...)

Skal være velkommen Fru Kolind ikke som Svigersøn,

Mormor, ja Gammeldags, ja, Gudskelov. han.

Barbarina

Det er Eva ogsaa! Hun tror, man kan elske en og den samme fra Brudeskamlen til Entreen i Himlen. være af større Værdi for en ung Datter Fru Kolind Brudeskamlen.

Men det tror De ikke? Inspektøren

Har Inspektøren Barbarina ikke altid været sød og høflig overfor mig? Jeg tror, jeg skulde tage mig meget sammen, om jeg skulde kunne elske en og den samme en hel ... Dag. (Ler, halvt kynisk, halvt skælnsk)

hvide haa, men jeg er klar Eva (ler) - hvad skal jeg sige - naturligt - Nu blir du snart sendt i Seng, Barbarina - hvor var du forresten henne, borte havde taget dig, da vi gik?

Jeg kan høre, Barbarina sket af denne Hr. Student Simesen. Jeg trængte til at se Brostensbrigaden, og saa cyclede jeg ned til 4 Toget.

Cand.phil. ... Fru Kolind (hurtig)

Var der nogen? Fru Kolind

For mig saa hun Barbarina Cand.phil. ...

Balletinspektøren, vor høje Chef, Mormor, det har Interesse for Dem - og Cand.phil. Simesen, Eva, det har Interesse for dig. Af Interesse for mig var der ingen - derfor lod jeg dem finde Vej alene. Inspektøren var der Roth

Fru Kolind

Hvad sagde jeg, Eva - Inspektøren.

Eva (ler)

Skal være velkommen - blot ikke som Svigersøn,

Mormor, jeg ved godt, du svarmer for ham.

Barbarina

Vor høje Chef plejer ikke at gifte sig. Hans Bevaagenhed - hans periodiske Bevaagenhed - menes at være af større Værdi for en ung Danserinde end - Brudeskammen.

Fru Kolind (overhører)

Har Inspektør van der Moth ikke altid været net og høflig overfor dig, lille Eva?

Eva

Ja, Mormor, jeg siger jo heller ikke, jeg ikke kan lide ham, men jeg er aldrig rigtig - hvad skal jeg sige - naturlig - sammen med ham; han er venlig nok men sarkastisk

Fru Kolind

Jeg kan høre, du er paavirket af denne Hr. Student Simesen.

Eva Kolind

Cand.phil. ...

Fru Kolind

For mig maa han gerne være Cand.phiol.

Barbarina (Hun og Eva ler)

Cand.phiolen kommer, fordybet i ærverdigg Samtale med vor høje Chef. Gud ved, hvordan de har fundet hinanden?

(Fra Stien til højre kommer Inspektør van der Moth)

og Cand.phil Sigfred Simesen. Moth er en ungdommelig, forfi-
net Mand midt i 30erne, lidt feminin, hans Væsen er charme-
rende, en alle Synderes Overbærenhed præger hans vindende
Smil. Simesen er Sportstype)

Fru Kolind

Det er virkelig Inspektøren! Goddag - Kunde De finde os? Hvor det var pønt af Dem, jeg trænger saadan til et Menneske at tale med. Goddag Hr. Simesen, naa har Læsningen taget saa haardt paa Dem, at De maa holde Ferie paa en Hver-
dag?

Insp.v.d.Moth

Jeg er saa godmodig, Fru Mormor, jeg sankede det unge Blod op paa en forvildet Landevej og tog ham med - skønt jeg godt ved, han bestiller ikke andet end stikke mig ud
(Til de unge Piger) Der er jo begge vore Balletstjerner, Fremtidens Haab, salig Bournonville i Erindring.

Eva og Barbarina (hilser først paa

Inspektøren, saa paa Simesen)

Goddag Hr. Cand. - phil.

Fru Kolind

I rankefulde Pigeberna, skulde I med det samme

sladre!

Insp.v.d.Moth (ser paa de unge

Piger og ryster paa Hovedet)

Føl! - I sprutter jo af Sommerkaadhed - er det godt at have Ferie?

Barbarina - Eva

Nej - Ja!

De lever Kaffe.

Insp.v.d.Moth

Er Verden nu ikke bagvendt! Det lille Menneske
der (viser paa Eva) forkæler jeg, og saa er hun lykkelig for
at rejse fra mig - ^{derimod holder} ~~nees~~ jeg med streng Justits ~~hvor~~ vor
temperamentsfulde Carmen der (viser paa Barbarina) i Ørerne -
og hun savner mig. Gud for Herligheder - ikke destinationer

begriber jeg ikke, nogen Sigfr. Simesen ud, Dag ud og Dag

ind den Et Skema - hvordan man bedst holder Kvinder fast.

Alverden slår i Hiden Insp.v.d.Moth

Glimrer De med at have Forstand paa Kvinder? De
ser mig lidt for gammel ud til det! - Forstand paa Kvinder
har man kun, naar man er 18 Aar - og uberørt.

Fru Kolind

Aa, kære Hr. Inspektør, nu er jeg altsaa i saadan
en Vaande ...

Insp.v.d.Moth

Lad mig hjælpe Dem.

Fru Kolind

Se, jeg vilde saa forfærdelig gerne bede Dem spise

Insp.v.d.Moth

Middag, Tusind Tak, kære Fru Mormor, men det er
netop det, De ikke faar Lov at have Ulejlighed med, jeg har
bestilt Middag i Pavillionen, vi gik forbi -

Fru Kolind

Jamen De kommer da ind? De lever saa Stabat sine

Husmandslødder, Insp. v. d. Moth der blev nogen Varia-
tion i en Hvis De byder paa en lille Kop Kaffe - saadan som
De laver Kaffe. Insp. v. d. Moth

Høj Gudskelev Fru Kolind Staten være Idiot, Natu-
ren er det Aa kære ja, det kan De da tro, vi har Veranda ud
til Planen og Søen og Solnedgang Hans

I Guds Insp. v. d. Moth Haren Brud
Du store Gud for Herligheder - ikke destomindre
begriber jeg ikke, nogen kan holde Landet ud, Dag ud og Dag
ind den samme grønne Ørken (til de unge Piger) Hvad i
Alverden slaar I Tiden ihjel med.

(neger paa Kunde) Fru Kolind og hvad
Ih, Eva er oppe med Solen og kommer hjem lige naar
Barbarina gaber første Gang. Fru stiller sig tilskue

Syn, nu Barbarina Fru
Jamen jeg bestiller da noget - jeg holder mig i
Traning. Hu paa Høgen samles hun med Skovens

Insp. v. d. Moth Høj Leder
I hvad, Barbarina? no Leder

og med Barbarina no i Guds Høj Leder
I at danse naturligvis, hvad ellers?

Hvad de Insp. v. d. Moth
I at begrebsforvirre Mand, søde Barn, det er da
hovedsagelig derfor De danser, ikke? Ak, Barbarina har for
meget Temperament og Eva for lidt. Farvel.

Jeg ved ikke, Sigfred Simesen ligt, men jeg ved,
Blod og Guld Hvis Naturen fordelte sine Gaver som Staten sine

Husmandslokker, tror Inspektøren saa, der blev megen Variation i den Ballet?

er ogsaa for ham

Insp. v. d. Moth

Nej Gudskelov og Tak, lad Staten være Idiot, Naturen er det heldigvis ikke endnu. (ser paa Eva) og vilde have en Sø, vilde jeg Sankte Hans Sankte Hans

X

I denne Nat staar Vaaren Brud

Hr. Inspr. Alle Blomster springe ud

Alle Fugle bringe Bud

Ikke ja! Nu kommer de Fru Normer, jeg vilde ogsaa gerne haft en Sø Sommer. (de unge Piger ler) jeg ved, jeg

(peger paa hende) Yndefuld og kysk og prud kysser hendes

Hushø)

Handwritten scribble

I de lyse Natters Stjerneskrud

Den unge Jomfru stiller sig tilskue tiende

Græsstraa og)

Tys, hun er alt Frue

Sol og Alt i Morges sprang hun ud at er omme.

Nu paa Engen samles hun med Skovens

Det er sig, Norger, bly Najader

For med sine Lader

Ja, dig! Og med kløgtig Mine i denne Nat staar Va-

ren Brud. Dem nu ind at prente

Hvad der hændte,

Det er Hvad der hændte skilsmisse, han er kun 30,

og jeg har set, Naar man sender.

Livets Uskyld sit Farvel.

Jeg ved ikke, om Citatet er rigtigt, men jeg ved, Blod og Glød kommer først i den unge Evas Dans - "naar alle

Fugle bringe Bud, den unge Eva nys stod Brud".

(Han dupper sin Cigaret i Haandfladen, en Manøvre, der er egen for ham)

Er hun nu ikke Eva i Edens Have, som hun staar der - den første, den uforanderlige Kvinde. Hvis jeg vilde have en Søn, vilde jeg have ham med Dem.

Er de ikke ved Fru Kolind der gaar det hele Dagen.

Hr. Inspektør.

Saa kedet De Insp.v.d.Moth

Ikke jaloux, naadige Fru Mormor, jeg vilde ogsaa gerne haft en Søn med Dem, (de unge Piger ler) jeg ved, jeg havde aldrig faaet en Søn med nogen bedre (kysser hendes Haand)

Barbarina (holder 4 sammenknyttede

Græsstraa op)

Se! en Krans! Brud i Huset før Aaret er omme.

Evad er det, Eva siger og skriver.

Det er dig, Mormor.

Jeg tegner - Fru Kolind minny Ballet.

Ja, rigtig, jeg er kun 74 - i denne Nat staar Vaaren Brud. Mormor, I gik jo i Kvinde i den Tid ikke? Der ligger to hjerne her Jeg Eva

Det er den hjemvendte Amerikaner, han er kun 90, og jeg har set, han joner med dig. Jeg gik med dem, og I kan tro, de var gode. Barbarina

Den store Kærlighed - men Egtepagt, ingen Letsindigheder. Det var det som, de besang det evigt kvindelige.

Eva Kolind

Og vi sender Bud efter Mor til at være Brudepige.

Barbarina

Og ikke altfor mange Børn, Mormor, var nu fornuf-
tig. kvindelige - hun skulde gaa nedslagne Blikke - for

at bevise sin Dyd.

Fru Kolind

Er de ikke rædsomme - saadan gaar det hele Dagen.

Det var Fanden Insp.v.d.Moth

Saa keder De Dem ikke, Mormor.

Og hun var "saa Fru Kolind", naar hun troede, Na-

Nej, men jeg vilde ønske, de vilde huske deres egne
gode Raad, naar Tiden kommer - mig finder de jo saa gammel-
dags. Og troede paa Storken - lige til det sidste. (De

Barbarina (halvt knælende)

Tilgiv!

Fru Kolind

Fru Kolind (til Inspektøren)

Hvad er det, De sidder og skriver.

Insp.v.d.Moth

Jeg tegner - Skitser til min nye Ballet. det var

heller ikke kvindeligt. Eva

Mormor, I gik jo i Krinoline i den Tid ikke? der
ligger to hjemme har jeg set.

sagt en en Kvinde, at hun Fru Kolind efter at være skåret af
og kastet Ja, baade min Søster og jeg gik med dem, og I kan

tro, de var pæne. Goethe har jo et Sted sagt, at en Kvinde

intet saa læse "Evis en Sigfred Sinesen"

de læse en Det var den Gang, de besang det evigt kvindelige.

Fru Kolind

Ja, det var - for da var der noget at synge om.

I blir her selv lig - lig Barbarina sidste

Det var de mærkeligste Ting, ikke Mormor - som var
evigt kvindelige - hun skulde gaa med nedslagne Blikke - for
at bevise sin Dyd.

Insp.v.d.Moth

Det var Fanden til Bevis. af andre valgte Egte-

helle underdanig.

Eva

Og hun var "saa yndig naiv", naar hun troede, Ra-
diserne groede paa Trær. blev fest den Gang.

Insp.v.d.Moth

Og troede paa Storken - lige til det sidste. (De
unge Piger fniser)

Saa hun ikke h Fru Kolind den var skrevet paa

Latin. At fnise betragtedes heller ikke som takkelig
kvindeligt.

Og ud fra Natu Barbarina

Jamen tale med maatte de jo slet ikke, det var
heller ikke kvindeligt, vel?

Sigfred Simesen

Besyderligt - eftersom det er selve Ovid, der har
sagt om en Kvinde, at hendes Tunge, efter at være skaaret af
og kastet paa Jorden, mumlede endnu.

Og selv Goethe har jo et Sted sagt, at en Kvinde
intet maa lære "Hvis en Kvinde endelig vil læse, saa lad hen-
de læse en Kogebog". lig! Var hun ikke hendes naturlige Be-

skytter... Barbarina

For at lave god Mad til jer Mænd naturligvis, ja
I blir her selv lig - lige til det sidste!

Sigfred Simesen

Heller ikke var det kvindeligt, hun valgte Ægtefæl-
le selv. kunde føde børn?

Eva (drillende)

Men skulde dog være denne, af andre valgte Ægte-
fælle underdanig. "naturlige Beskytter" havde heller ikke
Lyst - for det kunde gøre Barbarina - saa det overlod han
gerne hende. Oh, at jeg ikke blev født den Gang.

Sigfred Simesen

Jamen han beviste sine Paastande - ud fra Biblen....
de største Kriminallister Barbarina enige om, at Kvinden er
den egentl. Som han ikke havde læst, den var skrevet paa
Latin.

Sigfred Simesen at tage Fejl af.

Og ud fra Naturen Simesen

... saa hun fr Eva lder og Iverksetter den paa en
saadan Maade. Som han heller ingen Forstand havde paa, er han kin-
de hendes Skyld. Sigfred Simesen

Han gjorde sig ikke destomindre til hendes For-
mynder Altsaa indeholder hendes lille Hjerne mere Dyrk-
drevenhed end den mest af Barbarina erdsøner - lad saa hende
blive Fort. Ja, og saa tog han alt, hvad hun ejede.

Sigfred Simesen

Selvfølgelig! Var han ikke hendes naturlige Be-

skytter....svindens Prestige - farlig, fordi den forudsætter

en respektet Duellighed Eva den, som gør det, ellers giver den
Bagslag. Jo, og som saadan munkede han hende.

Sigfred Simesen

Naturligvis - eksisterede hun i Kraft af andet
end hun kunde føde Børn?

Fru Kolind

Nej, for det kunde hendes "naturlige Beskytter"
ikke - og hendes "naturlige Beskytter" havde heller ikke
Lyst - for det kunde gøre meget ondt - saa det overlod han
gerne hende. (De ler alle)

Sigfred Simesen

Ved De, Fru Kolind, at Lombrosa, Ferrero, Foinitsky,
de største Kriminalister i Verden er enige om, at Kvinden er
den egentlige Anstifter af alle Forbrydelser.

Barbarina

Gudskelov, saa er der ingenting at tage Fejl af.

Sigfred Simesen

Nej, her er en af Sigfred Simesen ge, det er en af Li-
vets Lende.... men hun fremkalder og iværksætter dem paa en
saadan Maade, at ikke den mest erfarne Forhørsdommer kan fin-
de hendes Skyld.

Barbarina

Altsaa indeholder hendes lille Hjerne mere Durk-
drevenhed end den mest erfarne Forhørsdommer - lad saa hende
blive Forhørsdommer.

Insp.v.d.Moth

Jeg synes, Cand.phiolen har en farlig Passion for

at "synke" Kvindens Prestige - farlig, fordi den forudsætter
en respekteret Duelighed hos den, som gør det, ellers giver den
Bagslag.

Insp. v. d. Moth
Ja, Fru Kone (Eva og hendes Mand) og hvorfor bli-
ver hun i Har nogen i det hele taget kunnet definere "Det er
evigt kvindelige"? Naar en Mand udmærker sig, er det hende,
der har skabt ham for Barbarina

Jeg synes altid, det gaar i Retning af "Det evigt
faarede" ... Naar han staaer lidt i sin Udmærkelse, holder han
hende ud til Fordel for Insp. v. d. Moth mere.

Nej, Barbarina, - det evigt kvindelige er en hellig
Mystik! Er hun i Stand til at gøre sit Væsen, sit Ydre, sin
Hjerne, sin Tid, sin Vilje til et anvendeligt Stof - et Reser-
vestof for en Mand

Barbarina

For en Mand, jae - na ... er noget - kendt - (tanke-
fuld) og stort - i et Insp. v. d. Moth selv om hun seds af

Nej, hør nu efter, De Vankundige, det er en af Li-
vets Løndomme jeg afdækker for Deres respektløse Lattermild-
hed: Er en Kvinde i Stand til at gøre sig selv til et Bag-
grundsvæsen, et personløst, ydevilligt Stof for en Mand, da
forløser han ved Hjælp deraf alt det mandige i sig selv og
bliver en Værdi, en virkelig Værdi, en Opretholder af det fæl-
les Samfund.

Barbarina

Og hun?

Kommis hos en rig Bøbe, Fru Kolind stede har sig ned og blev
Krosserer. Bliver lykkelig! og er den anden værd, har fik en

bellig Følelse af, at han Insp.v.d.Moth st. et stort Kald

og endelig lykkelig at blive Profet
Ja, Fru Mormor (kysser hendes Haand) og hvorfor bli-
ver hun lykkelig? Fordi Kvinden under tusind maskerede Former
er og bliver Moderen! Naar en Mand udmærker sig, er det hende,
der har skabt ham for Samfundet.

Muhammed endte Barbarina
hinde
Og naar han staar midt i sin Udmærkelse, holder han
hende ud til Fordel for en yngre og kønnere.

Insp.v.d.Moth
Aa De lille raffinerede Mamsel Praktika, ja Gud bed-
re, han gør det, men han ved ikke, han holder meget mere ud
end hende, nemlig Herrevældets Bestaaen.

Eva

Jeg synes alligevel - der er noget - kønt - (tanke-
fuld) og stort - i at skabe en Mand - selv om man døde af
det.

Insp.v.d.Moth

Lille Eva, jeg skal digte Dem en dejlig Ballet -
med Krinoline og nedslagne Øjne - og jeg er sikker paa, De
vil forstaa Beretningen om, hvordan Muhammed blev Profet.

Eva

Hvordan det.

Insp.v.d.Moth (han tegner, mens han

fortæller)

Muhammed var Kommis til at begynde med, ved De nok,

Kommis hos en rig Enke, og hende giftede han sig med og blev
Grosserer. Den ene Ophøjelse er den anden værd, han fik en
hellig Følelse af, at han var ~~et~~ Udvalgt, ~~et stort Kald~~

og sødsælvt at være Profet.
Fru Kolind

Det faar saa mange. - Og Kaldet ender i en Daare-

kiste.

Insp. v. d. Moth

Jamen du bliver Insp. v. d. Moth Profeter af det -

Muhammed endte oppe i Bjergene - rastløs og tviv-
lende ~~Klædte~~ ^{hinde} han som en opreven Gænge ~~for~~ ^{blev} for at finde
et Tegn paa, at han nu ogsaa virkelig var bestemt til at vor-
de Profet - ^{Guds vis} Nok saa han Erkeenglen Gabriel som forsikrede, at
han var sendt fra Gud som Tegn, men Muhammed var endnu ladet
med frygtelige Tvivl - Ved De, hvad han saa gjorde? sagde:

Ikke min, men sin Eva

Nej. Det var Guds eller Kadisha's, se det ved jeg ikke.

Insp. v. d. Moth

Saa fik han det virkelig udmærkede Indfald at gaa
hjem til sin Hustru Kadisha - og Kadisha var Hustru af Guds
Naabe. *Og saa spurgte han sin Hustru Kadisha*

lige Anst: "Kan det nu ogsaa tænkes, det er mig, der er kal-
det"? ~~sagde Muhammed~~, og Kadisha saa paa ham: "Er du tosset,
naturligvis er du kaldet!" ~~for forkert~~, ~~takkede Muhammed sin~~

~~Hustru~~ - "Jae", sagde Muhammed stadig tvivlende, men jeg har
altid foragtet dem, der havde Omgang med Aander, og nu er jeg
selv blevet en af dem. Insp. v. d. Moth

Jamen du er jo ganske anderledes kvalificeret til
at omgaaes Aander end alle andre, sagde Kadisha -

Muhammed opfattede, at han allerede havde en Tilhænger, og han veltede alle sine Bekymringer over paa sin Hustru

Fru Kolind

Det gør alle Mand - hvad har de ellers Koner til.

Insp. d. d. Moth

Jamen de bliver ikke allesammen Profeter af det - Muhammed blev, han sukkede, lidt paataget, for han var paa det nærmeste overbevist: "Er jeg nu ogsaa værdig?"

Du værdig, sagde Kadisha, hvor kan du sige saadan noget, du er da værdigere end nogen anden

Saa endelig følte Muhammed klart, at det var Guds Vilje, Tegnet var givet ham, han bøjede sit Hoved og sagde: Ikke min, men din Vilje ske.

Om det var Guds eller Kadishas, se det ved jeg ikke, men paa den Maade blev Verden en Profet rigere, en Religion mere var født.

Sigfred Simesen

Jaa, sagde ikke Lombrosa, at Kvinden er den egentlige Anstifter af alle Forbrydelser.

Barbarina

Hvis jeg ikke husker forkert, takkede Muhammed sin Hustru - med at udelukke hende af Paradiset og fylde det med smaa lækre Serveringsdamer.

Insp. v. d. Moth

Gaa, Praktika, De forstaar ingenting.

Barbarina

Vi løber (Sigf. Simesen, Eva og Barbarina, der har
hvasket sammen, løber ad Stien til højre, ud) Eva sig sig

ikke til. Fru Kolind

Hvor skal I nu hen - Eva! - - - Gud ved, hvad de nu
har for? De mener, hun egner sig til at blive ærlig, gammel-

Insp.v.d.Moth

nyper sig
Føl! Se, hvor de stankelbener hen over Marken (han
sukker) Synd at de ikke kan vedblive at være det - Sorgens
tunge, trælsomme Aag, venter dem dog, naar de standser.

Synes De altid Fru Kolind

Ja - og derfor er jeg saa bekymret for Eva.

Altid - altid Insp.v.d.Moth jo godt fra Deres Fa-

der - Hvorfor det? var jeg jo ikke.

Fru Kolind

Jeg er ikke sikker paa, Barbarina har nogen god Ind-
flydelse.... han kunde måske (kysse hendes Haar)

Insp.v.d.Moth

Kære Fru Mormor, det er ganske unødige Bekymringer,
Eva gaar i sit naturlig kyske Væsen som i en Dykkerklokke.
Der kan komme en Egtemand ind i hendes Liv, en Elsker aldrig
- saa skal det da gaa haardt paa.

Jeg ejer Maleri Fru Kolind Høen, Fru Kolind, "Kri-

soliner i Det er heller ikke det, for jeg kender jo ogsaa

Eva ... der vandrende mellem de andre saa typpede Kupper,

det er det yndigste, jeg Insp.v.d.Moth

Hvad er det da?

coll. sig

Fru Kolind

Det er al den selv 1 og selv 2 og selv 3 og Selv-
erhverv 4, og alt det med selv - og det egner Eva sig slet
ikke til. ligst, har altid et godt Sind.

Insp.v.d.Moth

De mener, hun egner sig til at blive ærlig, gammel-
dags gift?

Fru Kolind

Ja, hun foretrak Fru Kolind - saavidt - men allige-
vel, naar Ja. kom og jærrede sig for forlangte min Hælsak
fordi en eller anden af Insp.v.d.Moth er havde svoret ham,
saa syntes Synes De altid...? det var lidt meget - men han
var jo ogsaa Kammerjunker Fru Kolind

Altid - altid - jae, De ved jo godt fra Deres Fa-
der - særlig lykkelig var jeg jo ikke, vendte ikke.

Insp.v.d.Moth

Min Fader fortalte om Lillefrøkenen i Krinoline som
det yndigste, han kunde mindes (kysser hendes Haand) var det.
Ja er han hed, Buskvækst Fru Kolind (glad)

Ja, jeg var pæn; jeg synes aldrig unge Piger nu om
Stunder kan blive saa fikse og lette - naar man saa Fødderne
inde under Krinolinen var de saa smaa som Trommestikker.

Nej, hun skal Insp.v.d.Moth end, hun skal være for-

hurtig. Jeg ejer Maleriet af Deres Hjem, Fru Kolind, "Kri-
noliner i en Herregaardshave" - de ser ud som smaa levende
Buskvækster vandrende mellem de andre smaa tuppede Kupler,
det er det yndigste, jeg ejer. Kolind

Ærlighedens Væsen - saasaa, det sagde Kallie, det

er min Datter, Evas Moder Fru Kolind saa gik det ikke hende

De er saadan et godt Menneske, Hr. Inspektør - jo,
De er - en Mand der har Tid til at sige et gammelt Menneske
noget venligt, har altid et godt Sind.

Insp.v.d.Moth

Det var Synd, De ikke blev lykkelig.

Fru Kolind

Ja, han forsørgede os jo da - saavidt - men allige-
vel, naar han kom og jamrede sig for forlangte min Medynk
fordi en eller anden af hans Elskerinder havde sveget ham,
saa syntes jeg jo alligevel, det var lidt meget - men han
var jo ogsaa Kammerjunker.

Insp.v.d.Moth

Men De blev, Fru Kolind, De rendte ikke.

Fru Kolind

Nej, naturligvis blev jeg, hvor skulde jeg gaa hen
og tage Føden til mig og mine Børn - men et Helvede var det.
Nu er han død, Gudskelov.

Insp.v.d.Moth

En Kammerjunker skal Eva altsaa ikke have?

Fru Kolind

Nej, hun skal have en god Mand, hun skal være for-
nurtig.

Insp.v.d.Moth

Er det da ikke imod Kærlighedens Væsen?

Fru Kolind

Kærlighedens Væsen - aaaaah, det sagde Emilie, det

er min Datter, Evas Moder ogsaa - og saa gik det ikke hende
Spor bedre, snarere værre, han stak af med en anden, fra hen-
de og alle Børnene. Og derfor satte hun Eva ind paa et Selv-
erhverv lige fra hun var 5 Aar.

Insp.v.d.Moth
Fornuftig gjort.

Fru Kolind
Nej. For vi er Kvinder i vor Familie, vi er Kvinder
til Rygmarven, vi skal have Mand, Børn og Hjem. Eva ogsaa -
Jeg er kun saa bekymret - fordi først nu jeg - og saa Emilie.

Insp.v.d.Moth
De er bange - det ligesom skal blive arveligt.

Fru Kolind
Ja.

Insp.v.d.Moth
Ja. Ulykke kan godt blive arvelig.

Fru Kolind
Ja, for det er jo det, vi er Kvinder. Emilie

Insp.v.d.Moth
Er jo dygtig Landmand - hold og Fremgang

Fru Kolind
Mer' - mer' end det. Hun er et Karlfolk. Ewig og
altid hænger hun i Mark og Mose, hun som holdt saa meget af
at kniple, og havde saa smukke Hænder, naar hun kniplede.
Brøttet ind under Kommoden - nu bruger hun tunge Støvler og
gaar med Sergentskridt, der er Jern under hendes Hæle, og det
klinger, som gik hun med Sporer.

Insp.v.d.Moth

Staaen
Saadan defiminiseres altsaa Verden? Er hun lykkelig?

hun der
Fru Kolind - naturligvis.

Nej! Det er det, hun ikke er, Hr. Inspektør v.d.Moth, hun er saa ulykkelig som et Menneske kan blive. Hun er oppe i alle disse Kvindeorganisationer og gaar til politiske Møder og skal opstilles, jeg ved ikke til hvad, jeg forstaar mig ikke paa det.

Og en Dag vil Insp.v.d.Moth slut være Balletinspek-
tor - og Drevet ind i det altsaa. Samfundet ligessa højt Fru Kolind saa vil hun have samme
Nær til Naar hun kommer hjem om Aftenen, ligesom en Mand kommer hjem fra sine Marker, saa har han sin Kones Ansigt at læste sine Øjne paa, hun har ingen. Savnet staar hende ud af Øjnene. Jeg synes næsten den Jammerhas, jeg havde, var bedre end ingenting.

Insp.v.d.Moth

Javist. Ja. Nu har hun naaet den Alder, da Børnene er fløjet ud, og Mand og Hustru finder en ny Lykke i at sidde og drøfte deres Sønners og Døtres Held og Fremgang Men har ikke Deres Svigersøn . . . ?

Fru Kolind

Jo - men Emilie vilde ikke. Hun havde faaet Smagen af Menneskekød, sagde hun og grinede ondt - dermed mente hun Jo, at hun havde tjent sine egne Penge og givet sine egne Penge ud og smagt Selvstændighedens Sødme, hun skulde ikke have en Mand at føde paa, sagde hun.

Insp. v. d. Moth

Maasen
Da Kvinden, ~~der~~ først har haft Selvstændighedens
hans dem
Tommer i Hænderne, ~~de~~ opgiver aldrig - naturligvis.

Fru Kolind

Da drømmer de om det hver evige En!

Insp. v. d. Moth

Ja - et er Drøm - et andet Praksis - de kan vel
ikke - og saa har vi dem paa Markedet.

Og en Dag vil En af dem absolut være Balletinspek-
tør - og hun beviser med sin Skatteblanket, at hun honorerer
Samfundet ligesaa højt som jeg, altsaa vil hun have samme
Ret til samme Chance som jeg.
Det er saadan det begynder. (ser tankefuld frem)

Hv Mænd skulde have kvalt den første Mand, der forlod
sin Familie - for da rejste ~~Matriarkatet~~ *moderslyst* sig af sit Leje -
og gik frem i Samfundet som det store Dyr i Johannes Aabenba-
ring ... ved Haanden holder den Barbarina, ogsaa i Kringling.

Fru Kolind

Kan De saa forstaa, jeg er bekymret for et skrøbe-
ligt lille Barnebarn, jeg har passet fra hun var spød (da han
er tavs) Hr. Inspektør.

Insp. v. d. Moth

Ja ja - undskyld kære Fru Mormor, jeg var bekymret
paa egne Vegne, det er fordi jeg er saadan en Egoist.

Fru Kolind

De!

Insp. v. d. Moth

Ja. Først mig selv - og saa mig selv - og saa Eva!

Men vi skal nu alligevel nok

Ja, Hr. Fru Kolind

Aa Tak, Hr. Inspektør, Dem stoler jeg saadan paa,

De er saadan et godt Menneske.

Afsiret og kvindeligt. Insp. v. d. Moth

Tror De ogsaa, jeg er en Karakter?

Ja, Hr. Fru Kolind

Javist, De er jo en Mand.

Insp. v. d. Moth

wp
Aa, De er sød, Fru Mormor, De har trods alt Deres
Barnetro klippefast, at hvad der er Mand er (ser ud til
højre) Hvad - Fanden - er nu det?

(Fra Stien kommer Sigfred Simesen med Stav og gam-
meldags høj Hat. To Skridt bag ham Eva i Krinoline med Knæk-
parasol, ved Haenden holder hun Barbarina, ogsaa i Krinoline.
De gaar gravitetisk frem)

Fru Kolind

Men hvad er det da nu, I har fundet paa? Det er jo
mine gamle Krinoliner (til Inspektøren) Ikke en Dag gaar til
Ende, de ikke finder paa noget af en Slags, er de ikke skræk-
kelige. Hvad skal nu det forestille?

Sigfr. Simesen

Patriarken begiver sig til Kirke - og min Viv to
Skridt bagefter som det sømmer sig et gudfrygtig og underda-
nigt Fruentømmer.

Eva (til Barbarina)

Min Datter, har du slaaet Øjnene ned?

Barbarina

Ja, Ma. vel paa Storken?

Eva

Har du husket Ankellænken, at din Gang kan vorde
dydsiret og kvindelig.

Jeg har bortlev Barbarina

Ja, Ma. (tripper, løfter Kjolen, en Lænke forbinder
Smalben med Smalben)

Insp.v.d.Moth

Det var en Ide (tegner)

Sigfr. Simesen

Tier min Kvinde?

Eva

Ja, Herre. Nej, det sender sig ikke et slæke fan.

Sigfr. Simesen vler du Horn ud af

Du tier til din Husbond behager at spørge.

Eva

Ja, Herre,

Insp.v.d.Moth

Det maa alligevel have været en anden Slags Mand
den Gang, jeg vilde gerne se en Mand prøve det nu.

Du skal øgte vo Barbarina (ser op i Trøtøppene)

Se Ma, sikke mange Radiser!

Eva har kogt Suppe paa en Marichon.

Du har vel nedslagne Øjne.

Barbarina

Ja Ma. er noget til Aars, han er 75.

Sigfr. Simesen

Du tror vel paa Storcken? til nyheden og fornæstelig Snak, at Elskov skal Barbarina eligt i et Ægteskab?

Ja Pa - lige til det sidste.

Han og han er Sigfr. Simesen der ej er Fars for Elskov, Jeg har bortlovet vor Datter. der vorder ingen

Børn Eva

Ja.

Det bestemmer Sigfr. Simesen

Til vor Nabo - saa vi kan slaa Parcellerne sammen.

Og Storcken (De Barbarina latter alle her)

Aa, skal jeg ha'

Sigfr. Simesen en Mand og en Kvinde

Sønnen! - Nej, det sømmer sig ikke at elske den, du begiver dig i Ægtestand med, thi da avler du Børn ud af Attraa - og saadant er syndigt.

Fru Kolind sig Tid at være Kvinde.

Saadan har det da aldrig været.

Insp. v. d. Moth sidig i hans Arne, han

lever med Jo, i Middelalderen.

Sigfr. Simesen

Du skal øgte vor Nabo selv, som har Gaarden.

De blev i Roll Barbarina (græder) Tider var der

Virkelig Han er saa gerrig, han koger Suppe paa en Mariehøne.

Eva Kollind

Og han er noget til Aars, han er 75.

Sigfr. Sinesen

Kvinde, har du laant Øre til nymodens og formaste-
lig Snak, at Elskov skal være sømmeligt i et Ægteskab?

Eva Kollind

Men om han er saa gammel, at der ej er Fare for
Elskov, da er han vel og saa gammel, at der vorder ingen
Børn

Sigfr. Sinesen

Det bestemmer Himlen.

Barbarina

Og Storken (De brister i Latter alle tre)

Insp.v.d.Moth

Ligemeget - den Gang havde man en Mand og en Kvin-
de, nu har man en Kvindemand og en Mandinde, og Labscovs er
en simpel Ret.

Barbarina

Det maa have været en yndig Tid at være Kvinde.

(glemmer Ankellænken og falder, idet hun gaar frem. V.d.Moth
griber hende, hun hænger veg og slangesmidig i hans Arme, han
tøver med at slippe, som bindes han af noget uforklarligt i
hendes Legemes Udstraaling)

Insp.v.d.Moth

De blev i Rollen, Barbarina, somme Tider var der
virkelig nogen, der faldt.

Skitsebogen)

Fru Kolind

Og saa var det et Fald.

En dansende Ma Barbarina (leende): (De slaar alle

og ser i Jamen havde man saa ikke til Gengæld nogen Hjælp
i sin Angst for de sønderknusende Følger af et Fald. Nu

Hedonismen er i Fru Kolind

Nu?

Insp. v. d. Moth

Høj, det er Eva Barbarina ser til sit Moderkald:

Er det jo kun en Charme mere. (ser hurtigt ind i hans)

v. d. Moths Øjne og slaar ligesaa hurtigt sit Blik ned)

Insp. v. d. Moth

Der er, Gud bedre det, jo nok noget om det (han ser
paa Barbarina, der igen aabner sit Blik, men denne Gang holder
hun ham fast, hendes Hoved viger tilbage, som trækker hun no-
get i v. d. Moths Blik med sig i en fin usynlig Silketvinde; han
ser distrahit ud)

Insp. v. d. Moth

Hvorfor, lille Fru Kolind

(Han Hold nu op med de Narrestreger, Børn, og faa jeres
rigtige Klæder paa, før der kommer nogen. skæner i Takt med Ho-

vedet)

Insp. v. d. Moth (slaar sin Skitsebog

sammen)

Hvad mener Cand. phiolen, om vi gik ned og tog vor
Middag. forði De egentlig er saa god.

Eva v. d. Moth

Aa, maa vi ikke nok se?

Insp. v. d. Moth

Der er saamen ikke noget at se - et Indfald (aabner

Skitsebogen)

Madonna og Ver Fru Kolind

En dansende Madonna - og en Flamme! (De staar alle

og ser i Bogen)

Barbarina

Madonnaen er ikke mig.

Insp.v.d.Moth

Nej, det er Eva - hun danser til sit Moderkald.

Barbarina (glider ind under hans Arm)

Og Flammen?

Insp.v.d.Moth

Er Verdensbranden. Fru Kolind, jeg haaber Deres In-

itation til Kaffe ogsaa Eva at mig - selv om jeg holder Le-

seferis Jeg kan godt forstaa, De kan skrive en Ballet, Hr.

Inspektør.

Han er naevnt, Insp.v.d.Moth har sit Hyre med

at lære de Hvorfor, lille Eva?

(Han søger lempelig at ryste Barbarina af sig, hun gør

en rytmisk Dans ud af hans Bevægelse og vugger i Takt med Ho-

vedet)

Da var det lille Eva, da gav man dem Ris - Nu gaar

vi ikke Jo for (ser drømmende frem) jeg tror, De ser alting

saa smukt - fordi De egentlig er saa god.

De kommer Insp.v.d.Moth at skrive ned over

Brinkerne Kadisha!

Fru Kolind (hilses til Farvel.

Sigfr. Hvad hedder Deres ny Ballet, Barbarina staar

Insp. v. d. Moth
Madonna og Verdensbranden.

Barbarina
Hvornaar fik den det Navn?

Insp. v. d. Moth
Nu. (Ser paa hende)

Barbarina
Hvad mener De med Verdensbranden, Hr. Inspektør?

Insp. v. d. Moth
Det ødelæggende Element.

Sigfr. Simesen
Farvel saa længe, Fru Kolind, jeg haaber Deres In-
vitation til Kæffe ogsaa gjaldt mig - selv om jeg holder Læ-
seferie paa en Hverdag!

Insp. v. d. Moth
Han er næsvis, Fru Mormor - man har sit Hyre med
at lære de Unge pene Manerer.

Fru Kolind (ler)
Hvordan var det i Middelalderen?

Insp. v. d. Moth
Da var det lettere, da gav man dem Ris - Nu gaar
vi ikke destomindre.

Eva (til venstre)
De kommer meget hurtigere ved at skraa ned over
Brinkerne her

Begge Herrerne (hilser til Farvel.

Sigfr. Simesen har faaet sin egen Hat paa, Barbarina staar

med et Par Blomster foran Insp.v.d.Moth)

God, hvor er hun Barbarina at i sig - Kandidat

En lille Knaphulsblomst - (sætter den i - ser op -
ler) fra - - det ødelæggende Element.

Pluk nu - at vi Insp.v.d.Moth, vi skal hjælpe

Sommer saa Satans charmerende - trods alt (kysser
hendes Haand, han holder fast om, idet hun fæster Blomsten)

Men naar du tag Barbarina du saa ikke overlad

sig den an Ellers var det vel ikke saa ødelæggende. (Herrerne
gaar ud til venstre, begges Blik tilsidst gælder Eva)

Inspektoren? Fru Kolind

Saa Pigebørn, nu skal I hjem og have det Stads
af - kom saa. (hun begynder at gaa ud til højre, ad Stien)

Eva (Lær)

Skal vi lige plukke de Anemoner til Vaserne.

Fru Kolind (udenfor)

Ja gør det - men kom snart.

Eva (plukker Anemoner)

De er meget søde. selv - hude periodiske Bevægen-

hed - det vil du da ikke? Barbarina (ser efter Herrerne)

Ja - hvor mange af dem vil du have?

Ja, den periodiske Eva (viser sin Buket) oloagres til

Brudeskæn Det er da ikke mange.

Barbarina (haanlig)

Blomster! - Jeg mente Mand. id sagt - gaa snart en

Mand har opværet det, han Eva med en Kvinde, løber han bare

sin Vej. De er virkelig ogsaa meget søde.

Barbarina

Gud, hvor er han forelsket i dig - Kandidat til

Sinesen. sig med dig?

Eva

Pluk nu - (at vi kan komme hjem, vi skal hjælpe

Mormor at dække Bord. vente med - se den noget, til man er

Barbarina

Men naar du tager ham, kan du saa ikke overlade
mig den anden? du ikke forstaa - det Resonnement - et en Mand

ikke bryder sig om en Kvinde. Eva, saasnart han har opnaaet det -
(med sig selv) Inspektøren? et rober en pige. Tro til sig selv.

Jeg i hvert Barbarina sørge for, han - løber -
ikke - nej. (Slaaer pludselig op) Aa, jeg er saa glad - saa

glad at jeg har Feber! Eva (ler)

Han som ikke plejer at gifte sig.

Ja, han skal du have Barbarina om dit Haar (holder sine
Blondeter) Ja.

Eva (siger)

Janen - du sagde selv - hans periodiske Bevaagen-
hed - det vil du da ikke?

Barbarina

Aa, den periodiske Bevaagenhed kan prolongeres til
Brudeskamlen.

Barbarina

Ja, saa dejlig Eva (siger)
Nej, Barbarina, Mor har altid sagt - saasnart en
Mand har opnaaet det, han vil med en Kvinde, løber han bare
sin Vej.

Barbarina

Vil du da holde en Mand hen - for at faa ham til
at gifte sig med dig?

Eva

Nej, men (usikker, saa bestemt) jeg synes, det er
rigtigst og pænast at vente med - saadan noget, til man er
gift. gult til mig!

Barbarina

Kan du ikke forstaa - det Ræsonnement - et en Mand
ikke bryder sig om en Kvinde, saasnart han har opnaaet det -
(med smaa lave Øjne) det røber en ringe Tro til sig selv.

Jeg i hvert Fald skal nok sørge for, han - løber -
ikke - mer! (Slaar pludselig om) Aa, jeg er saa glad - saa
glad at jeg har Feber!

Eva noget andet, jeg danser for
mig selv. Saa skal du have en Krans om dit Haar (holder sine
Blomster op)

Jeg danser bedst Barbarina og drømmer om noget, jeg
holder af. Ikke dem - de gule Løvemund der staar hjemme i
Bondekonens Sovekammer.

Jeg danser bedst Eva saa der er noget, jeg vil have.
Danser med Danser saa graadige ud.

Barbarina

Ja, saa dejlig graadige!

Eva

Du er skrækkelig. saa spændt paa, om din Kjole paa-
ser mig (rd)

Barbarina

Men hvad Kjole skal jeg have paa - jeg har ingen, fr.

Jeg fattige Fugl. (siger sig selv)

Eva fr. Singsen

Tag min nye, den flammeorange-gule - Mor er sød, og
men Forstand paa Klæder, du milde Himmel, det ejer hun ikke,
flamme-gult til mig!

Barbarina

Saa tager du din blaa - og saa danser vi paa Plæ-
nen - i Solnedgangsskæret ligesom i Aftes - det er en vanvit-
tig Baggrund - som om Jorden stod i Flammer. er jeg kan faa den

i Stedet. (siger sig selv) Eva

Saa danser jeg for alle Blomster og for Somren.
Du skal Barbarina for den alligevel - naar
den er bedst danser altid for noget andet, jeg danser for
mig selv.

Sigsfr. Singsen (Fleitter)

Der var ingen Eva andre, hvem jeg var.

Jeg danser bedst, naar jeg drømmer om noget, jeg
holder af. Jo, Inspektøren.

Barbarina

Jeg danser bedst, naar der er noget, jeg vil have.
(løber mod Stien)

Eva

Vi har lovet de Blomster.

Barbarina

Ikke jeg - jeg er saa spændt paa, om din Kjole pas-
ser mig (ud)

Eva

Jamen jeg har lovet det! - (plukker Anemoner, Sigfr.

Simesen kommer fra venstre, han børster sig)

Sigfr. Simesen

Det var en net Vej, De viste os, Eva. Brombar - og Muldvarpehuller, og saa tabte jeg Inspektøren i Armene paa et Damebekendtskab paa Landevejen. ikke, jeg er ligeglad,

Eva

Fik De saa ingen Middagsmad?

Jeg synes, De Sigfr. Simesen at blive ligeglad!

Jeg giver Fanden i Middagsmad, naar jeg kan faa Dem i Stedet. Ja for der er kun en Ting, jeg kan tænke paa - jeg vil ikke ha', han kysser Eva paa Haanden, hans Læber vinder mig om Flu Jamen, De skal jo betale for den alligevel - naar den er bestilt.

Eva

Fy! Sigfr. Simesen (fløjter)

Der var ingen der anede, hvem jeg var.

Kan De da ikke Eva tak, Eva, De er saa hellig for

mig (han r Jo, Inspektøren. han plukker Blonster) - Jeg

kan ikke taale, noget ure Sigfr. Simesen - Siv mig en Blonst

(han rejser De kan da nok forstaa, jeg mener det ikke - men -

jeg er saa forbandet ærlig, Eva, jeg kan ikke fordrage In-

spektor v.d.Moth. han skal viljøre Deres Dams den "Blod og

Blod" - Eva, det saa De i Eva (han ryster paa Hovedet) For jeg

slæker Dem Det er Deres Fejl, Sigfred, De ved ikke, hvor han

hjelper mange fattige Dansere - og saa overbærende, han er -

Sigfr. Simesen

Jamen han er ude efter Dem, Eva, og det vil jeg ikke have - og Barbarina med - naa, hende faar han vist let

Eva

De maa ikke tale ondt om min Veninde.

Sigfr. Simesen

Nej, det skal jeg heller ikke, jeg er ligeglad,

naar

Eva

Jeg synes, De har saa let ved at blive ligeglad!

Sigfr. Simesen

Ja for der er kun en Ting, jeg kan tænke paa - jeg vil ikke ha', han kysser Dem paa Haanden, hans Læber minder mig om Fluor, ingen ved, hvor de har været før.

Eva

Fy!

Sigfr. Simesen

Kan De da ikke forstaa, Eva, De er saa hellig for mig (han følger efter hende, mens hun plukker Blomster) - jeg kan ikke taale, noget urent kommer Dem nær - Giv mig en Blomst (hun rejser sig og rækker ham en Blomst, han lægger sin Arm om hende, de danner en gammeldags, forelsket Gruppe) - Eva, Jeg er jo saa bange, han skal tilføre Deres Dans den "Blod og Glød" - Eva, det maa De ikke! (Hun ryster paa Hovedet) For jeg elsker Dem - du holder ogsaa af mig, gør du ikke? (Hun nikker, han lægger hendes Hoved til sin Skulder og kysser hende)

Eva (ler)

Saa er jeg jo forlovet!

Sigfr. Simesen

Ja; og i Morgen den Dag sætter jeg en Ring paa din Finger, saa jeg kan holde Næsvise væk fra min Ejendom.

Eva

Din Ejendom.

Sigfr. Simesen

Er du ikke min Ejendom, min elskede, forguede dejlige Ejendom?

Eva

Jo.

Sigfr. Simesen

Du skal aldrig fortryde det.

Eva

Og vi vil aldrig lyve eller have Hemmeligheder for hinanden, vel?

Sigfr. Simesen

Aldrig.

Eva

Jeg tror ikke - nej - jeg har ikke noget at skrifte - har du?

Sigfr. Simesen

Jeg - næ - næ - ikke noget jeg kan huske (Hurtig)
Og du vil gaa fra Theatret, Eva, ikke - lad mig være Mand nok til at forsørge min Kone, tror du ikke saa meget paa mig?

Eva

Jo.

Sigfr. Simesen

(Jeg opgiver at læse videre og finder mig en Stilling, og saa gifter vi os og faar vor egen lille Rede - og saa kan du danse for mig der - i Natlampekar - og ellers ingenting (kysser hende) og hvis Kæbelskøft og Korset ligesom saa et lille Bånd for Eva hende. Eva gaar, tarvalis klædt, i en Bogul Jamen Sigfred, din Far har bekostet dine Studier - i alle de Aar, er det ikke pænere

Sigfr. Simesen

Jeg giver Fanden i alle snusfornuftige Hensyn, jeg elsker dig, og jeg vil ha' dig - med det samme!

Eva (smaadansende)

Ja, ja, har set det.

Sigfr. Simesen

Og saa siger du til Inspektøren i Aften - at du vil ikke danse det Hovedparti i hans ny Ballet?

Ja, jeg har set Eva alle Kædel over. Men jeg tænkte, jeg vilde Ja-ja. (danser) til mig og Børnene først - inden jeg gaar ned igen. Ser du Sigfr. Simesen hende, fordi hun saa-

de Erue nu Saadan skal en Kvindes Liv være - en Dans paa bla Anemoner - og jeg skal skærme dig imod alle Storme. (Vindstet)

Der er Sigurd - Eva der er Edith - og der er Hise -

Jo de er Og jeg skal danse for dig alene - for dig alene.

(Tæppet falder, mens hun staar i sin lette dansende

Attitude midt paa Scenen) der med dem, ja, synes du ikke,

2 Akt.

(En almindelig Dagligstue med Vindue og Forhøjning

til venstre. Dør i Baggrunden og Dør til højre. En Divan er trukket skraat frem i Stuen. Fru Kolind, synlig ældre, sidder ved Vinduet og læser en Avis, Kabalekort og Hørerør ligger paa et lille Bord foran hende. Eva gaar, tarvelig klædt, i en Bomuldskjole og samler til Vadsk.)

Det er alligevel svært som de skriver om hende -
Har du set, Barbarina van der Moth kommer hjem fra Ulandet for at danse i den ny ægyptiske Ballet?

Eva

Ja, jeg har set det.

Fru Kolind

Tæller du sammen til Vadsk?

Eva

Ja, jeg har den første Kedel over. Men jeg tænkte, jeg vilde sørge for Frokost til dig og Børnene først - inden jeg gaar ned igen. Ser du dem dernede (højere, fordi den gamle Frue nu er døv) Ser du dem dernede?

Fru Kolind (ser ned gennem Vinduet)

Der er Sigurd - og der er Edith - og der er Else - Jo de er der alle 3 - og Bent

Eva (gaar op paa Forhøjningen og ser

ogsaa ned) Vognen staar jo der med ham. Aa, synes du ikke,

han er en yndig Dreng, Mormor? Barn - men der er ingen hvide og røde Bøsser til dem. Fru Kolind Hjemlandets Farver - og saa der er jo, han er et dejligt Barn. (indtaler sig selv)

Eva

Det er da alle mine Børn, Mormor, Barbarina van der Moth, Prima-Ballerinaen saa gerne beholde sit Ry gennem alle 5 Verdensdele blot jeg saa beholde alle mine dejlige Unger. (paa det lille Bord ringer) Skal jeg?

Fru Kolind (læser igen)

Det er alligevel svært som de skriver om hende - der er en Interviewer rejst til Gedser for at overrække hende den første Buket paa dansk Grund - næppe saa pragtfuld som dem, hun har faaet i de store Lande, skriver de, men rødt og hvidt, Hjemlandets Farver. De saa meget unaturlige.

Eva

Hun er jo ogsaa en stor Kunstnerinde, Mormor - (højere, da Fru Kolind ikke hører) hun er jo ogsaa en stor Kunstnerinde! (red skal hun at prøve sin Overfrakke, snart kommer hun)

Fru Kolind

Kunstnerinde - ja - hun er skilt fra sin Mand.

Eva

Hun er skilt fra 3 mindst, jeg tror 4 - (højere)

4 Mormor. (gæmme Sko med Sløjfer lige over Halsen (det ringer ude)

Fru Kolind (sænker Avisen)

Det er nu alligevel forbavsende, hvor Verden er akavet. Her gaar i Tusindevis af flittige, stræbsomme Husmødre, de kommer ganske vist ikke til Gedser, de kommer in-

gen Steder, for de passer deres Børn - men der er ingen hvide og røde Roser til dem, ingen "Hjemlandets Farver" - og det saa den anden, der vitterlig er en Skøje (udtaler aabent ø)
ter ud) Hvad var det? Eva

En Primadonna har sine egne Love.

Mand, der Det var en, der Fru Kolind og Blesster.

Ja, det vil sige, hun har ingen. (Telefonen, der staar paa det lille Bord ringer) Skal jeg?

Silkesjal, hun havde faaet Eva en Mandarin i Evo, der

skulde du Nej - nu skal jeg (griber Telefonen) Nej, min Mand er i Sverig endnu, han er Forretningsfører for Fru Meyers Tourne, ja - men det maa han have glemt - hvor stor ... (67 Kr. - ligesaasntart han kommer, skal jeg minde ham om den, saa den skal blive betalt. Ja - ja, De maa meget undskylde.

Ja - ja, det er Fru Kolind en - nej, min Mand - hvad - er det Hvad var det? ion - har han nu glemt den igen - ja,

det er forfarvelig pent Eva en, Hr. Faldmægter (Det ringer

de, der Sigfred skal hen at prøve sin Overfrakke, saasnart han kommer hjem.

Aften, saa skal jeg Fru Kolind (læser) i det - jeg ved

det godt, Her staar hele 3 Spalter - og en Kronik - men den læser jeg nu ikke - hun var i stram Kjole af farvet Hugormeham - og grønne Sko med Sløjfer lige over Hælene (det ringer ude) Ringede det ikke?

Jeg synes - ja Eva da ikke en Støvling, Eva?

Næe.

Ja - - Sigfred skal ende for Fru Meyer (læser Ps-

Fru Kolind (gælder Fruen igen læser)

Var det igen en Cycle nede paa Gaden? Svært at det kan høres helt op paa 5te Sal (det ringer rasende, Eva smutter ud) Hvad var det?

Eva (ind igen) Det, du har en god Mand, Eva. Det var en, der vilde sælge Blomster.

Fru Kolind (læser)

og Køppe af Hermelin med Struðsfjerskant - og et Silkesjal, hun havde faaet af en Mandarin i Eva, der skulde nu klæde dig noget pænere.

Eva

Aa, Mormor, jeg tænker mest paa, hvad Børnene (Telefonen ringer, hun griber den og taler dæmpet, naar den gamle Frue vil lytte)

Ja - ja, det er Fru Sinesen - nej, min Mand - hvad - er det hans Alimentation - har han nu glemt den igen - ja, det er forfærdelig pønt af Dem, Hr. Fuldmægtig (Det ringer ude, den gamle Frue gaar ud, Eva, ser angstelig efter hende) vil Politiet hente ham - her - jamen han kommer ikke før i Aften, saa skal jeg sørge for - ja, jeg skal det - jeg ved det godt, Hr. Fuldmægtig, det er venligt, at De giver mig Tid til ... Ja, Farvel (ringer af, Fru Kolind kommer ind med et Papir)

Fru Kolind

Jeg synes - det er da ikke en Stævning, Eva?

Eva

Jo - - Sigfred skal møde for Fru Meyer (genmer Pa-

piret, hun staar og ryster, mens den gamle Frue igen læser)

Det var Sigfred Fru Kolind sa.

Hendes Bil og hendes Chauffeur var med Toget - nej, jeg gider ikke læse mer', man har ikke andet end Ergrelser.

(begynder at lægge Kabale) Det er da godt, du har en god

Mand, Eva. Ja, Mor (slapper vilkårlig sit Haar og tager

sit store Forklæde af) Eva

Ja. (vender sig, hendes Ansigt er forpint)

Du skulde pudse Fru Kolind du ser ud som om du hav-

de grædt. Han gaar da ikke til andre. Glad Ansigt at se paa,

naar han kommer hjem. Eva

Næe - næsten ikke. (lægger Vadskerbyrden ud)

Fru Kolind

Hvad sagde du - (Telefonen ringer) Var det en en
Cycle igen?

Eva (staaer lidt og tænker, ringer

den Telefo) Ja, hendes Stemme er indsmigrende)

- 27. 2018 - er Fru Kolind Holst - det er Fru Sine-

sen, jeg v. Nej, Eva, det - ad haa selv - Godea Holst - ah ja,

Jeg ved det, saa nu kommer Eva (slipper sin Vadskerbyrde og griber

den) den sa Gang - jamen det lover jeg Dem, De maa ikke angste

sig ... Ja Nej, men er det dig, Sigfred - kommer du - nu, det

var da dejligt. Ja, det skal jeg nok, vil du have Bøf? Ja,

Farvel saa lange. det?

Fru Kolind

Hvad var det?

Eva Kolind

Det var Sigfred, han kommer nu.

Have

Fru Kolind

Skynd dig saa og pynt dig lidt, Eva.

En malproper Eva synes jeg.

Ja, Mormor (glatter uvilkaarlig sit Haar og tager sit store Forklæde af)

Fru Kolind (inger)

Du skulde pudre dig lidt, du ser ud som om du havde grædt, en Mand skal altid have et glad Ansigt at se paa, naar han kommer hjem.

Eva (lægger Vadskertøjet ud)

Fru Kolind

Tror du, Kærnemælksuppe er nok til Middag saa, en Mand der arbejder

Eva (staar lidt og tænker, ringer paa Telefonen, hendes Stemme er indsmigrende)

- 87.9018 - er det Slagter Holst - det er Fru Sime-
sen, jeg vil gerne tale med ham selv - Goddag Holst - uh ja,
jeg ved det, men nu kommer min Mand i Dag, saa skal De faa dem
alle paa en Gang - jamen det lover jeg Dem, De maa ikke nægte
mig ... Tak, De er rar - 2 Pd. ja - Farvel, Tak (ringer af)

Tog du da ikke Fru Kolind Sigfred?

Hvad var det? Sigfred

Er Hartkornet Eva til min Pige.

Det var Bøfkød. Eva

Fru Kolind

Ja, Vejen til en Mand's Hjerter gaar igennem hans
Mave

Eva

Nede i Anlægget Eva er de pløjer at være - du gik
lige forbi En malproper Vej, synes jeg.

Fru Kolind

Hvad sagde du? havt med at se op til disse Vinduer,

Eva (det ringer)

Der er han allerede - han maa have ringet nede
fra Bagerens - (staar og grunder) Han er bange - det er
Støvningen - (hun gaar ud og kommer tilbage med Sigfr. Sime-
sen, han er glad og rødmosset)

Sigfr. Simesen

Da, Mormor - ved Kabalerne - en anden En glider i
det. Ikke en Syl. (Smider sin Fæggebox paa Divanen)

Fru Kolind

En anden. En er heller ikke 82.

Sigfr. Simesen

Det er saa rigtig, Mormor! (smider sig paa Divanen)
Jeg er sku træt, vi har rejst hele Natten, mine Fødder er
saa ømme af Støvlerne.

Eva (knæler og læser hans Støvler)

Tog du da ikke Sovevogn, Sigfred?

Ja, det er sku Sigfr. Simesen

Er Hartkornet ikke til min Pige.

Eva er vist forskellige Hennecker blevet

Har du hilst paa Børnene?

Sigfr. Simesen

Nej (ser sig om) hvor er de? de min Skat, det skal

de ikke prale af.

Eva

Nede i Anlaget - hvor de plejer at være - du gik lige forbi. var starrt, Eva?

Sigfr. Simesen

Jeg havde saa travlt med at se op til dine Vinduer, Skat. ingen Penge til Børn, Børnene og jeg bruger Margarine.

Fru Kolind

Jeg begynder lige at dække Frokostbordet.... (ler)

(gaar ud)

Jeg ringer efter Eva, Moraar (Fru Kolind naar ud)

Har du no'en Penge, Sigfred? fra ... aa, Sigfr.

det er værst ved dine Al Sigfr. Simesen

Ikke en Syl. (Smider sin Tegnebog paa Divanen)

Aa, saa gid du Eva

Jamen

Du bliver snart Sigfr. Simesen i Aften - du har du

starrt det Jeg kan det udenad (ler) Stævninger, Regninger, Husleje, det rører mig ikke en Fjer.

Kunne du da ikke Eva have lagt dem ud af dine Husholdningspenge. Jamen det rører mig.

Sigfr. Simesen

Ja, det er sku værst for dig. a af saa, jeg ikke

faar - og siden jeg er Eva at betale Skolepenge for

Sigurd - Aldrig er vist to saa forskellige Mennesker blevet gift, jeg maa betale hver sit. det høre til det Niveau, jeg

Sigfr. Simesen

Saa hører du sku til Fæho'derne min Skat, det skal du ikke prale af.

Fru Kolind (ind)

Hvor staar Smørret, Eva?

Eva

Aa, Mormor, jeg har glent (til Sigfr. Simesen) Jeg har ingen Penge til Smør, Børnene og jeg bruger Margarina.

Sigfr. Simesen

Tak, saa skal jeg ikke nyde noget herhjemme (ler)

Eva

Jeg ringer efter det, Mormor (Fru Kolind gaar ud) men jeg faar ikke noget, for Regningen fra ... aa, Sigfr. det er værst med dine Alimenta

Sigfr. Simesen

Aa, saa gid da Fanden

Eva

Du bliver hentet til Afsoning i Aften - nu har du narret dem saa lange

Sigfr. Simesen

Kunde du da ikke have lagt dem ud af dine Husholdningspenge?

Eva

Nej, jeg kan ikke lægge dem ud af dem, jeg ikke faar - og siden jeg er begyndt at betale Skolepenge for Sigurd - jeg vil min Dreng skal gaa i en ordentlig Skole, jeg kan ikke taale, han ikke skal høre til det Niveau, jeg

kom fra; det gør ikke noget, jeg ikke faar en Klud, men min Dreng (Fru Kolind kommer ind) Aa, lad som ingenting, for Mors mors Skyld.

Fru Kolind

Husker du at minde Sigfred om den ny Overfrakke

Saa saa, nu er Eva kaldige i Sverig, der er saa forbanded Det var en Regning - i Telefonen - Ja, Mormor (Fru K. gaar ud) Aa Sigfred, hvad skal det blive til?

Du har ikke gje Sigfr. Simesen forrige Gang?

Til Frokost, haaber jeg (ser paa Bordet) og Smør -

Eva

Var nu fornuftig, Sigfred, du stryger alle alvorlige Ting af dig, som

Sigfr. Simesen

Som en Kat strinter Regnen af sine Poter - tjit, tjit - (slaar ud med Fingrene)

Ja - sig - sig Eva (fortvivlet) siger du 87 Logne (hervæd) Jamen jeg kan ikke holde det ud! (Fru K. kommer ind, Eva leger med hans Uhrkæde)

Sigfr. Simesen

Kan du saa kysse mig forelsket, mens Mormor ser paa det - og klappe mig paa Kinden (han tager hendes Haand og stryger sin Kind) Saadan, aeh, aeh.

Fru Kolind vil blev forlovede.

Ja, I er søde. (gaar ud)

Eva

Jeg tror, jeg gaar fra Forstanden, jeg ejer ikke

et Menneske at tale med, siden Mor døde, jeg tør ikke omgaa min Slægt, jeg vil ikke have deres Medlidenhed, jeg kan skribe, naar jeg sporer Menneskers Skadefryd - Sigfred, vi sulter til Tider, nu ved du det!

Sigfr. Simesen

Saa saa, nu er vi færdige i Sverig, der er saa forbandet dyrt.

Sigfr. Simesen

Ja, det var da Eva noget at fortælle sådan en ganske ung Du har ikke gjort Gæld der - som forrige Gang?

Sigfr. Simesen

Ikke Spor. en ganske ung Pige har betalt mine Alimentsbidrag af Eva fattige Husholdningspenge Aar efter Aar Blot jeg kunde stole paa dig. al forhojes? Ved de, at det er en Nustruer, Sigfr. Simesen den, og vi har lidt nok i Forv Paa mig! har 4 Børn - og somme Tider har jeg haft 35 Kr. om Ugen - til alt Eva (sukker)

Ja - dig - siger du en Sandhed, siger du 87 Løgne (nervøst grædende) Jeg har aldrig kunnet taale Løgn, og jeg har aldrig kunnet taale Gæld, og saa skal jeg nu sidde til Halsen i begge Dele.

Sigfr. Simesen

Hvad har jeg læjet med?

Eva

Den allerførste Aften, da vi blev forlovede. i den de Skole - og det er Sigfr. Simesen

Med hvad?

Gratis! Ingen ting er gratis, Sigfred - men det er

jo din Stolthed at lade Eva betale (ser sig op) Vi ejer
jo ikke en Du sagde, du havde ingen Hemmeligheder. I en i Vaggen.

Sigfr. Simesen

Ja, hvad havde jeg da? den ene ingenting tage for
den anden (svinger hende Eva) Saa, Pytte, nu er vi over det,
vi skal ov Du havde et Barn! se, byge en Cigar, strække os paa

Sigfr. Simesen

Ja, det var da ikke noget at fortælle saadan en
ganske ung Pige.

Sigfr. Simesen

Er der mere end Eva (tager hende om Livet) Saadan
lidt. Efter Men saadan en ganske ung Pige har betalt dine
Alimentationsbidrag af sine fattige Husholdningspenge Aar
efter Aar - og saa skriver de, at de skal forhøjes! Ved de,
at det er os Hustruer, der skal undvære dem, og vi har lidt
nok i Forvejen. Jeg har 4 Børn - og somme Tider har jeg haft
35 Kr. om Ugen - til alt. Eva (loftes)

Skjule, skjule, Sigfred Simesen skjule din Gold,
jeg skal Jeg kan ikke se bedre, end hvad en Mand har haft,
før han blev gift, er hans Privatsag. var glemt af Verden,

ingenting var jeg, aldrig Eva var jeg videre - (tager sig til

Novadst) Jamen det er ikke din Privatsag, at min Dreng ikke
kan gaa i en ordentlig Skole, fordi

Sigfr. Simesen

Saa send ham i en Kommuneskole, det er jo glimren-
de Skoler - og det er gratis.

Jeg ryster, Eva ryster kiner, jeg ryster, naar

det er Der Gratis! Ingenting er gratis, Sigfred - men det er,

jo din Stolthed at lade andre betale (ser sig om) Vi ejer
jo ikke engang vort Hjem - vi ejer ikke Knappenaalen i Væggen.

Sigfr. Simesen

Den er excellent! saa kan den ene ingenting tage for
den anden (svinger hende rundt) Saa, Pytte, nu er vi over det,
vi skal over, lad os saa spise, ryge en Cigar, strække os paa
Divanen og give alting Lillefanden!

Eva (ryster haabløs paa Hovedet)

Sigfr. Simesen

Er der mere endnu? (tager hende om Livet) Saadan
lidt Efterbyrd! - (kilder hende) komse med det.

Hvorfor (ser til Eva) Kunde du ikke laane mig lidt
Penge - Hvor er du blevet simpel, Sigfred.

Sigfr. Simesen

Der kom lidt. lige til min Gaa - og min Skat -

hvis det er noget udvæn Eva (heftig)

Skjule, skjule, skjule! Jeg skal skjule din Gæld,
jeg skal skjule dine Løgne, jeg skal gaa her, hvor vi flyt-
tede ind for 8 Aar siden, gaa som jeg var glent af Verden,
ingenting ser jeg, aldrig kommer jeg videre - (tager sig til
Hovedet) Somme Tider gaar det med Rædsel op for mig, at jeg
er gaaet ind til Trollden i Bjerget.

Jeg har holdt Sigfr. Simesen Eva i alle disse Aar -

Jeg synes Tak for Sammenligningen! Jeg risikere Politiet af-

henter mig i Aften. Eva

Jeg ryster, naar Telefonen kimer, jeg ryster, naar
det er Døren, Politi paa Trapperne - er jeg 28 Aar! jeg synes,

Jeg er hundrede! Jeg synker i Uvidenhed, jeg er ingenting
mer

Sigfr. Simesen (ser til Døren) Det er jeg - og mine Børn skal have Frokost. (hun-
gaar ud. Mormor kommer ind og sætter sig træt paa Forhøjnin-
gen)

Fru Kolind (ser til Døren) Kunde du ikke laane mig lidt
Penge - blot til i Morgen?

Fru Kolind

Jeg har kun lige til min Gas - og min Skat - men
hvis det er meget nødven

Sigfr. Simesen (ser til Døren) Det er det, Mormor - jeg har haft saa meget om
Ørerne - det er Alimentation, jeg har glemt

Fru Kolind (ser til Døren) Velkomstiver, din Mand
Hvad er det, du siger!

Sigfr. Simesen (ser til Døren) Kunde du ikke laane mig?

Jeg har holdt det skjult for Eva i alle disse Aar -
jeg synes det var Synd - men nu kan jeg risikere Politiet af-
henter mig i Aften.

Fru Kolind

Nej, aldrig i Livet det maa ske, saa hellere (ræk-

ker ham rystende Penge) Hvor meget er det? Handl. (ser på Penge)
Handl. Aa, Eva, denne Ga. Sigfr. Simesen sluttet, jeg vilde op-
søge dig 36 Kr. - jeg skylder dig noget i Forvejen, saa kan
du faa det hele paa en Gang. (han staar paa Forhøjningen, Eva
kommer) Aa, hvor er de søde dernede, Ungerne - som smaa vævre
Killinger - Far maa ned og give sine Rollinger et Kys (ser be-
tydningsfuldt til Fru Kolind og gaar til Døren)

Av! (Slaaer sig Eva (raaber) Er fra Løben Ordet fløjet,
fanger du Jamen kom snart op til Frokost - (et Øjeblik, saa hø-
res der Larm og Latter fra Entreen, han kommer tilbage med Bar-
barina, exentrisk men ikke smagløst klædt)

Aa, det var bl. Barbarina jeg havde bedt min Mand
købe - nu Goddag Eva, - det er mig. Er været der -

Eva

Nej, men Barbarina, hvor er det underligt at se dig.

Jeg begynte jo allerede Sigfr. Simesen men ikke havde væ-
ret hjemme. Vil du tænke dig, jeg var nær rutschet ned lige i
Hovedet paa denne højforne Verdensdame.

Aa nej - (ser Barbarina) siger Sigfr. Simesen Tænk-
dog, han Jeg troede, det var af bar Velkomstiver, din Mand
fløj ned i mine Arme - i hvert Fald aabnede jeg dem bered-
villigt -, Goddag, søde Mormor, kan De kende mig?

Fru Kolind (der stille afdækker Bor-
det)

Er De gift, Barbarina?

Ja, De har ikke forandret Dem meget, Fru v.d.Moth.

Gift? Gud, det Barbarina ikke hukse - nej, det tror
jeg ikke van der Moth! - er jeg ikke Barbarina, naar jeg is

ikke har forandret mig? (kysser med Gratie den gamle Dames Haand) Aa, Eva, denne Gang havde jeg besluttet, jeg vilde op-
søge dig - men først da jeg saa din Mand paa Raadhuspladsen i
Gaar

Eva

I Gaar! (ser hurtigt til sin Mand) opfatter De han

son - den Lykkelige? Barbarina

Av! (Slaar sig paa Munden) Er fra Læben Ordet fløjet,
fanger du det aldrig ind; selv om Angren straks sig aksled og
fløj efter som en Vind. Barbarina

De! (Flatter) Eva (behersket)

Aa, det var blot noget, jeg havde bedt min Mand
købe - men han sagde, han havde ikke været der -

Barbarina

Lovet være den store Prisme, at det ikke var varre;
jeg begyndte jo allerede at grue for, Gemalen ikke havde væ-
ret hjemme i Nat.

Havde jeg vist Eva

Aa nej - (gaar hen og tager Sigfr. Simesens Tegne-
bog, han kastede paa Divanen, han forsøger under de følgende
Replikker at liste den fra hende, hun holder den under Armen
og skifter den fra Arm til Arm)

Fru Kolind

Er De gift, Barbarina?

Jaj! Son det er Barbarina (tager sig til Hovedet)

Gift! Gud, det kan jeg ikke huske - nej, det tror
Jeg ikke - nej vist ikke nej, (ler) jeg plejer at gifte mig

om Foraaret, saa kan jeg lige være færdig med ham, til Sæsonen
begynder. ~~... var det morsommere, kan De huske det, Morsom?~~

Sigfr. Simesen

Den Lykkelige. ~~... vil sku ha' (gaa til Barbarina, der~~

~~sukker, han leder ud)~~ Barbarina

Hvad behager? Paa hvilket Tidspunkt opfatter De ham
som - den Lykkelige? ~~... Pige for Sjeblikket, saa jeg saa selv~~
~~... Vand paa til Kaffe~~ Sigfr. Simesen ~~... sig med Morsom~~
~~... inens (gaa Alle Tidspunkter! ... at have taget et Brev ud af Teg-~~
~~... Nebben og læst det til)~~ Barbarina

De! (Tjatter efter ham)

~~... Barbarina, kun~~ Fru Kolind ~~... saa Eva til at klæde sig~~
~~... lidt paa~~ Har De ingen Børn, Barbarina?, at saadan en ung

~~... Kone ...~~ Barbarina

Nej, Storcken har ikke kunnet finde min Adresse,
fordi jeg rejser saa meget. ~~... Klæde sig for, lille Morsom? ...~~

~~... Eva~~ Eva Kolind

Havde jeg vidst ... ~~... paa Barbarinas Kjole) Hvad~~
~~... koster det Alts?~~ Barbarina

Havde du slagtet Fedekalven til det forlorne Lam.
(Barbarinas Væsen er let men ikke utiltalende affekteret, hun
har Raad til den fuldkomne Venlighed, som den har det, der er
Herre over enhver Situation) ~~... sige mig det - Jeg tror nok, det~~

~~... koster Sigfred Simesens~~ Eva ~~... indlagt - saa entrent.~~

Ja! Som det er, kan jeg kun byde dig en Kop Kaffe.

~~... (til Fru Kolind, som hun~~
Barbarina ~~... tager under Armen)~~ Barbarina (til Fru Kolind, som hun
tager under Armen) Saadan en Kop Kaffe, som vi stjal os til

om Formiddagen ude i Hytten - vi lod som om vi egentlig ikke maatte, saa var det morsommere, kan De huske det, Mormor?

Sigfr. Simesen

Og en Kognak skal vi sku ha' (ser til Barbarina, der sukker, han løber ud) efter Børnene - andet kan jeg jo ikke.

Eva

Jeg har ingen Pige for Øjeblikket, saa jeg maa selv sætte Vand paa til Kaffe, du kan underholde dig med Mormor imens (gaar ud til højre efter at have taget et Brev ud af Tegnebogen og lagt den tilbage). Har De set den?

Fru Kolind

Barbarina, kunde De ikke faa Eva til at klæde sig lidt pænere - jeg synes, det er forkert, at saadan en ung Kone ...

Barbarina

Har hun noget at klæde sig for, lille Mormor? (ser hun gear ud til højre) Hv. Fru Kolind ...

Nu saadan noget (føler paa Barbarinas Kjole) Hvad koster det Alen?

Barbarina

Jeg aner det ikke - jeg gik igennem Louvre i Paris, det er et stort Tøjhus, Mormor, sammen med en Ven, og saa syntes jeg om det, og han sendte mig det - Jeg tror nok, det koster Sigfred Simesens Aarsindtagt - saa omtrent.

Fru Kolind

Hvad let kommer, let gaar. lille er Best - dejlig Dreng, han ligner mig - den lille Pige er Edith

Barbarina

Bor De her nu, Mormor? de Unger dannede, De vil vel ikke, jeg skal kunne se, Fru Kolind Sigurd og hvaa der er Edith, de Næe, jeg bor i en Stiftelse, men Eva vadsker i den Dag, saa ser jeg lidt efter Børnene - andet kan jeg jo ikke.

Eva er der i Barbarina (lukker sukende Tegnebogen) Sig mig, Mormor, er der meget ved den Mand, Eva har faaet? Her, Barbara Hedens, kunde De ikke gøre mig en Tjeneste?

Fru Kolind

Hun har yndige Børn, har De set dem?

Barbarina

Ja, havde hun ikke dem, formoder jeg, hun snart var kommet efter mig -. Den Mand kan hun faa saa mange af, som raadne Æbler i Høsten, Mormor. Engo - og saa skal det

netop ske - jeg blir sku Fru Kolind

Jeg tror, vi skal have en ny Dug paa (raaber, idet hun gaar ud til højre) Hvor har du en ren Dug, Eva -

Barbarina

Pyh! Her lugter af Unger (lukker Vinduet op) skulde vide det - og nu Sigfr. Simesen (kommer farende med med Flasker og Kager)

Barbarina

Er det Deres Afkom dervede, Simesen?

Sigfr. Simesen (ler)

Ja (han kaster sig over Tegnebogen og gennemroder den) Den store Dreng er Sigurd - den lille er Bent - dejlig Dreng, han ligner mig - den lille Pige er Edith

Barbarina

Der er et halvt hundrede Unger dernede, De vil vel ikke, jeg skal kunne se, hvem der er Sigurd og hvem der er Edith, de ligner hinanden alle 50, som var de hentet fra den samme Katarakt i Nilen. Barbarina

Hvad er der i Sigfr. Simesen (lægger sukkende Tegnebogen)

Hør, berømte Madame, kunde De ikke gøre mig en

Tjeneste? Barbarina

Er det det, De Barbarina?

Hvor meget? Eva (ind)

Jeg har snart Sigfr. Simesen (ler) ikke løbe ned ned den, De er nok vant til det. Se, jeg er jo lige kommet hjem, og Eva har faaet alle mine Penge - og saa skal det netop ske - jeg blir sku sat fast.

Barbarina 1-5 Minutter! Men her end 5 Minu For hvad? jeg enten gaa eller kvale den.

Sigfr. Simesen (med Røken, Eva gav ham) For Alimentation - jeg har jo ikke naanet, at Eva skulde vide det - og nu - forbandet ogsaa - jeg snart er færdig -

Barbarina

Færdig! De har været tidlig paa Grisen.

Sigfr. Simesen (ler)

Det kan man ogsaa kalde det. (Dykker og sænk ud)

Barbarina

Hvor meget? - jeg vil jo gerne have en Bladder

med dig. (De sikker liat Sigfr. Simesen (den) Er du lykkelig,
Eva? 60 Kr.! (han faar dem) Og saa skal vi have
en fin Kaffe og en høj Cognak til Minde om gamle Dage (stand-
ser ved at se Tegnebogen, fingrer i den)
fraregnet de Fovelskede Barbarina

Hvad er der i den Tegnebog?

Som er usormal Sigfr. Simesen

Aa, ingenting. Eva

Men du selv? Barbarina

Er det det, De søger efter? (Aa, ja, ja)

Jeg er ikke Eva (ind), altsaa er jeg forsaavidt
ikke ulikk Jeg har smurt Børnenes Mad, vil du ikke løbe ned
med den, Sigfred, vi vil ikke hente dem op, før vi har faaet
Kaffen, det er ikke sikkert, Barbarina er vant til Børn.

Jeg siger, vil Barbarina

Aa, Børn er bedaarende - 15 Minutter! Men mer'
end 5 Minutter saa maa jeg enten gaa eller kvæle dem.

Har du det? Sigfr. Simesen (med Pakken, Eva
gav ham)

Det bruges en moderne Egtemand ogsaa til - Barne-
dige. Beden - for ingen bør kan tænke den Tanke, ikke at
skulle se sit Barn igen. Barbarina

De burde aldrig være andet. Gaa saa.

Det er altsaa Sigfr. Simesen sentimental.

Damerne ønsker at være alene. (bukker og gaar ud)

De bør gøre, Barbarina et af sine Børn, der hav-
de været Det var rart - jeg vil jo gerne have en Sludder

med dig. (De staar lidt og ser paa hinanden) Er du lykkelig,

Eva?

Eva

Har du truffet et eneste Menneske, der var det -
fraregnet de Forelskede.

Barbarina

Som er unormale!

Ja, hvorfor Eva i de boende her?

Men du selv?

Der var kun Barbarina sig bort) og de blev

sat hen til Jeg er ikke sentimental, altsaa er jeg forsaavidt
ikke ulykkelig. Jeg er rig, berømt, og jeg sørger for at hol-
de min Fysik i Orden - og jeg tror ikke paa noget Liv efter
Døden, der har du mig! Eva ringede til mig
i Morges, jeg sagde, vi Eva traftes her

Saa har du ikke mistet et Barn.

Inspektør van Barbarina kommer du sammen med

ham? Har du det?

Eva

Ja. Og den der har mistet et Barn, tror paa et Liv
efter Døden - for ingen Mor kan tanke den Tanke, ikke at
skulle se sit Barn igen.

Barbarina

Det er altsaa det, jeg kalder sentimentalt.

Eva

Da Mor døde, nævnede hun et af sine Børn, der hav-
de været død i 30 Aar - i alle de mange Aar havde hun været

underjordisk - eller overjordisk - forbundet med sit døde
Barn Jamen hvorfor tog du det - da du - opdagede det
første Gang? Barbarina (ler)

Arvede du ikke noget efter din Moder? (ler) Jeg vil
at jeg er der - aldrig Eva første Gang - Han var mig
utro, for Jo. hovedet hos ind på et vers tro. Han skulde
de måske helt dig - (ler) Barbarina Faldt haar og drømmer
om dig som Jamen hvorfor blev I da boende her? (ler)
(helt) fordi han ikke fik Eva -

Der var kun 8000 - (vender sig bort) og de blev
sat hen til Børnene. Barbarina - var du da heller ikke ...?

Barbarina
Hvor man prikker på dig, saa siger det Børnene.
(Eva sukker, Barbarina spejler sig) Fredrik ringede til mig
i Morges, jeg sagde, vi kunde træffes her

Eva (kædet i sin Mand igen?)
Inspektør van der Moth - kommer du sammen med
ham ...? (ler) Nej, men der er forskellige Ting, der gør, at jeg
godt vil have ham på Barbarina var i Amsterdam, og der
var noget, Ja, Gud, fordi vi har været gift en Gang! - om
jeg lader en Haarnaal falde, kan jeg da godt tage den op
igen - hvis jeg har Brug for den.

Eva
Sig mig Barbarina - var din Mand dig ikke tro?

Barbarina vil at sige mig, hvad jeg
skal have Tro! - aldrig drømt om.

Eva (ler)

Jamen hvordan tog du det - da du - opdagede det første Gang?

Det kan du ogs Barbarinaet. I hvert Fald, jeg vil ud paa en Der var aldrig nogen første Gang - han var mig gode utro, før han overhovedet kom ind paa at være tro. Han skulde maaske haft dig - (ler) i hvert Fald gaar han og drømmer om dig som sin romantiske, eneste ideelle Kærlighed (ler højt) fordi han ikke fik dig -

Eva Bourne og - Engagement

Jamen du da, Barbarina - var du da heller ikke ...?

Tag med! - hvo Barbarina denne Tilværelse - ja, jeg sprang Ham tro - kære Barn, jeg vilde skaane ham for at blive saa forbavset, at han fik et Nervechok. (serligt)

Det har jeg so Eva Tider tænkt paa ... (staaende)
der blive Er du blevet forelsket i din Mand igen?

Barbarina

Nej, men der er forskellige Ting, der gør, at jeg godt vil have ham paa Haanden - Jeg var i Amsterdam, og der var noget, der ikke klappede, du forstaar - men hvad han har sat i Scene, klapper altid. stolt Agrippinatype, som kommer derovrefra - stor - med Eva - i hvid, foldelig Tanika til sin Hals - Du skal bruge ham? - en gylden Ring - Og Wien - det hvide Palads - og Barbarina - hvor man glider paa brede Ja - han er jo formidabel til at sige mig, hvad jeg skal have paa og den Slags. - og viser sit lak-

Eva (ler) - og Blonster! Verden er saa stor, Verden er saa skøn, Verden er saa meget. Jeg husker den mægtige Molienhall i New York - jeg dansede der - der var forsamlet alle Verdens Pengefyrster - der var den nye stolte Agrippinatype, som kommer derovrefra - stor - med Bringe - i hvid, folderig Tunika til sin Hæl og romersk Pandebaand - en gylden Ring - Og Wien - det hvide Palads - og de store Luksusbaade - hvor man glider paa brede Trapper - med sin staalornegraa Silkekappes Sløbrislende - og den krønger - som en Bølge - og viser sit laksefarvede For, broderet med Paradisfugle af Fuglens egne

Det kan du ogsaa kalde det. I hvert Fald, jeg vil ud paa en stor Tourne i de forenede Stater, og han har gode Forbindelser der - nu skal jeg danse i 3 Maaneder her, og saa har jeg et 3 Maaneders Engagement i Berlin - det vil sige, første Halvdel skal jeg maaske have Madrid

Eva - lidt vred af Taarer, lidt trist
Madrid og Verdenstourne og - Engagement

Barbarina

Tag med! - hvor orker du denne Tilværelse - ja, jeg sprang ud fra Bankealtanen.

Eva (vildt og uvilkaarligt)

Det har jeg somme Tider tænkt paa ... (standser; der bliver dødsenstyst imellem dem)

Barbarina

Verden er saa stor, Eva, Verden er saa skøn, Verden er saa meget. Jeg husker den mægtige Molienhall i New York - jeg dansede der - der var forsamlet alle Verdens Pengefyrster - der var den nye stolte Agrippinatype, som kommer derovrefra - stor - med Bringe - i hvid, folderig Tunika til sin Hæl og romersk Pandebaand - en gylden Ring - Og Wien - det hvide Palads - og de store Luksusbaade - hvor man glider paa brede Trapper - med sin staalornegraa Silkekappes Sløbrislende - og den krønger - som en Bølge - og viser sit laksefarvede For, broderet med Paradisfugle af Fuglens egne

Fjer - og Blomster! Verden er fuld af Blomster - En Danser-
indes Paaklædningsrum er fuldt af Duft og Farver og Visit-
kort - og Mænd - i knælende Rækker - Mænd - med hede Øjne -
og Penge nok

De er jo helt Eva (stryger let hendes Kind)

Aa, her skal du se det sidste Billede af mine
Børn (tager et Kabinetsbillede i Ramme) er de ikke søde! Aa,
Barbarina, jeg kunde unde dig at føle, hvad der gaar for sig
inde i En, naar saadan en Barnekind, lidt vaad af Taarer, og
lidt træt og lidt trøstet lægger sig til ens egen Kind.

Barbarina

Ja, de er pene. Jeg har en Masse Godter til dem
nede i min Bil, naar Fredrik kommer - hvor blir han af - Har
du aldrig tænkt paa at danse igen, Eva?

Jeg vil hilse paa Eva og hendes Børn, Fru Eva (lytter)
og saa paa Naase, det har jeg ikke haft Tid til (Fru Kolind
kommer ind)

Fru Kolind

Nu er Kaffen færdig. Eva (har dækket Bord, samtidig med
hun har talt)

Barbarina (ligger med Benene op,
en vildt, vovet, nonchalant Stilling, hun tænder en Cigaret
netop idet Sigfr. Simesen kommer ind sammen med Insp.v.d.Moth,
der hilser først paa Fru Kolind)

Insp.v.d.Moth (siger)
God Dag, Fru Simesen, jeg har glædet mig meget til

at se Dem! (han lægger begge sine Hænder over hendes)

Eva

Jeg er virkelig ogsaa

Insp.v.d.Moth

De er jo helt rørt (stryger let hendes Kind)

Barbarina

Fredrik, hun har en Mand til det.

Insp.v.d.Moth

Godtdag, Prima-Ballerina, du maa endelig ikke gøre dig det ubekvent for vor Skyld.

Barbarina

Ser jeg ud til det? (han kysser hendes Pande, hun harpunerer efter hans Blik, det glipper)

Insp.v.d.Moth

Jeg hilste paa alle Deres Børn, Fru Eva (nynner) ogsaa paa den mindste, som i Vuggen laa. De er søde og lig-
ner Gudforlademig alle fire Dem.

Eva (livlig)

Kom nu - aa, det er næsten som om Aarene ikke var gaaet, og vi sad i det gamle Bondehus paa Verandaen

(De grupperer sig, Eva og Inspektøren, Sinesen og Barbarina, efterhaanden som Stemningen stiger, adskilles de to Grupper)

Barbarina

Mormor, De skal være med!

Fru Kolind

Nej Tak, jeg kan ikke høre alligevel, jeg gaar ned i Anlægget og holder Øje med Børnene. (gaar ud)

Insp.v.d.Moth Eva er helt hysterisk
Danser De aldrig mere, Fru Eva - De som var saa
skøn!

Eva (febrilek kaad)
Jeg danser hele Dagen.

Insp.v.d.Moth
Hvad vil det sige?

Eva
Naar man har 4 Børn og ingen Hjælp, saa kan De tro,
der er nok at danse om Dagen lang.

Det er meget. Barbarina
Jeg tænkte nok, du havde ingen Pige.

Eva
Nu om Sommeren, hvor de kan være i Anlægget er det
ingen Sag, men om Vinteren, naar jeg har dem om mig Dagen
lang og Natten til: Mor, mine Busser falder ned, Mor, Sigurd
tog min Kage! Mor, jeg slog mig; ~~Mor der gaar en Edderkop;~~
~~Mor, jeg har ingen Hinkesten, Mor, maa jeg faa en Biljebog,~~
~~naar jeg blir syg~~

Barbarina (holder om sit Hoved)
Dantes Helvede mangler Børn.

Insp.v.d.Moth
Det er ogsaa en altfor lille Lejlighed til saa
mange!

Sigfr. Simesen
Jeg har saa tit villet flytte - jeg ejer jo ikke
et Arbejdsrum her, men det er Parken - Eva kan hele Tiden

se Børnene, og det kan jo ikke nægtes, Eva er helt hysterisk med de Børn (rækker over og klapper hendes Haand) Du er god nok, Gamle! (Eva trækker krænket sin Haand bort) laddovne Halgeninder er blevet så Barbarina hvis jeg næppe vædde, skulde alle Barnepasning Nat og Dag, stryge, vadske, fodre de smaa Rovdyr, pudse Næser, tørre Taarer, koge og sy og rydde op - du faar vel et ordentligt Honorar?

Eva

Ja! Fire Børns blinde Tillid, at Mor kan alt.

Insp.v.d.Moth

Det er meget.

Barbarina

De var de Jamen du er vel saa moderne, du gennemfører 8 Timers Arbejdsdag?

Eva

Ja; fordelt i 3 Hold Døgnet rundt - først 8 og saa 8 og saa 8 igen!

Barbarina

Jeg synes af alle Mirakler, er det det største Mirakel - at nogen gider.

Insp.v.d.Moth

Hvis jeg var Kvinde, vilde jeg gøre det samme -

Barbarina

Aa, Fredrik, første Gang du fik din slanke Figur molesteret!

Eva

Jamen tank saa paa alle dem, der maa gaa paa Ar-

bejde og bjerge Føden til dem ogsaa.

Insp.v.d.Moth

Jeg begriber ikke, hvorfor alle disse luddovne Helgeninder er blevet sakrosante, hvis jeg maatte raade, skulde alle Mødre være det først ... (De drikker, Barbarina forsøger at drille Insp.v.d.Moth med at ligge lænet tilbage i Simesens Arm, v.d.Moth er optaget af Eva)

^{drille}
Nej, det der forundrer mig mest, er Mænds Mangel paa Logik.

Insp.v.d.Moth

Men Eva - falder De nu ogsaa over os arme Mænd? De var den sidste ...

Det er ogsaa kun i dette specielle Tilfælde.

Insp.v.d.Moth

Hvad er det for et specielt Tilfælde?

Eva

Der synges og spilles og kvinkeleres og harpes gennem alle Tider om Moderen

Insp.v.d.Moth (tæt op ad hende,

flirtende)

Med Rette (han hanger en Roset af Cigarbaand bag hendes Øre og nikker anerkendende)

Eva

I Poesi, ja.

tinger ved sit rette Navn Insp.v.d.Moth endig til Manden. Ufri,
uden Det I Praksis? tilhører hun sin Mand; giv aldrig Agt
paa hendes Bønner, hende Eva skag, hendes Skerter, Naturen
har skabt I Praksis maa vi høre i Tusindevis af nedverdigen-
de Sentenser ... og sin Næds Bøger!

Barbarina (tilbagekøbet i Sinesens
Arm kaster hun sin Replik over Bordet) vi on, det er Kvindens
naturlige Forestil- jer et smukt lille Uhyre - det er en Bega-
velse ved Navn Gherardi som har begaaet dette velvalgte
Sprichwort -- et smukt lille Uhyre, som henrykker Øjnene, saa-
rer Forstanden, behager og mishager, en Engel i det Ydre, en
Djævel indeni, Bland sammen en Fuglehjerne, en Kattetunge,
Abens Behændighed, Solens Glans, Maanens Ustadighed, skjul
det hele bag en blændende hvid Hud, sæt Arne og Ben til - -
og I har en Kvinde! (Latter)

Insp.v.d.Moth at er hun litoteros,
der lader Nej; saa har man ikke en Kvinde, saa har man præ-
cis - dig! (Deres Øjne gløder i Kamp mod hinanden) en eller
Pencil - forresten er Sigfr. Simesen ogisk, for han siger
et andet Aa, jeg samlede en Masse af den Slags, da jeg
læste. kan oplyse os om alle Bøgers pedanti-

Insp.v.d.Moth

Ja, jeg kan huske, De havde en Force der.

Sigfr. Simesen et, da han skrev det
sidste, o Jeg har ikke glemt dem endnu - det er Balzac, der
siger: Kvinden er en Handelsvare, købt paa Kontrakt, et Styk-
ke Løsøre, hvis Besiddelse er tinglæst, hun er for at navne

Tingen ved sit rette Navn, kun et Appendix til Manden. Ufri, uden Ret eller Magt, tilhører hun sin Mand; giv aldrig Agt paa hendes Bønner, hendes Mishag, hendes Smertes, Naturen har skabt hende til vort Brug og til at taale alt, Børn, Slag, sine egne og sin Mand's Sorger! er brolegt med Kvin-
retninger.

Eva (hendes Øjne lyner imod ham)

Man er ikke et Øjeblik i Tvivl om, det er Kvindens naturlige Beskytter, der taler.

Sigfr. Sinesen i Debat.

La Mennais siger: Hvis Kvinderne var udedelige, vilde de aldrig lære deres sidste Elsker at kende.

Barbarina siger Kunst til end sin

for at faa Nej, saa lange der er Mand - senere kan hun jo tage Aber - Det kan vel ontrent blive det samme.

Sigfr. Sinesen har adopteret Kvin-

rens Vaabe. Det er Rousseau der siger: Det er kun Idioterne, der lader sig imponere af højtbegavede Kvinders Talent, man ved jo da altid hvem den Ven er, som fører deres Pen eller Pensel - forresten er han ikke ganske logisk, for han siger et andet Sted: Samtaler med en interessant og fornuftig Kvinde kan oplyse en ung Mand mere end alle Bøgers pedanti-
ske Filosofi.

Eva skildrer Manden at tage op og tal-

fare. Aa, han har vel været forelsket, da han skrev det sidste, og sveget da han skrev det første.

Barbarina beskedig.

Mærkelig at se, hvor Kvinden skifter fra at være

Fornuftvæsen og Engel, til at være Uhyre og Fuglehjerne
(ser paa Fredrik) alt eftersom hun staar til hans Disposition
eller ej.

Sigfr. Simesen

Abbed Gibbon siger: Helvede er brolagt med Kvind-
ætunger.

Eva (raad, hun sidder oppe paa
Bordet, Insp.v.d.Moth sidder bøjet frem over hende)
og en Halv Han har ikke kunnet klare sig i Debat.

Sigfr. Simesen

Rabelais siger: Vel kan jeg faa en Kvinde til at
tale, men der maatte en langt magtigere Kunst til end min
for at faa hende til at tie.

Insp.v.d.Moth

Ved De hvad - jeg synes, Mand har adopteret Kvin-
dens Vaaben, Tungen. | ~~Kan man lukke en Avis op, at man ikke~~
~~ser Kampeensationer, en Statsmands - Tale!~~ | Havde Rabelais
levet nu, vilde han have sagt: Vel kan jeg faa en moderne
Statsmand til at tale, men ikke hele Verden kan faa ham til
at holde Kaft.

Sigfr. Simesen

Dumas den Yngre siger: Kvinden er Guds mest ufuld-
førte Værk, som han har tilladt Manden at tage op og fuld-
føre.

Eva

Mænd er nu saa klædelig beskedne.

Sigfr. Simesen (et og giftigt)

Michelet siger: En eneste Kvinde kunde beskæftige en Mand i Tusinde Aar. sig lidt vel meget med Kvinder. Hvad Hjertet er fuldt af

Barbarina (ler af fuld Hals)

Men det er rigtignok ikke givet, han kunde beskæftige hende saa længe. (ser igen paa Insp. v. d. Moth) ftige Mand

- ind træder en tank Sigfr. Simesen et er etableret.

P. A. Heiberg siger: Den der mister et Fruentømmer og en Halvskilling, mister to Bagateller.

Insp. v. d. Moth

Eva. Prop. hanc

Naar De endelig vil proklamere Mænds Duheder fra svundne Tider, saa glem ikke den hellige Chrysostomus (kærtegner Eva) Af alle vilde Dyr er Kvinden det farligste.

Den gode lille Barbarina (tilkaster ham et Fingerkys) de som har Forstand kan uden at have styret ret længe dertil. Stol paa det.

Sigfr. Simesen

Og en anden Kirkefader Cyprianus og Pater Bouvier - har jeg jo glemt: Kvinden ligner Mulæslet ved sin Stædighed, Katten ved sin Dovenskab, Hønen ved sin Pludren og Aben ved sin List. I Ondskab og sexuel Drift kan hun kun sammenlignes med - sig selv.

Eva (de er alle synlig berusede) de lever. Hvad ved en Pater om Kvindens sexuelle Drift? Taler han ikke om noget, han i Følge sin kirkelige Stilling ingen personlig Erfaring kan have om.

Barbarina (dovent og giftigt)

Idet hele taget forekommer det mig, de gode Kirkefædre har beskæftiget sig lidt vel meget med Kvinder. Hvad Hjertet er fuldt af....

Sigfr. Simesen

Hør! Hr. Thom siger: En Forsamlig fornøftige Mand - ind træder en smuk Kvinde - og Galehuset er etableret.

Eva fr. Simesen

Jamen tank, at der skal saa lidt til.

Barbarina siger hurtigst an, fordi de er Det er mere mærkeligt, der overhovedet findes Mænd udenfor Galehuset.

Sigfr. Simesen

Den gode lille Johannes Evald siger saa pænt: En Kvinde som har Forstand kan uden at have studeret ret længe dertil, dreje Mandfolkene efter sit Velbehag.

Naar jeg først Barbarina s. Leber det af mig som et af en Studeret - det kunde jeg, da jeg var 3 Aar! siger: Man maa vel....

Sigfr. Simesen

Italieneren siger: Kvinder er som Krokedille - vil de fange Mand græder de - og naar de har fanget ham, æder de ham.

Og Engländeren: Kvinder maa have deres Vilje mens de lever, for de gør de aldrig med deres gode Vilje - og hvorfor skulde en Mand gifte sig, naar han for en ringe Sum kan købe sig en Papegøje.

Eva (siger til)

Jeg behøver ingen, jeg har Papegøje nok i dig!

Sigfr. Sinesen

Tyskeren siger: Der findes kun en ond Kvinde i Verden, men hver Mand tror, det er hans.

Eva

Hold nu op, Sigfred!

Sigfr. Sinesen

Hjyronimus siger: Hold jer bare til Kvinderne, naar I vil have noget gjort, De griber Sagen hurtigt an, fordi de er uvidende om dens Vanskelighed, de bringer den hurtigt ud blandt Folk, fordi de er sladderagtige, og de holder længe fast ved den, fordi de er haardnakkede.

Barbarina

Det er De ved Gud ogsaa, Sigfred.

Sigfr. Sinesen

Naar jeg først er begyndt, løber det af mig som Øl af en Tønde. Det er den filosofiske Sokrates, som siger: Man maa vel....

Eva (trækker hende

til sig) Stop ham!

Barbarina (griber sin Pompadour og prøver at holde den for Munden af ham, vild Kamp)

Sigfr. Sinesen

vel vogte sig for at være ene med en Kvinde, medmindre Nødvendigheden byder det - jeg ved ikke - hvad han mener med Nødvendigheden!

Sigfr. Simesen (friger sig)

Kalbeck siger: De hvide Tænder, Kvindernes fine Rødme og det bølgende Haar, er hos Kvinden falske Varer - egte er kun hendes Hjerte og hendes Tunge - fordi disse to er falske af Naturen.

Insp.v.d.Moth

Nu bliver De snart kvalt! (brænger sig ind paa ham)

Sigfr. Simesen

Gellert siger: Han levede - tog sig en Hustru - og døde! *Barbarina holder ham for mindet*

Insp.v.d.Moth

Det er den korteste Roman, jeg har hørt.

Barbarina (kysser i Forbifarten,

snarere bider v.d.Moth i Nakken, da hun paa Vej fra Bordet vil tage Eva med sig)

Kom Eva. kommer igen, I, Modrene - at I tager Magten, Riget og Erven tilba Eva

Nej, vent - jeg fik ikke Svaret, hvorfor Mænd vurderer Kvindens Modervardi og dog fornædret hende ...

Inspektør v.d.Moth (trækker hende tæt til sig)

Skal jeg sige Dem det, lille Eva - I noget vi kalder Tidernes Morgen, vi ved ~~ingenting~~, vi siger bare saadan, ~~Historieforskere~~ gik et stort Rige, Atlantis under - det druknede - ~~med sine Børn og salter~~ - ~~paa havner vi~~

Eva

I Syndfloden.

Insp. v. d. Moth

Maaske - og da druknede Matriarkatets Enevalde /-

~~gisner vi - som vi Mænd nu har Enevalde - vi havde i hvert
Fald indtil fornylig - / Den allerældste Gud var en Kvinde,
Frugtbarhedsgudinden - det ved De ikke, men det ved jeg, for-
di jeg er ved at skrive en Ballet~~

~~I et Matriarkat Barbarina (trænger sig ind paa ham)~~

~~ikke Lov Om hvad? ere at forserge de Børn, han har sat i~~

~~Verden?~~

Insp. v. d. Moth

~~Senere du løsagtige, jeg taler med Kvinden.~~

~~Han skal vist Sigfr. Simesen over hovedet faar at~~

~~vide, hvor Kom til mig, dejlige.~~

Insp. v. d. Moth (stadig til Eva)

~~Vi har besejret jer, vi har usurperet det guddom-
melige og naturlige Enevalde, Moderens - men vi er altid,
altid bange for, I kommer igen, I, Mødrene - at I tager Mag-
ten, Riget og Aren tilbage.~~

~~Han De over hovedet Eva for de Børn med andet, Mødrene?~~

~~Og saa faar I Mænd det ikke naar saa behageligt,~~

~~Jeg forstaar -~~

Insp. v. d. Moth (strækker sig paa

~~Skraal) Ikke naar! Alle Embeder staar og venter paa os nu
som en Bække Sko til vore Pusselanker - nødtvungen, og un-
der store Skraal, afleverer vi et lille underordnet et til
en Moder, der staar med sine Børn og sulter - saa hævner vi
os og kalder hende ukvindelig.~~

Barbarina

Kom nu Eva, jeg har faaet en Ide.

Insp.v.d.Moth

Som om det ikke er det mest kvindelige i Univer-
set, at den der skabte, baner Vej for det skabte.

Høj, det ved Eva

I et Matriarkat-Enevælde faar en Mand formodentlig
ikke Lov at lade være at forsørge de Børn, han har sat i
Verden? - Ved De hvad? Han forveksler sig som en Makrel, der

Insp.v.d.Moth

Han skal vist være glad, han overhovedet faar at
vide, hvem han er Fader til.

Barbarina

Naar Matriarkatet kommer, vil jeg være Kvinde. Jeg
vil ikke have et Barn med en Mand, men jeg vil godt have et
Barn med en Slave.

Sigfr. Simesen

Kan De overhovedet faa et Barn med andet, Madame?

Barbarina (ler, kysser paa Fingren,

løber ud til højre med Eva)

Insp.v.d.Moth (strækker sig paa

Divanen)

Det er en snavs Ting at drikke paa Formiddagen -
ens Arbejdsdag ^{blive ødelagt} ~~reget~~ - Hør Simesen, jeg saa den fyrrige Bal-
lerina slaa sine Flammevingers Sus omkring Dem! Hvad vil hun
Dem?

Sigfr. Simesen

Hvad ved jeg? Jeg forøger - saa jeg er i en

Fandens Situation Insp.v.d.Moth

Det er ikke Penge - for dem har De ingen af.

Penge. Sigfr. Simesen

Nej, det ved Søren. Simesen (Lær, kaster)

Ja, Søren - jeg Insp.v.d.Moth Det fik mine Penge -

Og saa har Det er ikke Deres kønne Skabelon - dem kan hun faa
nok af! - Ved De hvad? hun forekommer mig som en Makrel, der
lever af Kadavere i Havets Dyb.

Hvad rejser til Helvede Sigfr. Simesen

Og nu skulde jeg være udset til næste Kadaver?

Hvad kender du til det? Insp.v.d.Moth

Jeg er ikke sikker paa, det ikke er mig! - Hun kry-
ber omkring paa Dem paa en Maade, jeg kender - saa er hun
ude efter en anden. holdt Eva udenfor det i alle Aarene,

Og nu kommer jeg sku ikke Sigfr. Simesen

Jeg skulde ikke have noget imod

Hvor meget? Insp.v.d.Moth

Hvor? Et Eventyr - (Sigfr. Simesen nikker) Jamen kom i

Hu, det er et Eventyr for hende - for en anden er det Helve-
de! Helvede at holde hende fast, for hun danser fra En og til
En, saasnart hun mærker, Harpunen holder - Helvede at miste
hende - Helvede at savne hende - og (sukker) Helvede at vide,
man har opgivet det, der var bedre for hendes Skyld. - -

Vogt Deres Kone vel, Simesen. Jeg er mig - udlegger mit Ar-

begge - hvad betaler De i Skat, Simesen? Det vil jeg vel

Sigfr. Simesen

Det er jo det, jeg forsøger - men jeg er i en

Fandens Situation

Insp.v.d.Moth

Penge.

Sigfr. Simesen (Lar. beruset)

Ja. Nu kom jeg her hjem, og Eva fik mine Penge -

og saa har jeg Politiet

Insp.v.d.Moth

Politiet?

Sigfr. Simesen

Ja - det er sku blot en Smule Alimentation.

Insp.v.d.Moth

Naae -

Sigfr. Simesen

Nu har jeg holdt Eva udenfor det i alle Aarene,

og nu nænner jeg sku ikke

Insp.v.d.Moth

Hvor meget?

Sigfr. Simesen

80 Kroner.

Insp.v.d.Moth (tager Penge frem)

Det er ikke, fordi jeg er særlig oplagt til at
være veldædig, jeg er mest oplagt til at give det hele Sam-
fund Fanden; der trækker en Skattesag op over Hovedet paa
mig - den distraherer mig - plager mig - ødelægger mit Ar-
bejde - hvad betaler De i Skat, Simesen?

balancerer Regnskabet ik Sigfr. Simesen lidt paa Kontoen

Bare jeg havde noget at betale Skat af. ion

(Barbarina og Insp.v.d.Moth Motra. 1888. 778

Bare De bestilte noget at betale Skat af - som vi

andre. (kun et stort Bial over sig. Mandarinsjalet)

Sigfr. Simesen (ler, beruset)

Ja, jeg kan jo ikke gøre for, De ikke er klogere.

Insp.v.d.Moth

Der siger De i Deres Fuldskab Visdommens Ord; med

Guds Hjælp bliver vi alle klogere - og saa lader vi det Sam-

fund rejse ad Helvede til, som dog ingen er Mand for at

- - vi er udmærvede - alle - af at ligge i Armene paa den

Slags (peger ud til højre) Hver Mand sin Barbarina. alle

Amerikas Silkefirmaer et Sigfr. Simesen overled i hver sin

Afdeling De skulde snakke - som ikke er gift - Koner - De

aner ikke, hvad Eva kan bruge af Penge Et Sted paa

men en Kvinde fare en so Insp.v.d.Moth Silketvinde, et an-

det Sted Til Deres Velbeklædning - hvad - sku ikke til sin

egen. Hun er ikke klædt i farvet Hugormeham til 4000 Kr. pr.

Meter. et blødt lysende Lænskab med Nihilisme - og paa Vis-

den en Bæd - med svulst Sigfr. Simesen og i forgrunden stod

4000 - det højeste min Aarsindtægt har været!

de Sjæle og et fast Korte Insp.v.d.Moth havde nogen lidt igen-

hed hende Der ser De! det bruger Deres Kone til Hjem og Børn

og Dem og sig selv født og klædt og vadsket og beskoet - 4000

Kr. er en Draabe af, hvad Manden giver ud til sit sexuelle

Forbrug. Ja, Gu faar vi Matriarkatet igen - som det gaar nu,

Moderatlyst

balancerer Regnskabet ikke - der er for lidt paa Kontoen sted
Børn og Hjem - og for meget paa Kontoen Prostitution ...
- de (Barbarina og Eva kommer fra højre, dansende, Eva-
er i noget geishalignende Draperi, hun danser tungt, Barba-
rina har kun et stort Sjal over sig, Mandarinsjalet)

Og jeg syntes, Barbarina - Jeg er hende - (ka-
ster sit Jeg vilde se, om jeg kunde finde, hvad du skal af
bruge til den ny Ballet. Sørensens Dans over Lykkens Kirke-

Insp. v. d. Moth

Geisha og al den Slags Ting - brugt altsammen!

Hun kan - ja Barbarina...

Vent - saa har jeg det - (lægger Hovedet tilbage)

Jeg saa i et Udstillingspalads i New York et Show - alle
Amerikas Silkefirmaer stævnedes dertil og overbød i hver sin
Afdeling hinanden i de skønneste Stoffer, de forhøjede Ef-
fekten med maleriske og dramatiske Tableauer! Et Sted paa
man en Kvinde føre en sort Panther i en Silketvinde, et an-
det Sted sad Gretschen og spandt Silke.

Men det der betog mig - var et dunkelt Rum - Bag-
væggen et blegt lysende Landskab med Nilfloden - og paa Flo-
den en Baad - med svulmende Silkesejl - og i Forgrunden stod
hun - en Kvinde - med hvide Farver i sit Ansigt, sorte, kol-
de Øjne og et rødt Mærke til Mund - som havde nogen bidt igen-
nem hendes hvide Ansigt og Blodet kom - og i Baggrunden en
Række Mænd - af Pap mache - blege, udsugede Mænd - Tableauret
hed The vampire - Vampyren - og Silkesejlene rislede for Ør-
kenes hede Luftning -

Der var Sanser i det Tableau - Sanser - og der stod
Mænd omkring mig i det dunkle Rum og saa derpaa - de - aah-
aah - de fik ikke Vejr, de knækkede i deres Knæ, de tog ik-
ke Varsel af de blege Mænd af Pap, der fulgte Vampyrens Silke-
sejl - som en Dødningshør.

Og jeg syntes, jeg var hende - jeg er hende - (ka-
ster sit Sjal og staar i fantastisk Kostume) jeg gaar ud af
Baaden - jeg danser ... Sansernes Dans over Lykkens Kirke-
gaarde

Insp. v. d. Moth (betaget)

Hun kan - jo alligevel

Sigfr. Sinesen

Uha - man er lige ved at blive adru.

Tak, Barbarina Barbarina (danser for v. d. Moth)

Jeg er Bakterien Brand -

Insp. v. d. Moth

Jeg har den - jeg har den (noterer, tegner) bliv
ved - dans.

Barbarina

Kender du den Sygdom, der æder de røde Blodlegemer,
og det Menneske dør, jeg er den Sygdom - jeg er Giften - jeg
er Døden ... jeg er Undergangen i Lyst og Gru (hun synker
ned, vand der Moth synker træt ned ved hendes Side)

Eva

Aae! det var en Oplevelse - Dans igen - rigtig
Dans (tager et Par Trin)

de være Penge - det er det Sigfr. Simesen (peger paa hende)

Den gamle Dragonhest hører Reveillen!

Det er det (v. Barbarina) Barbarina saar paa Eva og

Sigfr. Han er nu vellykket, din Mand - ligemeget, Eva - vil du, skal jeg øve dig op igen?

Ved du hvad, Eva - det er ikke saa slemt, som hendes

Rygte lode. Jeg har 4 Børn, jeg har nok. (Affører sig Draperiet)

Barbarina

Nu skal jeg af Sted (svøber sig ind i sit Sjæl) vil du køre med, Fredrik? (v. d. Moth nikker) Farvel Eva - jeg synes, vi har haft det saa festligt, skal vi fortsætte i Aften - en Souper paa Hotellet? Vil du?

Eva

Tak, Barbarina, men jeg kan ikke saa hurtig faa en nogen til at være hos Børnene.

Barbarina (smækker efter det)

Jamen en anden Dag - jeg ringer - Farvel Mester Sigfred - vil De værsgod se at finde noget at glæde Deres Kone med - noget, hun slet ikke venter - og ikke til Nytte - der staar Nytte skrevet i hver eneste Fure i hendes Ansigt.

Sigfred - (vender Brevet) Insp. v. d. Moth fra Forstningen eller

er hun? Maa jeg se Dem igen, Fru Eva?

Eva

Har De nogen Glæde af det? - Lad mig fortælle ...

Insp. v. d. Moth

Glæde - ja - og mere end noget vil det glæde mig, hvis der er noget, jeg kan hjælpe Dem med - selv om det skul-

de være Penge - det er det yderste Bevis. kaldes dit Hjen

(Et Billede kaldes ud af Eva (ler) og tager det op. Ier Sigfr.

Det er det (v. d. Moth og Barbarina gaar ud, Eva og Sigfr. følger dem og kommer ind igen)

Eva - lad mig Sigfr. Simesen - det er hende, jeg har Drømt Ved du hvad, hun er da ikke saa slem, som hendes.... Rygte lader - jeg synes godt om hende.

Du lyver! At Eva mig utro, har jeg forsoget mig med, men Hvor har du været i Nat, Sigfred? saa bundløst (snapper sig træt)

Sigfr. Simesen
Det var noget Sludder, hun havde set mig paa Raadhuspladsen, det kan du da nok begribe - bare saadan en Slags hæflig Indledning. Hade jeg set det - ja det er sandt - og jeg har tjent nok Penge Eva (tager Brevet fra Tegnebogen op af sin Lomme) skoldning, saa lader jeg ned og faar den Sag med Alimentation i Orden Sigfr. Simesen (snapper efter det)

Eva - det er Forretninger.

Jeg er saa træt Eva af det altsammen.
Er det Forretninger, kommer de efterhaanden dog i mine Hænder (tager Brevet ud og læser:) Min elskede Mand, Sigfred - (vender Brevet) Laura - Er jeg fra Forstanden eller er hun?

Ja, Sigfred, Sigfr. Simesen ville bryde mig om alle Barb. Hvorfor vil du pine dig selv - lad mig fortælle....
Jeg sad her i Fred med Eva (læser) Jeg er jo ikke ked af Fattig Jeg tager fra Esbjerg om Formiddagen og faar vort Gamle Hotelværelse, saa har vi en hel Nat at være sammen, in-

den du behøver at se Trødemøllen, som du kalder dit Hjem

(Et Billede falder ud af Brevet, hun tager det op, før Sigfr.
kan naa det)

Sigfr. Simesen

Eva - lad mig saa være ærlig - det er hende, jeg
har Drengen med - jeg vil jo gerne se ham en Gang imellem

Eva

Du lyver! At du er mig utro, har jeg forsonet mig
med, men at du altid, altid lyver - det er saa bundløst (sæt-
ter sig træt)

Sigfr. Simesen

Lille Eva, jeg er jo kommet hjem fra Sverig for at
faa en ordentlig Ende paa alt det - jamen det er sandt - og
jeg har tjent no'en Penge - her har du (giver hende v.d. Moths
Penge) til Husholdning, saa løber jeg ned og faar den Sag
med Alimentation i Orden.

Eva

Jeg er saa træt - af det altsammen.

Sigfr. Simesen (kærlig)

Ja, det er jo heller ikke nemt - naar du saadan
ser din Balletkammerat, der er blevet til saa meget

Eva

Aa, Sigfred, hvad tror du, jeg vilde bryde mig om
alle Barbarinas Sejre, hendes Klæder, Juveler og Mænd, bare
jeg sad her i Fred med Børnene om mig. Jeg er jo ikke ked
af Fattigdom, men aldrig - ligesom aldrig at vide, hvor det
bærer hen

Sigfr. Simesen

Lille Pige, lad mig tage det dumme Brev (tager det ud af hendes slappe Haand og river det itu) Og Billedet, lad det Stads gaa samme Vej. Saa, lille Pytte. Især jeg og betaler de Penge, Farvel, Eva Skak, mener jeg (Lar og Især
is. Eva b. Lad mig være fri for det Navn. hvad der er tilbage i Flaskerne - det ringer Sigfr. Simesen kommer ind med to

Mand) Saa siger jeg det ikke - lad os nu være lidt glade - hvorfor tog du ikke imod Barbarinas Invitation, du trænger til at se Mennesker. Møblerne - hvad er det, De siger - min Mand har ingen Geld, Eva ved af, her har ingen Regninger været Jeg har ingen Klæder - en Cyclebør til Hat - kan jeg vise mig sammen med Barbarina - du vil jo ikke engang gaa paa Gaden med mig. er jo gaaet ind til Fru Meyers Kontor -

Sigfr. Simesen

Men hvad er det for noget Nonsens!

Eva f. Mandens

Det er sandt - tror du ikke, jeg har forstaaet, er hvorfor du altid skal skynde dig - naar jeg ogsaa skal gaa. (Rejser sig trat) Vil du love mig en Ting.

Jamen det kan Sigfr. Simesen saa du vente - jeg saa jo - Ja gerne. og kan skaffe Penge

Eva Mandens

Aldrig at invitere Inspektør v. d. Moth. er ud)

Sigfr. Simesen griber Telefonen)

Jeg troede, du kunde saa godt lide ham? er - ikke snar - vilde De lade ham ringe Fra Simesen op - straks -

Ja, Tak -

Eva

Jamen det er - bedst. (Ind)

Eva, hvorfor Sigfr. Simesen - Jørg kan ikke

høre, hvad Som du ønsker, naturligvis - saa løber jeg og betaler de Penge, Farvel, Py - Skat, mener jeg (ler og løber ud, Eva begynder at rydde op, ser efter hvad der er tilbage i Flaskerne - det ringer, hun gaar ud og kommer ind med to Mænd)

Eva

Skal De hente Møblerne - hvad er det, De siger - min Mand har ingen Gald, jeg ved af, her har ingen Regninger været

En af Mændene

Nej, for de er jo gaaet ind til Fru Meyers Kontor -

Eva

Og aldrig blevet betalt.

En af Mændene

Ikke engang besvaret - saa nu er Sagførereren bleven gal - vi skal tage Møblerne.

Eva

Jamen det kan De da ikke - De maa da vente - jeg maa jo - se, hvor jeg kan skaffe Penge

En af Mændene

Ja, vi skal tage dem (de begynder at bære ud)

Eva (raadløst - griber Telefonen)

1781013 - Ja, er Inspektør v.d.Moth hjemme - ikke endnu - vilde De lade ham ringe Fru Simesen op - straks -

Ja, Tak -

Fru Kolind (ind)

Eva, hvorfor tager de Møblerne - jeg kan ikke høre, hvad de siger?

Eva (vild i Øjnene)
De skal - de skal bare hen at poleres, Mormor.

Tappet.

Eva (angstelig)

Hvad har du dert?

Skat, Søsken

Noget til at glæde dig med, Skat - som ikke er

syndigt - eller unødvendigt (han ruller Gylsæladerstøvet

håndledene og vinker med, at de glæder sig - som de har

de har - som de har det)

Gylsælader!

Skat, Søsken! (bort i rummet)

Jeg fik det på afbetaling - det skal slet ikke be-

tales om. (Han - borte med - som de er et lille stykke)

Eva

Jamen det er jo til Valdemar - her - (han er borte)

(han er borte med - Skat, Søsken)

Vi har vel lov til at være originale - en passende

en Ranne for din Veninde, Sølvvæsen.

Eva

Hvordan skal vi få det betalt?

Handwritten initials or a signature in the top right corner.

3 Akt. Siger som Rige gæst

Klipper - men hvad kan de gøre, andet end vovle - Ind-
kast tilh... (Samme Stue. Møblerne er paa Plads. Eva vadsker
Gulv. Straks Tæppet gaar op, kommer Sigfr. Simesen ind med
Tapetruller under Armen) Sigfr. Simesen

Eva - Du vil da ikke fortælle mig - at du - skal
igen? - Du er da det nu! Sigfr. Simesen tror fanden pine mig,

Naa Pytte - av -! dig, saa fik du en lille Naase
engstelige. Eva (angstelig)

Hvad har du der?

Du lovede mig Sigfr. Simesen

Noget til at glæde dig med, Skat - som ikke er
nyttigt - eller snusfornuftigt (han ruller Gyldenlæderstapet
op)

høre sig hviske godt, at du elsker mig - som de an-
dre gør - Naa - paa paa Eva paa -! Gyldenlæder!
Gyldenlæder!

Det gør - mine Sigfr. Simesen altsaa ikke?

Jeg fik det paa Afbetaling - det skal slet ikke be-
tales nu - helt andet - men du er et lille Fa!

Eva

Jamen det er jo til Paladser - her - ingi! Det jeg

kon og fortalte dig om Sigfr. Simesen for med ...

Vi har vel Lov til at være originale - en passen-
de Ramme for din Veninde, Ballerinaen. er sin Kone tro,

Eva

Hvordan skal vi faa det betalt?

Sigfr. Sinesen

Aa, skidt - vi har Kreditorer som Rigsdagsmænd,
i Knipper - men hvad kan de gøre, andet end vrøvle - Ind-
boet tilhører van der Moth - Sigfr. Sinesen (ler)

Nej, lillegud! Eva (sukker)

Sigfr. Sinesen

Eva - du vil da ikke fortælle mig - at du - skal
igen? - Du er da det umuligste ... jeg tror Fanden pine mig,
hvis Maanen smilte skævt til dig, saa fik du en lille Maane
ongasende. - 5 Spring - tager i Døren - hæse (brakter Hæse-

vigene ned)

Eva

Du lovede mig at passe paa.

Fa Gang tag jeg Sigfr. Sinesen hæse - trak sine

sko af, Passe paa - naar jeg tror, jeg skal have det yn-
digt og høre dig hviske sødt, at du elsker mig - som de an-
dre gør - saa - pas paa - pas paa - nej! Hvorfor nærede du

dig ikke, hvis jeg var Eva, saa du var ved godt Held, naar

jeg kom! Det gør - dine andre Piger - altsaa ikke?

Sigfr. Sinesen (ler)

Nej - helt andet - men du er et lille Fa! og jeg var
dig utro! Eva til det det det brækket var!

eller det Jamen Sigfred, forstaar du da ingenting! Sæt jeg
kom og fortalte dig om "de andre" jeg boler ned... selv

og jeg havde været for Sigfr. Sinesen jeg set den, der hev-

de Lyet Boler - Sludder - en Mand der er sin Kone tro,
driver det aldrig til noget.

Eva fr. Sinesen

Jamen du har da ikke drevet det til noget - og du har ikke været særlig tro.

Lad vær med det Sigfr. Sinesen (ler)

Nej, Lillegudfader hav Tak.

Der kan du selv Eva - der vilde jeg til at være venlig (Kan man ikke faa et alvorligt Ord ud af dig? Saa - (ler og tander en Sigaret) Sigfr. Sinesen sig nu en Gang Vand den en det Nej. Her kommer jeg hjem, glad og fløjtende, op ad Trappen - 5 Spring - tager i Døren - høø (trækker Mundvigene ned)

Eva

~~En Gang tog jeg imod dig med Glæde - trak dine Sko af, naar du var træt - hvorfor ødelagde du min Glæde. men jeg mister sku aldrig Sigfr. Sinesen - høø!~~

Hvorfor led du den ødelægge! Hvorfor morede du dig ikke, mens jeg var borte, saa du var ved godt Huld, naar jeg kom hjem? mine Børn vil jeg beholde ...

Eva fr. Sinesen (trækker hende til sig)

Jamen - vilde du da - ikke fordømme mig, om jeg var dig utro!? Skilles - hvorfor - vi har det sku hverken værre eller bedre end de fleste Sigfr. Sinesen (ler højt) Navning, jeg er en Jo, jeg skulde lige være den rette! Forresten, selv om jeg havde Anlæg for Jalousi, saa gad jeg set den, der havde Lyst til høø - frivillig.

Eva fr. Sinesen

Sigfred! ikke det, vel - med at have - fler på

Stabelen?

Sigfr. Simesen

Pytte!

Nej.

Eva

Lad vær med det Navn, jeg hader.

Skal vi saa hyl Sigfr. Simesen stære.

Der kan du selv se - der vilde jeg til at være
venlig (Sætter sig op paa Bordet) Forstaa en Gang Py - Snut -
(ler og tænder en Cigaret) en Mand bryder sig nu en Gang Fan-
den om det, han har - det er først, naar en anden vil have
det ... Hvad kommer den skønne Barbarina efter i Dag?

Eva

Som Børnene med deres Legetøj?.. Barbarina var al-
tid en god Kasseret - for Sigfr. Simesen hun nød noget sliagt
Tøj til B... saa gaar det op for ham, det har nogen Værdi -
men jeg mister sku aldrig dig - aldrig - høøø!

Eva hun er Fanden pine ...

Skal vi skilles en Dag, Sigfred, da siger jeg dig
paa Forhaand, mine Børn vil jeg beholde ...

Sigfr. Simesen (trækker hende til sig)
Ioo, der er Sue i Niskoven der - var hun ikke din
Veninde, Skilles - hvorfor - vi har det sku hverken værre
eller bedre end de fleste - Og jeg er udtaget til Navning,
jeg er en fin Mand - ogs plejer ikke at genere dig - Sigfred
- har du ikke lidt Penge Eva

Ja, du er en fin Mand. Simesen (kaster sin Portie
nons i Luften)

Sigfr. Simesen

Du mente ikke det, vel - med at have - fler paa

Stabelen?

Eva gik hen inde i Dag, for de
er forkølede. Nej, saa, jeg lidt med den, til jeg bliver færdig.

Sigfr. Simesen

Skal vi saa hjælpes ad at tapetsere. Eva
underligger Portemonnen, Eva på Hovedet, da hun ingen Pen-
ge finder Ja, som vi plejer - jeg tapetserer, og du tænder
en Cigar. Eva på Skulderen og sætter den på Fingeren ved Si-
den af sin egen - det var Sigfr. Simesen (for Barbarina)

Hvad kommer den skønne Barbarina efter i Dag?

Eva og hendes lille søn en Muserede -
der er en Behøver hun at komme for noget? Barbarina var al-
tid en god Kammerat - forresten kommer hun med noget aflagt
Tøj til Børnene.

Sigfr. Simesen

Hun er storartet! Hun er Fanden pine ...

Eva

Hvorfor behøver du altid at bande.

Sigfr. Simesen

Tro, der er Sus i Elskoven der - var hun ikke din
Veninde, saa ... den aldrig ser.

Eva

Aa, den Slags plejer ikke at genere dig - Sigfred
- har du ikke lidt Penge?

Sigfr. Simesen (kaster sin Porte-

mons i Luften) Prins-Ballerade og sin egen Chauffør og alt
det, vilde Tom, Snut!

Sigfr.
Købt til mine Unger. Eva (lytter) har - se noget nyt
og næst: Det er Børnene - jeg har dem inde i Dag, for de
er forkølede - aa, leg lidt med dem, til jeg bliver færdig.
Jeg har givet Sigfred & Sigfr. Simesen optræde offentlig,
og som du Gerne - mine sjove Unger (gaar ind til højre, Eva
undersøger Portemonæen, ryster paa Hovedet, da hun ingen Pen-
ge finder - finder derimod hans Ring; hun holder den op, træk-
ker bittert paa Skulderen og sætter den paa Fingeren ved Si-
den af sin egen - det ringer, hun aabner for Barbarina)

Barbarina

Din Entre er saa henrivende lille som en Muserede -
der er en Pakke (hun ser de dobbelte Ringe) Hvad er du blevet
Enke?

Eva fr. Simesen (til Barbarina)

- Nej - men det hænder, jeg finder den i min Mand's
Veste- eller Bukselomme eller Portemonæ

Barbarina (Ved til højre)

Skjul den - saa skal jeg uskyldig spørge ham, hvor
den er (Eva lægger den bort) Var han ikke hjemme i Nat?

op, saa de bliver vilde Eva saa blir hun rosende. Udskyld.
(gaar ud) Det er han aldrig mer.

Barbarina (Kaster en anden Pakke)

Hvorfor danser du ikke igen - og bliver din egen
Mand (ler) i bogstaveligste Forstand.

Eva (tankefuld)

Ja - Prima-Ballerina og min egen Chauffør og alt
det, vilde jeg aldrig drømme om - - - men tank om jeg kunde

købe Sko til mine Unger, naar de ingen har - se noget nyt
og nærende for en svagelig lille Barnemave og ikke spørge
først: har du Penge - men gaa ind og købe det - (hun sukker)
Jeg har givet Sigfred det Løfte ikke at optræde offentlig,
og som du ved, bryder jeg ikke Løfter - - og Federvælselsen,
naar det gælder Blandingen Barbarina ad, har De ingen Ring?

Det skal være min mindste Kunst at faa ham til selv
at opfordre dig

Sigfr. Simesen (baglæns ind fra
højre, børstende sig)

Uh, de forbistrede svinske Unger

Eva

Jamen det er da Børn, hvorfor slaar du ...

Sigfr. Simesen (til Barbarina)

God Gag, Madame, man har den tvivlsomme Fornøjelse
at være Fader.

Eva (paa Vej til højre Dør)

Der kan du se, hver Gang Sigfred skal tage sig af
sine Børn - det gaar storartet i 5 Minutter, han hidser dem
op, saa de bliver vilde - ogsaa blir han rasende. Undskyld.
(gaar ud)

Barbarina (kaster en anden Pakke
efter hende)

Tag den med - det er en Kjole - se om den passer
dig

Sigfr. Simesen
Saadan er de Kvinder! de taler i Tide og Utide om

Moderfølelsen og dens hellige Krav - og saa bliver de gale,
naar vi ikke vil tage Besvaret.

De den?

Barbarina

Vrøvl Sigfred, det er jer Mænd, der altid taler om
Moderfølelsen, naar det gælder Besvaret - og Faderfølelsen,
naar det gælder Ejendomsretten - hvad, har De ingen Ring?

Sigfr. Simesen (skjuler uvilkaarlig
Haanden)

Aa, jeg har glemt den inde paa Servanten - hvordan
har Inspektøren det?

De ikke Brug for en Sekr. Barbarina

Han er olm.

Barbarina (De flirter tab)

Vil De godt Sigfr. Simesen - kom min - Reserve.

Hvad er han.

Sigfr. Simesen (skjuler uvilkaarlig
Haanden)

Der er vel Uds. Barbarina

Han har en Sag med Landsoverskatteraadet.

Hvis saa der. Sigfr. Simesen

Naa Tak.

Barbarina

Den Slags Bekymringer har De ikke?

De er jo tøsse. Sigfr. Simesen!

Nej - vort Skattesystem er saa fornuftigt at tage,
hvor der er noget og ikke tage, hvor der ingenting er.

Barbarina

En udmærket primitiv Fornuft - den deler de med
enhver Ged ved Vejkanten, den sder heller ikke, hvor der in-
genting er. Naa, jeg betaler forresten ikke selv Skat.

Sigfr. Simesen

De - med Deres Indtægter - hvordan Fanden klarer
De den?

Sigfr. Simesen

Hun kan altså Barbarina Temperament.

Jeg tog en af Landsoverskatteraadets Medlemmer til
min Elsker, han viste mig, hvordan saadan en Madpose skal
skeres. Det er 4 Børn eller 4 Elskere. Det er ikke saa svært.

Sigfr. Simesen (brister i høj og
hjertelig Latter)

De er storartet, Barbarina, De er storartet. Har
De ikke Brug for en Sekretær, De som rejser saa meget? man
kan foder ingen Bødder. Barbarina (De flirter tæt)

Vilde De godt have Stillingen - som min - Reserve.

Sigfr. Simesen skal jeg
skal jeg Der er vel Udsigt til Avancement?

Barbarina

Hvis man dur.

Sigfr. Simesen (Man fjerner sig) Barbarina, idet Eva
sikkert. Man dur.

Barbarina

De er jo tosset, De har 4 Børn!

Sigfr. Simesen

Ja, desværre. Barbarina i Laurbærskoven - hvad
skal man sige Eva til at danse igen - saa bliver De jo fri

Sigfr. Simesen

Det kan hun ikke - nu?

rer sig til Fortælleren. Barbarina i den, naar Eva og Bar-
barina taler Joe - naar hun faar øvet sig op.

Sigfr. Simesen

Hun kan aldrig faa Deres Temperament.

(Løfter tilsvarende Barbarina)

Jeg ved ikke, hvad I Mænd forstaar ved Temperament
- om det er 4 Børn eller 4 Elskere. Nej, ikke saa snæver,

Barbarina, det generer mig Sigfr. Simesen.

Der er to Arter af Temperament.

Har hende - hun Barbarina og saa har hun en Blu-
ferdighed Ja! - Rosen er den ypperste blandt Blomster - men
den føder ingen Roser.

Ja, netop. Sigfr. Simesen

Skal jeg saa have Sekretærverdigheden - Avancementet
skal jeg nok selv. ... har - er hun ikke paa.

Barbarina

Gale Mand... du godt ogsaa en Smaa endnu.

(Han fjerner sig hurtigt fra Barbarina, idet Eva,
omklædt, kommer fra højre)

Eva Simesen (rækker den med ven-
stre Haand) Hvad synes du saa?

Barbarina

Ih, men den passer dig jo - havde du blot ikke den
Giftering, kunde du danse lige ind i Laurbærskoven - hvad
skal Mennesker ogsaa med den - i Reglen er den ikke andet end
Etiketten paa en tom Flaske. Det Gigt i Skulderna - er den
ikke snart (Sigfr. Simesen skjuler sin højre Haand og bugse-

rer sig til Portemonøen, han søger i den, mens Eva og Bar-
barina taler) De gaa?

Barbarina

Hvis du hæver den - saadan - lidt i Skuldersonnene
(løfter tilsyneladende Kjolen)

Eva

Hvad søger du, Sigfred? - Nej, ikke saa snæver,
Barbarina, det generer min Blufærdighed.

Barbarina

Hør hende - hun har 4 Børn, og saa har hun en Blu-
færdighed endnu. Det har De sikkert ogsaa god Forstand paa.

De tager nok forstaaende Eva Synderen

Ja, netop.

Barbarina skal I snart have Tak -

Farvel (til Sigfred, se her - er hun ikke pæn.

Sigfr. Simesen (rækker sig, hun er Eva

ler) Jo - du kan sku godt gaa en Sæson endnu.

na, hvor, (til sig, Eva, Eva at give haa den Ring foreløbig,

had haa v. Sigfred, ræk Barbarina de Naale?

Sigfr. Simesen (rækker dem med ven-
stre Haand)

- efter den. Eva

Er der noget i Vejen med din højre Arm, jeg sy-
nes ...

jeg give dig, (til sig, Sigfr. Simesen se sig det paa Sinds,

skøj ikke Jeg har saadan forbandet Gigt i Skulderen - er den
ikke snart færdig?

Barbarina

Skal De gaa?

Sigfr. Simesen

Ja, jeg skal hen at barberes og rettes lidt, jeg skal møde som Nævning.

Barbarina

Naa, De skal møde som Nævning - i hvad?

Sjaa, hvad Enden bliver. Sigfr. Simesen

I en Paternitetssag.

Barbarina

Jamen det har De sikkert ogsaa god Forstand paa, De tager nok forstaaende paa Synderen

Sigfr. Simesen

To Kvinder imød mig - nu skal I snart have Tak - Farvel (han løber ud t.h.)

Barbarina (sætter sig, hun og Eva
ler)

Lov mig, Eva, ikke at give ham den Ring foreløbig, lad ham være kejthaandet en lille Tid. Eva siger dig, saa underlig det lyder, Moral saa Eva aldrig glæmte, naar den er nyttig - det Nu er han styrtet derhen, hvor han har været i Nat - efter den, jeg har set gifte Mand, der vilde have mig.

Barbarina

Maatte han ikke ulejlige sig forgæves - Eva, naa jeg give dig et godt Raad! og vil du lægge dig det paa Sinde, skej ikke ud nu!

for det er Jeg! har du aldrig været noget for ham! for det tre-
die forstår du har ikke Barbarina fjerde: du har altid været
ham en Elc Ja! du! for nu er du erotisk udhungret og let at
faa Bugt med. Og husk at et Fejltrin fra din Side kan koste
dig dine Børn! det gynge: han har egtet dig af Medlidenhed!
for det at Du skulde begynde at danse, Eva - for jeg kan godt
øjne, hvad Enden bliver. ligte.

Er Eglemanden Eva ig genen eller hans Sagfører sar-
lig opfind Skilsmisse? for altid et Ordreil til: Du tilfreds-
stiller han ikke, du er Barbarina er en Skilsmissegrund en-
hver Regis Ja. forstår - og sen har hans Sympati - stakkels
Mand, kold Kone - det ge Eva resting, det er Legs, for det er
Ja noget, Det vill jeg vikke for Børnenes Skyld - de holder
Jon alligevel af deres Far - og de er for smaa til at bedømme.

Og kan han ende Barbarina, at du har haft en Elsker
- er du so Ja ja, saa va'r dig blot, for det Øjeblik kan kom-
me, hvor han vil - og har han et regulært Anklageskrift imod
dig - det er af moraliske Grunde, jeg advarer dig, saa under-
lig det lyder, Moral maa man aldrig glemme, naar den er nyt-
tig - det er det eneste, man med Sikkerhed ved om Moral.
var selv tr Aa, jeg har set gifte Mænd, der vilde have nig, ka-
lægge deres Stof til rette ... ne at tage en Elsker - det ger
trafaldne Mænd ofte - du Eva de set hendes? under lave kristo-
kvatiske Jeg ved ikke, hvad han skulde finde af "Stof". rede
baar jeg ikke ved og nye Barbarina ? Man saa praegtfuld ud,
Noger til Af intet kan en habil Sagfører skære et Bjerg. (Tal-

ler paa Fingrene) For det første er du ikke noget for ham!
for det andet har du aldrig været noget for ham! for det tre-
die forstaar du ham ikke! for det fjerde: du har altid været
ham en Klods om Benet! for det femte, det er din Skyld, han
aldrig er blevet til noget! for det sjette: han har aldrig
elsket dig! for det syvende: han har øgtet dig af Medlidenhed!
for det ottende: du er hysterisk, og for det niende: du er
ødsel. Det er de væsentligste.

Er Egtemanden særlig gemen eller hans Sagfører sær-
lig opfindsom, føjes der altid et Codicil til: Du tilfreds-
stiller ham ikke, du er kold! det er en Skilsmissegrund en-
hver Sagfører forstaar - og som har hans Sympati - stakkels
Mand, kold Kone - det gør ingenting, det er Løgn, for det er
jo noget, hun skal have svært ved at modbevise - medmindre
hun tager Sagføreren i Narum.

Og kan han endelig bevise, at du har haft en Elsker
- er du solgt.

Eva Ja, det er ikke mig noget, og hans
Kone står Du almægtige for en Erfaring, du har.

Barbarina Ja, jeg har svømmet i alskens Farvande (ler) Jeg
var selvtredie til et af disse Egteskabsopgør, han vilde ha-
ve mig - og han foreslog sin Kone at tage en Elsker - det gør
frafaldne Mand ofte - du skulde set hende! under lave aristo-
kratiske Laag saa hun ned: "Fordi mine Svin spiser Svineføde
gaar jeg ikke ned og nyder den Ret"! Hun saa pragtfuld ud,
Moder til 3 statelige Døtre, hun nægtede at forlade Stamhuset

med eller uden sine Børn - kan du begribe den. Døsmær ikke gav Døden i mig og blev hos sin stolte Kvinde?

Eva

Hvad gjorde han da?

Barbarina da efter sin Ring - nu skal han få den varmen af mine - Egtemand - jeg ved forresten ikke, hvorfor den ene skulde være mere egte end den anden.

Eva vil han gå Og han havde du fra Foraaret - til Sæsonen begyndte?

Barbarina Na ja - en Maaned. Han var ganske komfortabel som - naa ja - udover det var han umulig - talte om Sjæl og evig Kærlighed - øsch! Han skød sig.

Eva Ja, Gud, det gjorde da ikke mig noget, og hans Kone styrer baade Pigebørnene og Godset ganske udmærket, Verden mistede ingenting i ham. (Hun ler) Aa, men du kan tro, han kunde Ramsen, enhver svigefuld Mand diverterer sin nye Kærlighed med: Du er den eneste, jeg har elsket! oh! du forstaar mig! oh! Hvor vi passer sammen! Hvor vi passer sammen! Hvor vi passer sammen! Hvor vi passer sammen! Oh! Ingen forstaar som en svigefuld Mand at variere Eftertrykket! Naa, jeg skal af Sted! (Ser ned) Gud, min Bil er væk.

Eva (ogsaa ved Vinduet)

Jamen har du ikke kørt den om i Sidegaden?

Barbarina

Der kommer din Mand med den - (de ser paa hinanden og ler) du skal se, han har været ude efter sin Ring - nu skal han faa Lov at køre mig hjem for at forlange Pinen. Farvel - og Eva, stil dig skeptisk overfor Fredrik, han vil fylde dig med Idealer, at du er den eneste, han kan være tro - og saa vil han gaa lige hen til en anden, Farvel! (gaar ud)

(Eva staar ved Vinduet, det ses paa hendes Mine-
spil, at hun følger en munter Scene nede paa Gaden - smiler -
vinker - efterhaanden som Vognen kører bort, falmer Smilet,
hun sætter sig, lægger træt Hovedet tilbage og lukker Øjnene,
hendes Udtryk er en øjeblikkelig Altopgivelse.)

Saa rejser hun sig, gaar til Bordet, folder det Sil-
keundertøj ud som Barbarina kom med, fra en Skuffe henter hun
en lille Barnekjole, henter Synaskine og Saks og lægger Tøjet
til rette - der er kommet Smil igen i hendes Ansigt, hun kys-
ser en Barnekjole, hun holder op Det ringer, hun lytter -
betænker sig - og lukker op og kommer ind med Insp.v.d.Moth.)

Eva

M. b.
Hvis De var kommet blot for 5 Minutter siden, hav-
de De

Insp.v.d.Moth

Truffet Barbarina og Deres Mand - ja - jeg saa, de
kørte bort.

Eva

Saa De det? *Børn - Barbarina har a det med.*

Insp.v.d.Moth

Ja - jeg sad ovre i Anlægget (sætter sig træt)

Eva

Er De træt, Hr. van der Moth.

Insp.v.d.Moth

Ikke paa Sjæl - og ikke paa Legeme - jeg tror,

jeg er - livsmod-træt. *Unger, Eva, saa kastede jeg den i Sak*

og Aske, for jeg kastede Eva det! *(Siver Stoffet fra hende.*

Det er ikke rart.

Insp.v.d.Moth

Nej - det er en Tidens Sygdom - ens Mod til at
leve, arbejde, skabe, udvikle, give, er det den Møje værd
det er at leve.

Eva

De har ingen Børn, Hr. Inspektør.

Børn fire Unger var min Insp.v.d.Moth

Nej - det er Ulykken - det er forfejlet - altsam-
men.

Eva (venlig)

Det er dog et skrækkeligt Humør, De er i - hvad
skal man gøre ved Dem.

Insp.v.d.Moth (ser op i hendes

Øjne, forlegen gaar hun til sit Arbejde)

de gaar Hvad laver De der?

Eva v.d.Moth

Tøj til mine Børn - Barbarina havde det med. Ven-

selv og det er Peage - Insp. v. d. Moth, ikke?

Hendes aflagte? (Eva nikker) Det er Kredsløbet.,

Eva Hjern til Elskerinde og Tilbage igen.

~~hans snyd fra deres Hjem - ødsler i små Gaver til deres
Veninder - og saa kommer det tilbage til Hjemmene i Form af
Vældighed (Rejser sig og gaar hen til hende) Hvad der fal-
der fra Prostitutionens rige Bord - tilfalder Bønnen.~~

depen, men Var det mine Unger, Eva, saa klædte jeg dem i Sæk
og Aske, før jeg klædte dem i det! (River Stoffet fra hende,
ned paa Gulvet)

Deres Haalmod - at blive Eva at hjælpe os - forkomme!

Jeg ejer hverken Sæk eller Aske, saa jeg skal være
taknemlig for de Smuler, jeg faar (vil tage det op, han bøjer
sig efter det)

Insp. v. d. Moth

Nej, lad mig. Ved De, hvad jeg vilde ønske - at
Deres fire Unger var mine.

Eva v.d.Moth

Det vilde jeg ogsaa.

Insp. v. d. Moth

Eva.

Eva (fjerner hans Haand fra sin

Skulder)
For saa var de ikke saa jammerlig tyndt klædt, at
de gaar og bliver forkølede - og nu kommer Vinteren (hun suk-
ker og sætter sig ned)

Insp.v.d.Moth (Selvbeholderakelse)

Har jeg ikke sagt Dem, Eva, at jeg er Deres Ven - selv om det er Penge - og det er Penge, ikke? for jeg ved,

Jeg skal tyve for Dem, Eva har udtaget - mine Ben går der-

til, men Jeg kan ikke (holder Hænderne for sit Ansigt, han fjerner dem) *skriver sig 1000 1200*

Insp.v.d.Moth (smiler)

Jeg kan ikke Penge nok til at købe mig selv en Fyldepen, men jeg har altid Penge nok til Dem. and er på Kontoret, siger jeg, kan have Eva har udtaget Penge i Arten -

jeg ved, Hvor kan De holde det ud - brister da ikke snart Deres Taalmod - at blive ved at hjælpe os - forkomme!

Insp.v.d.Moth (smiler)

Det værste er, saasnart man rækker nogen Haanden en Gang, saa tror de, man er Formynder for dem for Resten af Livet. *der er ingen anden vej*

Eva

Det er jo det, De er, van der Moth - hvor kan De?

Insp.v.d.Moth (smiler)

Aa - jeg har ~~ikke~~ selv en Gang *hvert år* de forkomme *og* man klamrer sig til et Halmstraa - at mindes gør overbærende, Eva! - Hvad er det saa?

Eva

Sygeforsikring - Gas, den er lukket - og Husleje (Rejser sig med et) Aa, hvis nogen vidste!

Insp.v.d.Moth (tager nansomt hendes Haand)

Silkeborg den 1ste Apr - Eva (mister sin Selvbeherskelse)

Jeg kan ikke taale at lyve - jeg bliver syg af det - jeg er syg - jeg kan ikke gaa til en Dør, for jeg ved, jeg skal lyve for den, der staar udenfor - mine Ben gaar dertil, men jeg selv vil ikke - siger jeg noget til min Mand, gaar han sin Vej, fordi her ikke er morsomt (hun trækker op til et nervøst Anfald, v.d.Moth holder om hendes Haandled)
Jeg kan ikke holde det ud, jeg kvales af al den Løgn - jeg gaar ned i en Forretning efter Mælk - min Mand er paa Kontoret, siger jeg, han kommer først hjem med Penge i Aften - jeg ved, jeg staar og lyver, han kommer ikke hjem med Penge - men Lægen har sagt mine Børn skal have Mælk - jeg kan ikke holde det ud

Insp.v.d.Moth

De arvede jo 8000 efter Deres Moder, Barbarina sagde, de var sat hen til Børnene, ~~men De er overtrøst, Eva, De skal bruge de Penge selv og~~

Eva

~~Det var Løgn - ogsaa Løgn - ja, jeg arvede 8000 - da havde min Mand været med Fru Meyers Selskab i Sverig - og han havde en Gæld deroppe! De 8000 gik som et Svanetræk over Hovedet paa mig - fra Sagfører til Sagfører - ovenover mig - jeg manglede Klæder, jeg skulde købe Medicin til Else, der var syg - jeg gik med Bent og skulde købe Børnetøj - intet fik jeg - intet saa jeg~~

Insp.v.d.Moth

~~Men der gik smaa Sexualiner oppe i Sverig - med~~

Silkesærk som det der -

Eva

Det var ikke en Gang nok - der gik Regninger ned til Fru Meyers Kontor, Stavinger kom her - De betalte en af dem og tog Møblerne her i Pant - faktisk gaar jeg i Deres Hjem, ~~ikke i mit eget~~ - Og for at jeg ikke altid skulde gaa paa en Vulkan - betalte Mormor - af sin Fattigdom - 1600 Kroner - og jeg tog imod det (synker sammen og græder)

Insp.v.d.Moth

Hvorfor lader De ham ikke ryge i Spjældet!

Eva

Kan jeg det for mine Børn - nej - og det ved han - jeg tigger mig frem, jeg ynker mig frem, jeg laaner, jeg lyver, Maaderne er han det samme, han er saa sorgløs - hvad kan der ske - man lader jo ikke Mennesker sulte i vor humane Tid.

Insp.v.d.Moth

~~Nej - men det var maaske ingen Skade til - om man gjorde.~~

Eva

Jeg ved ikke, hvordan jeg har det - jeg maa gaa her og holde mig fast, for ellers falder jeg - jeg kan ikke tale om det til nogen, ikke engang Barbarina - hun har Medlidenhed med mig, og jeg kan ikke taale Medlidenhed - jeg kan gaa her og pludselig høre, at jeg gaar og hulker - og saa ringer Telefonen og jeg maa tage den - og lade som om jeg ler
(hulker)

Insp.v.d.Moth

Har De talt med mig paa den Maade? (hun nikker)
Og jeg som troede, De var saa glad.

Eva

Og jeg maa lade Mormor blive i Stiftelsen, skønt
jeg ved, hun er saa bange for at dø alene, men jeg kan ikke
have hende her - i alt det - og saa

Insp.v.d.Moth

Er der mere - Eva?

Eva

Og saa er der Uro i mig selv - der er noget i mig,
der skriger - efter hvad - jeg ved det ikke - der er Kræfter
i mig, der forlanger - jeg ser paa Barbarina. Jeg synes Livet
er i mig som - som Stridsheste - de gungrer hen over mit Sind
som i et Indelukke - de kan ikke komme ned - aldrig aldrig
(synker sammen) komme ned.

Insp.v.d.Moth

Lille Eva, De maa ikke

Eva

Jeg har tænkt paa at tage mig af Dage, det er den
eneste Håvej, jeg kan øjne - ved De, jeg har ligget i Sengen
undertiden til Kl. 12- for der var intet værd at staa op til,
Kulde i Stuerne og ingen Brændsel, vi laa i Sengen, Børnene
og jeg og spiste kolde kogte Kartoffler.

Insp.v.d.Moth

Hvorfor kom De ikke til mig?

Eva v.d.Moth

Jeg kunde ikke tale til nogen - der var Dage, jeg stod paa den lille Altan og satte mig for at binde os sammen - alle 5 - og andre Dage jeg stod i den lille Entre - Barbarina sagde, den er ikke større end en Muserede - og jeg regnede Pladsen ud - hvor vi kunde ligge - mine Børn og jeg - og føre Gassen ... (synker grædende, nervøst knækket helt ned paa Gulvet)

afbage mig selv af Dage

Insp.v.d.Moth

Vil De love mig at huske: naar De ligger som en Maddingehob under visne Blomsterkranse, da optræder han som et velklædt Hulrum, svanser net ned Spæderestek og angler Kvindehjertes paa sin dybtføjte Sorg. Jeg kender Typen. Vil De dramatiske Ting, saa skyd ham ned - og glem aldrig at i Dem mister Verden et Menneske, i han mister Verden kun en Mannequin!

reper hvad

Hvad vilde De med ham, lille Eva?

Eva

Han friede til mig den Aften i Skoven - og der var Blomster, og det var Sommer - og jeg syntes Kærlighed, Troskab og Hjem var mere end alle Sejre - og (synker igen sammen) det blev Dansen paa de blaa Anemoner!

Insp.v.d.Moth

Det var den Sommerdag, Eva - jeg fik aldrig skrevet min Ballet, Madonna og Verdensbranden.

Eva

Hvorfor ikke?

stolt af.

Insp.v.d.Moth

Jeg manglede Dem. - (han gaar tæt hen til hende)

Kan De ikke redde mig Eva - for noget jeg ser forude - og som jeg ved, der ingen Redning er for.

Ja, ja - det Eva ke nok - (lægger sit Hoved til-

bage) de Barbarina. ok - jeg ved, det er nærmest blasfemisk -

jeg har ikke råd til de Insp.v.d.Moth.

Verdensbranden. Ak, Eva, hvis jeg blot var stærk nok (lægger sin Arm om hende og trækker hende til sig! da hans Løber er ganske nær hendes, springer hun tilbage)

Lægger jeg sig Eva hale det gør ved mit Hjerte!

Hr. Inspektør Moth, jeg vil ikke det - jeg vil ikke - ~~Lad mig slås med Regninger, Gæld, Utroskab, Selv-~~ ~~modstanker - men jeg vil ikke det.~~ Jeg er saa aristokratisk at have en Moral. Jeg vil, at mine Børn skal kunne lægge deres Kind til min og ikke finde en fremmed Mands Kys der.

Insp.v.d.Moth

Tilgiv mig, Eva - jeg vilde Dem ikke noget ondt.

Eva (mildere)

Nej, jeg ved, De vilde mig ikke noget ondt - De har været god og ^{nu} hjulpet mig, og man holder vist af dem, man ~~har været god imod.~~

Insp.v.d.Moth

Aa, Eva, ved De, at De er en Kvinde.

Eva (smiler sørgmodigt)

Ja, skønt det vistnok er et Skældsord, jeg er stolt af, at jeg er Kvinde - og Herregud, jeg har saa lidt at være

stolt af mit Livs første Gudstjeneste, alt blev stille
og front inde i mig, jeg Insp.v.d.Moth var, saa stærk, saa
taknemlig De - med 4 dejlige Unger. De Fødsler været for mig,
- Sidste Gang var mit Eva saa nedtaget, jeg havde ikke
Raad til Ja, men - det er ikke nok - (lægger sit Hoved til-
bage) det er ikke nok - jeg ved, det er nærmest blasfemisk -
jeg har ikke Føde til den, jeg har, men.

Insp.v.d.Moth

Alligevel?

Ug saa - hvor Eva jeg tror, har været noget - lige -
saa blive Langes jeg efter at føle det gro ved mit Hjerte! -

De Tider jeg har gaaet og været svanger, har jeg levet mit

rigeste, intenseste, aandelige Liv! alt skønt, ~~alt~~ stort,

~~og~~ klogt jeg ~~saa~~ eller læste om, lukkede jeg ligesom inde

mig selv, at mit Barn allerede i Moders Liv skulde fornemme,

hvor eventyrlig dejligt Livet kan forme sig - om end kun i

Momenter. Blev jeg bevæget ~~af~~ ~~noget~~ trist, ~~noget~~ ~~sorgeligt~~,

blev det stille inde i mig og jeg hviskede: Lille Barn, der

er ogsaa Sorg i Verden, ~~megen~~ ~~megen~~ Sorg, men Sorgen modner

og gør stærk - ~~bliv~~ ~~blot~~ aldrig bitter, lille Barn, luk al-

drig Kulde og Haardhed ind i dit Sind, forbliv ~~at~~ hele Livet

igennem saa varm som det Hjerte, du hviler under nu.

Insp.v.d.Moth

Jeg vidste ikke, det var saa skønt at være en

Kvinde.

Eva (smiler)

Den Gang mit første Barn blev lagt i mine Arme,

Jeg har altid

holdt jeg mit Livs første Gudstjeneste, alt blev stille og fromt inde i mig, jeg følte mig saa ren, saa stærk, saa taknemlig - og det samme har de andre Fødsler været for mig, - Sidste Gang var mit Bryst saa medtaget, jeg havde ikke Raad til ordentlig Pleje - og jeg skreg af Smerte, naar Barnet sugede til og tænkte alligevel: Drik lille Barn, Mor skal nok være stærk, saa blir du det ogsaa. De saa jeg kunde haft

nogen anden Mor til mit Insp.v.d.Moth (gaar uroligt) De svi- ge mit Barn, Eva - eller Eva set lige Ned - eller det er Mor?

Og saa - hver Gang jeg tror, der er noget - igen - saa bliver jeg saa fortærende angst (hendes Øjne staar fulde af Taarer) for hvor skal jeg tage Føde til et Barn til end- sige Klæder. Da mig have mine store Væjl - og Mangler - saa

en Profalden er jeg ikke Insp.v.d.Moth (kvaler og lægger sit Hoved i hendes Skød) - har jeg sidet - i Skjal Dag den grønne

Take og Lille Eva, hvorfor kan De ikke faa det Barn med var mig? Det skal deroppe horte jeg til, deroppe gik mig Kedske,

mit Live og Reserve, Eva istad, ingen Berømmelse ønskede for sig Med Dem? ønskede mit for mig, - der optraadte mig,

hvor blev det spændende
troede paa mig, Insp.v.d.Moth mig, Evindes der var

Indtænk Husker De, jeg spurgte Dem en Dag, hvor mange vis- Barn, De havde? *personlige Sandhed for livet. (hag sukker)*

hvor det betyde Eva hvad det giver af Rygrad, at nogen tro Og De sagde, jeg havde nok.

hvor det betyde Insp.v.d.Moth og tager hende ind til mig) Og De sagde, De vilde gerne have en Søn til - og da gik der et Savn igennem mit Hjerter - for jeg har altid

Jeg har altid

gerne vilde haft en Søn. I de stille Nætter - saa fælte jeg
over i mig det store Kyst Eva dit givende Legemes Reserver -
og jeg ble Det er Synd, De ikke har faaet nogen. (han trækker
hendes Hoved sig op Insp.v.d.Moths Haar) Lov mig altid
at kunne Eva, jeg ved, De har været gift i mange Aar, jeg
ved, De har Børn - og alligevel er De for mig den rene Kvin-
de. Hvis jeg skulde haft en Søn, tror De saa jeg kunde haft
nogen anden Mor til mit Barn end Dem! Tror De, jeg vilde svi-
ge mit Barn, Eva - eller lade det lide Nød - eller dets Mor?
Nej, det tror jeg ikke. Eva (kærtegner hans Haar)

Nej, det tror jeg ikke.
Insp.v.d.Moth lige kort Prins-Balle-
vinden Lad mig have mine store Fejl - og Mangler - men
en Frafalden er jeg ikke - endnu (Rejser sig og gaar til Vin-
duet) Ved De, dernede har jeg siddet - i Skjul bag den grønne
Taks og set herop - og jeg syntes, det var mit Hjem, jeg var
forstødt fra! deroppe hørte jeg til, deroppe gik min Kadisha,
mit Livs Ro og Reserve, der intet, ingen Berømmelse ønskede
for sig selv, men ønskede alt for mig, - der opmuntrede mig,
troede paa mig, deroppe gik Kvinden for mig, Kvinden der har
Incitamentets Mission - fra mig skulde jeg hente Overbevis-
ningen om min personlige Uundværlighed for Livet. (han sukker)

Hvad det betyder - hvad det giver af Rygrad, at
nogen tror paa En, det har ingen loddet Dybden af. Eva (han
Kadisha! (han kommer tilbage og tager hende ind
til sig) Ved De, at Legemer stjæler fra hinanden - maaske
smukkere udtrykt: yder hinanden Styrker. Naar jeg har drømt

at jeg laa ved din Side i de stille Nætter - saa fœlte jeg
over i mig det Stofs Mystik, dit givende Legenes Reserver -
og jeg blev saa stærk, og saa sund, og saa ren (han trykker
hendes Hoved til sig og kærtegner hendes Haar) Lov mig altid
at komme til mig, naar det slaar sammen om Dem (hun nikker)
Min Kadisha - jeg aldrig fik (kysser hende længe og
stille)

op paa Tønder
(En Nøgle høres i Døren, Eva farer til sit Arbejde,
v.d.Moth staar med Ryggen til Vinduet og ryger, da Sigfr. Si-
nesen kommer ind)

Sigfr. Simesen
Inspektøren - og nu har jeg lige kørt Prima-Balle-
rinen hjem.

Insp.v.d.Moth
Det samme beklagede Deres Kone.
Sigfr. Simesen
Eva - har vi ikke en Whisky til Inspektøren.

Indsp.v.d.Moth
Tak, jeg drikker ikke Whisky før Middag.

Eva
Nu vil jeg bede Dem undskylde, Hr. Inspektør, men
jeg maa ind og se til Børnene - de er forkølede

Insp.v.d.Moth
Undskyld, hvis jeg har opholdt Dem, Fru Eva (hun
gaar ud t.h.)

Sigfr. Simesen (med en Tommelfinger
visende over Skulderen) Madam muggen - de store Banker ry-

ger, hvordan skal de smaa Lommebanker kunne bestaa. (Slaar sig paa Bukselommen)

Insp.v.d.Moth
Jeg kan desvarre ikke laane Dem i Dag, Simesen, jeg har Ergrelser i... Men jeg har blot bestilt noget. - Jeg ser min Svoger, og knippe Sigfr. Simesen
Er den ikke færdig endnu - den Skattesag - ?

Insp.v.d.Moth
Færdig - jeg har et stort Arbejde for Øjeblikket, og der gaar ikke en Dag, hvor jeg ikke faar et Brev, somme- tider to med Forespørgsel - fra 1924-23-22-21-20-19-18-17- helt ud langs Halen af Aarene! Hvor Fanden skal jeg husket mine Forretningsudgifter i den graa Oltid, jeg der ikke fø- rer Bøger - det er unfair. Stød i mit Hørgiliv.

Sigfr. Simesen
Ork, og saa er De ikke færdig endnu - jeg hører om det her og der - en munter lille Pengeafpresningslov, Po- litikerne fik lavet, da de ikke turde lave flere Skatter - de ved jo, deres Ofre tier helst og betaler - med Aager- renter.

Insp.v.d.Moth
Saa har jeg jo noget at glæde mig til.
Sigfr. Simesen
De skal af med saa og saa mange Penge, det er Hovedsagen.

Insp.v.d.Moth
Jeg er blevet blokket godt nok i Forvejen - aarlig -

og det værste er, det behersker min Tanke og ødelægger mit Arbejde - og ødelægger sku mig selv med.
Hvis jeg havde tjent mine Penge usrligt, saa kunde jeg forstaa, jeg blev idømt en Bøde; hvis jeg havde bedraget Enker og umyndige Børn. Men jeg har blot bestilt noget. - Jeg ser min Svoger, en knippeldygtig Forretningsmand, ogsaa han blev kaldt ind for Stor-Inkvisitionen.

Sigfr. Simesen (ler)

Storinkvisitionen - det er godt.

Insp.v.d.Moth
Ja. Han gider ingenting nu, hans Familie bruger af Kapitalen, han der før var Økonom til Rygmarven! hans Initiativ sejler for Vind og Vove - han kunde ikke taale det - han blev ramt - et eller andet Sted i sit Energiliv.

Sigfr. Simesen
Præcis som Inkvisitionenens Ofre, de kom ogsaa ud fra Torturkamret - med brudte Lemmer - Krøblinge - ingenting til for Resten af deres Liv.

Insp.v.d.Moth
Ved De, hvad De skulde, Simensen, De skulde se at faa en fast Stilling!

Sigfr. Simesen

Fast Stilling - ja, jeg har lige tænkt at gaa ned paa Gaden og plukke en.

Insp.v.d.Moth

Og saa skulde De faa nogen flere Børn.

Har i Aertueller kunnet Sigfr. Simesen værste Zantippe
rundt i et Hvad har jeg nu gjort Dem, Inspektør - at De
maler mig Fanden paa Væggen - det er sku ikke med min gode
Vilje, vi har faaet nogen af dem, vi har - Uheld

Insp.v.d.Moth

Jeg maa sige, Deres Uheld er faldet heldige ud -
Farvel, Simesen, vil De hilse Deres Kone.

Sigfr. Simesen
Nej, ved De hvad man skulde, Inspektør - Mænd skulde
ikke have noget med Børns Forsørgelse at gøre, det skulde
være fælles, en Samfundssag, saa de blev opdraget ens. Naar
Børn overgaar til kommunal Drift

Insp.v.d.Moth

Ved De, hvad der saa sker? - naar Børn overgaar til
kommunal Drift, som De siger, saa slaar vi Mænd Soklen bort,
der bærer os selv. det er en Fajlen! Kan De ikke forstaa,

Sigfr. Simesen
Det var som Satan - er det Soklen der bærer os -
vore Børn - jeg maa sige, jeg troede sku, det var omvendt.

Insp.v.d.Moth

Børneforsorg en bloc, det er Herrevældets Ruin,
forstaar De ikke det?

Sigfr. Simesen
Oprigtig talt, ikke et Kuk.

Insp.v.d.Moth

Aldrig har Manden fundet paa noget saa durkdrevent,
som da han paatog sig at forsørge Kvindens Børn. Med det har

han i Aertusinder kunnet trække selv den værste Zantippe
rundt i et Tøjr - mens Riget, Magten og Eren var hans alene.

Sigfr. Simesen - men det er en Fejl-
regning. Det er det vel af sig selv - eftersom han er det
starke Køn.

Og hvad for en Insp.v.d.Moth bedrøvet går han ned.

Sludder. Sæt en kvindelig Landvæsenselev med en
halv Tønde Rug paa sin Nakke ved Siden af en Splejs af en
Hønstudent fra Byen, og spørgsaa, hvem der er det stærke
Køn - det er altsammen Opdragelse -

Jeg ved, Barbarina forsøger at faa Deres Kone til
at danse igen, Simesen, det skal De ikke lade ske.

Sigfr. Simesen i hvert Fald (her)

Lade ske - spørger en Kone nutildags

Forstaaer De, Insp.v.d.Moth begynder en Dag at

spørge: Nej, men det er sku Fejlen! Kan De ikke forstaa,
Simesen, saa længe vi bandt hendes Moderstyrker og berolige-
de hende med at forsørge hendes Afkom, hvilede hun som en
slumrende Bjørn, der føder Unger i sit Hi - men lad dem li-
de Nød, Ungerne - saa traver hun sku ud

Sigfr. Simesen

Ja, det der har altid været Deres Kæphest, Inspek-
tør - De har altid set anderledes paa Kvinderne end vi Mand-
folk.

Insp.v.d.Moth, Simesen, lad ikke

Deres Kone. Det vil sige, jeg ser lidt klarere i Tingene end
I Proletarer - her tror et svækket, udsvevende Herrevalde, at

det ustraffet kan bruge sine Penge til Verdensbrand og bruge
Statens - det vil sige andres, undertiden uvedkommende Kvin-
ders Penge til at forsørge jeres Børn med - men det er en Fejl-
regning, Simesen - Kvinden vil se sin Egtefælle, sin egen
Mand som den direkte Forsørger - ellers - ned med ham.

Og Træl for sine Kirtlers Afsondring gaar han ned.

Sigfr. Simesen

Det er vist morderlig klogt - men - forstaa det,
hven der kan, jeg kan ikke,

Insp.v.d.Moth

Forstaa De saa meget, at Kvinderne er i Flertal?

Sigfr. Simesen

Ja - jeg har truffet et Flertal i hvert Fald (ler)

Insp.v.d.Moth

Forstaa De, at det Flertal begynder en Dag at
spørge: Hvad Fanden skal de egentlig regeres af os for? Naar
de selv skal arbejde - baade ude og hjemme - selv skal spyt-
te i Bøssen, det vil sige Staten - hvor lange er de da om at
opdage, at alle Embeder - kan de udmærket godt besætte med
sig selv -

Og saa er vi til Ladegaarden.

Sigfr. Simesen

Det er kedelige Udsigter, Inspektør.

Insp.v.d.Moth

Saa tank over, hvad jeg siger, Simesen, lad ikke
Deres Kone begynde at danse, vi har Selverhverversker nok.

2. Hvad skal jeg, da god.
M. Sæt fra dem en fast

Sigfr. Simesen
Hvordan skal jeg kunne forhindre det?

Insp.v.d.Moth
Være en oråentlig Forsørger naturligvis - og holde Dem til Deres Hjem.

Sigfr. Simesen
Oprigtig talt, Inspektør - kan De staa for en lille fiks Pige med blanke Silkeben - naar hun harpunerer Dem saadan - ud fra Siden.

Insp.v.d.Moth
Nej - men jeg har ikke paataget mig Deres Pligter.

Sigfr. Simesen
Nej, men strengt borgerlig set, naar De endelig vil - er det saa ikke forkert af Dem.

Insp.v.d.Moth
Ja, det indrømmer jeg - men - jeg har, Gud ved hvor mange andres Pligter - i Pleje - og lad mig saa komme hjem og se, om der ligger en ny lille Hilsen fra Storinkvisitionen - til Gæstfod - Farvel (han gaar ud, Simesen gaar stille til Telefonen - lytter mod Døren, hvor Eva gik ud)

Sigfr. Simesen
144313 - nej - 13 - Er det Hotellet? Vil De ikke se, om Frøken Laura Iversen fra Esbjerg er kommet hjem? - Tak - (venter lidt) Goddag igen, min egen Pige - jeg tog en Vogn før og kørte ned, men du var gaaet ud - jeg har vel ikke glemt min Ring i Morges - nej, jeg har den ikke - Saa har min Kone taget den, alene for at lave Panik - ak Gud, det er

Shelling
Og der er for
Hvordan er
anden
ring.
De skal
forhindre
at Sines
Rone
gaa
Pige
til
Ballet
for det
hvor
Min
fang
Ma

jeg saa vant til, du kan tro, det er svært at komme lige fra dig - og - op i alt dette her - du som er saa sød - jamen det er du (venter lidt) Nej, men er det sandt, Laura, fik du Bevillingen - det vil jo hjælpe din Forretning kolossalt - du blir jo en stor Pige - jeg er saa glad paa dine Vegne, du er den eneste, jeg nogensinde har brudt mig om - du er den eneste, der har forstaaet mig - ja, tror du vel - der er nogen, der passer sammen som vi to! ja, vi passer sammen, min søde Pige - javist fik jeg Ballade, da jeg kom hjem - nu er jeg snart saa træt, jeg synes ikke, jeg kan mere - i Dag blev jeg sat til at være Barnepige, mens min Kone sladrede med sin Veninde - Nej, jeg tror, jeg tager Tyren ved Hornene og ser at komme igennem det, saa vi to kan faa det godt sammen - ja - din Forretning - ja Gud hvor vilde det more mig at arbejde den op -

Men her Laura, lad os nu være fornuftige, du rejser tilbage til Esbjerg - der er ingen, der ved noget om os - kan i hvert Fald ingenting bevise - saa skal jeg ordne den fint her - jeg kender en Sagfører, ja, stol paa mig, min egen Pige ... (han ringer af, idet Eva kommer ind)

det, at du ikke kan hol Eva

Hvem var det?

Vil du gøre Sigfr. Sinesen

Det kan vel være dig det samme.

Kan du bevise Eva

Nej; du har givet dit Ord paa, dine Piger ikke skulde ringe hertil i hvert Fald.

naar jeg ikke ved, hvilke Sigfr. Simesen til med en Matten
og hvilke Det turde være mig, der betaler Telefonen.

Eva
Hvordan er det, du har det?
prover det.

Sigfr. Simesen
Jeg vil ikke finde mig i din Skolemestren, jeg
vil være Herre i mit Hus.

Eva
Saa skulde du begynde med at betale din Husleje.

Sigfr. Simesen
Lad du mig om det - det kan jo være, det passer
mig at bo et andet Sted.

Eva (lægger Ringen foran ham)
Maaske der, hvor du afførte dig den i Nat?

Sigfr. Simesen
Den har jeg glemt inde paa Servanten.

Eva
Du lyver, jeg tog den i din Portemonn.

Sigfr. Simesen
Det er dig, der lyver, du er blevet saa vant til
det, at du ikke kan holde op.

Eva
Vil du gøre sort til hvidt?

Sigfr. Simesen
Kan du bevise det?

Eva
Nej - men jeg kan nægte at leve sammen med dig,

naar jeg ikke ved, hvilke Tøse du holder til med om Natten og hvilke Sygdomme du trækker hjem til mig og mine Børn.

Sigfr. Simesen
Det skulde du - det er Skilsmissegrund, hvis du prøver det.

Eva (bragt ud af Fatning, sysler febrilsk med Børnetøjet, han ryger)

Hjemler Loven virkelig ikke en Hustru Ret til at nægte Samliv, naar hun ikke ved, hvilken Sump hendes Ægtefælle kommer fra - er hun pligtig at være Moder til befængte Børn - hvis hun ikke vil miste sin Ret?

Sigfr. Simesen

Lad vær at være hysterisk.

Eva pikantere ud end du gør nu.

Hvor er du uforskæmmet!

Sigfr. Simesen

At tænke sig, at man kunde have været noget - hvis jeg ikke der var rendt hen og havde giftet mig med dig - det var sku ogsaa noget at have saadan et Jag med.

Eva for mig, som du er.

Ellers havde du næppe faaet mig.

Sigfr. Simesen

Faaet dig - la' vær' - den kører ethvert Fruentømer op med, naar hun har kapret en Mand.

Hvorfor blev du ikke ved at danse?

Eva og Elskere - ligesom det

Fordi jeg fandt det rigtigst, at jeg blev ved

mine Børn og passede dem.

Sigfr. Simesen

Er du ikke blevet saa klog endnu, at du ved, hvad der er rigtigt, det er forkert. Der dig da ikke ind - Pytte!
(I sig højt) Alle Kvinder Eva, om de bliver 90, tror de, de er vindst. Du plejer at vende det om - hvad der er forkert er for dig rigtigt.

Jeg er kun 23 - Sigfr. Simesen mange Elskere!

Havde du passet din Næringsvej, kunde du haft din egen Bil ligesom Barbarina - det havde da været noget. Men hvordan en Kvinde har holdt Eva sig! Lidt skov af at slæbe paa Unger, lidt Og Barbarinas Elskere maaske.

Sigfr. Simesen

Og maaske set lidt pikantere ud end du gør nu.

Eva P. Simesen

Ved du, hvad du siger. De Kyllinger, du er en gammel Høne.

Sigfr. Simesen

Ja - jeg siger, jeg foretrækker at se noget kønt og du ligner et Tralleværk omkring en Høsegaard, lille Pytte, du er sku ikke noget for mig, som du er.

Hvor skal du ha Eva

Aaeh! har ikke vi Hustruer gennem Hundreder af Aar maattet lokke for jer med alle Midler for at holde jer til Huse - god Mad, om vi halv-sultede selv - Silkestrømper og Blondevæv for at tage Kampen op med jeres lækre Amoureuxer - skal vi nu ogsaa til at tage Elskere - ligesom dem - for at være jer pikante nok! Hvad kommer efter - Kampen mellem

dem af os, der kan forsørge jer bedst. (vinker)

Sed Jeg! - kom Sigfr. Simesen og glad Pytte i

Morgen. Du er altid saa behagelig, naar Inspektør v.d.Moth har været i din Nærhed - du bilder dig da ikke ind - Pytte! (ler højt) Alle Kvinder er ens, om de bliver 90, tror de, de er uimodstaaelige.

Eva

Jeg er kun 28 - jeg kan opnaa mange Elskere!

Sigfr. Simesen

Det er ikke Alderen det kommer an paa, Pytte, men hvordan en Kvinde har holdt sig! lidt skæv af at slæbe paa Unger, lidt parfumeret af at vadske Bletter, det pynter ikke!

Eva

Du er venlig.

Sigfr. Simesen

Lille Pytte, du har store Kyllinger, du er en gammel Høne.

Eva (kaster Portemonnen efter ham og løber ud i Entreen)

Sigfr. Simesen

Hvor skal du hen.

Eva (ind med Overtøj, febrilsk)

Farvel.

Sigfr. Simesen

Hvor skal du hen?

Eva

Til min Elsker.

Sigfr. Simesen (vinker)

God Jagt - kom hjem som en ny og glad Pytte i

Morgen.

(Staaer Stue. Fru Kolind staar ved Vinduet og ser ud paa Sneen. Hun støtter tægt og sukker høit)

T a p p e t.

Fru Kolind

Ah ja. (Pivter i Hastighed Ring) Ah ja, ah ja.

(Følger Hænderne) Hvor, jeg er 62 Aar - har du gient mig?

Er det en Verden for gamle Mennesker at leve i - - - Din

Vilje ske. (Hun sukker, naar til Vinduet og ser igen ud)

Barbarina v. d. Noth (lukker sig selv ind)

Barbarina

Fru Kolind

Ah, Barbarina - er du ikke med?

Barbarina

Nej, Herman, han blev forsinket ved Prøven, saa kørte jeg hende lige hen i Koffen.

Fru Kolind

Han har saa tidnok - - -

Barbarina

Ja, han kommer altid - tidnok. - - - Er det skaldede Frøer ikke kendte?

Fru Kolind

Nej, det er det ikke. Frøer, Barbarina? Og har du gaaet og spejlet efter dem lige siden du blev en, har lig-

Barbarina

Det er et Brev 4 Akt. 8tes Sagfører, Mormor! Nu er
Eva her gaaet i Retten for at forsvare sig selv overfor An-
klagen, nu (Samme Stue. Fru Kolind staar ved Vinduet og ser
nede - gaar frem i Stuen, støtter tungt og sukker højt) ialet

til hendes egen Sag - hvad hendes Hænde Skilsmissebegæring er
bygget op paa. Fru Kolind

Ak ja. (Flytter i Rastløshed Ting) Ak ja, ak ja. (
Folder Hænderne) Herre, jeg er 82 Aar - har du glemt mig? agl.
Er det en Verden for gamle Mennesker at leve i - - - Din
Vilje ske. (Hun sukker, gaar til Vinduet og ser igen ud) varst

Barbarina v.d.Moth (lukker sig
selv ind)

Barbarina

Fru Kolind

Aa, Barbarina - er Eva ikke med?

Barbarina

Nej, Mormor, hun blev forsinket ved Prøven, saa
kørte jeg hende lige hen i Retten. Hun har ingen Peng.

Fru Kolind

Kom hun saa tidnok? Det er da saadan en kært
Hand.

Barbarina

Ja, hun kommer vist - tidnok. - - - Er det skal-
lede Brev ikke kommet?

Fru Kolind

Hvad er det for et Brev, Barbarina? Nu har Eva
gaaet og spurgt efter det lige siden hun stod op, hun lig-
nede en Vild, fordi det ikke kom.

netop blev i Bag - da jeg Barbarina.
Det er et Brev fra hendes Sagfører, Mormor! Nu er
Eva her gaaet i Retten for at forsvare sig selv overfor An-
klager, hun ingenting ved om. Det er jo Vanvid. Jeg telefone-
rede til hendes Sagfører, han maatte sende hende Materialet
til hendes egen Sag - hvad hendes Mand Skilsmissebegæring er
bygget op paa. Liv, du store Gud, sikken Opatændelse, hvis jeg
ikke kom. Der gaar hun i Retten for at kæmpe for sig og sine
Børn, og har ikke mere Forsvarsmateriale end bag paa min Negl.
Ja ja. Jeg er Fru Kolind, at De har været her i
de sidste Hvis de tager hendes Børn, saa ... (sukker) Ansvar
komme over deres Hoved, som gør det.

Barbarina

Aa, det ... ikke være, Mormor (tager hendes Hænder)
Det er du selv af sig, Fru Kolind er Grund til at være
sagt. Men Jamen hun har da en Sagfører. Kommer det værste,
saa vil se, hvad der er at Barbarina (ringer)

Jae - en Sagfører - men hun har ingen Penge.

Fru Kolind

Aa, jamen Barbarina, det er da saadan en kendt
Mand.

Barbarina Brevet - for sent natur-

ligvis. Ja; det er netop det! Han har maaske haft Tid til
at jasje et Blik ned over hendes Sag, samtidig med, han tog
sin Frakke paa. Liv og Død og Aaringers Sorger og Taarer for
hende - og for ham - et Intermezzo mellem et Par større For-
retninger. (Ser paa sit Armbandsuhr) Sørensen ogsaa, at det

netop blev i Dag - da jeg skal rejse. leve sammen med, da
hun daglig forfølger mig Fru Kolinds Beskyldninger om Utre-
skab - ja, Er det helt nødvendig - at De skal - rejse, Bar-
barina.

Fru Kolind

Der ligger end Barbarina sitkort med Demendrenes,
Eva har s. Ellers gjorde jeg det ikke, Mormor, men jeg har
Premiere i Berlin, du store Gud, sikken Opstandelse, hvis jeg
ikke kom. Men Herregud, den skulde hun jo haft med (Løst)

Fru Kolind Min Hustru har s. Fru Kolind angste Forstørelse paa Pen-
ge. Ja ja. Jeg er jo ogsaa glad, at De har været her i
de sidste Dage - at De har villet bo her - og passet paa hen-
de. Aa, jeg er saa angst.

Barbarina

Det maa De ikke være, Mormor (tager hendes Hænder)
Det er dum Snak af mig, Mormor, der er Grund til at være
angst. Men vi maa haabe det bedste - og kommer det værste,
maa vi se, hvad der er at gøre. (Det ringer) og forvante en-

Fru Kolind delig være i Brev, der - Fru Kolind til sig selv i et Aabog

Dage igennem Det kan da ikke være ...

Barbarina (med Hænder)

Nej, hun kan ikke være her endnu (ud, kommer ind
med et stort Brev) Der var endelig Brevet - for sent natur-
ligvis.

Fru Kolind Nej, her skal de være, Mormor: Min Hustru er haf-
tig og ganske ubehagelig Fru Kolind kastet Genstande efter

sig, hvad? Hvad skriver han saa - det onde Menneske? nok i den.

Noget taler det til min Barbarina (læsende hurtig, halvhøjt)

Opdragelse. Undertegnede ansøger ... (højt) og angiver som Grund

at min Hustru er fuldkommen umulig at leve sammen med, da hun daglig forfølger mig med ugrundede Beskyldninger om Utroskab - ja, de er vist ugrundede.

Fru Kolind

Der ligger omtrent 50 Visitkort med Dameadresser, Eva har samlet i hans Lommer i det sidste Aars Tid,

Barbarina saaledes været overladt til sin Men Herregud, den skulde hun jo haft med (Læser igen) Min Hustru har aldrig haft ringeste Forstand paa Penge.... til at sætte Forholdet indlem og lægger Par-

Fru Kolind Saa er det vist til Hvor skulde hun faa den fra, naar hun aldrig fik Penge.

Barbarina (læser)

Og skønt jeg ofte har haft 5-600 Kr. om Maanedes, er jeg kommet i en bundløs Gæld; min Hustru var ganske ligeglad, forsømte sit Hjem og forsømte sit Ydre og forsømte endelig vore 4 Børn, der er overladt til sig selv i et Anlæg Dage igennem Har De hørt, Mormor?

Fru Kolind (med Hørerør) Saa er det mærkeligt, han ikke tog sig af dem.

Barbarina Jeg burde som Mand have Nej, her skal De høre, Mormor: Min Hustru er heftig og ganske ubehersket og har ofte kastet Genstande efter mig, sidst min Portemonse, fordi der ikke var Penge nok i den. Noget taler det til min Hustrus Undskyldning, at hun ingen Opdragelse har faaet, da hendes afdøde Moder var en ganske

unaturlig Moder ...

Barbarina
Nej, men det i Fru Kolind saadan, aa, det er vel-
gennetant Emilie
Satan gaar ikke rundt med Barbarina broende Love eller en
sort Lagn Han graver de Døde op, Mormor, for at skænde dem
ogsaa (læser) der alene interesserede sig for Stalde og her
Kvindesagsforeninger, min Hustru har saaledes været overladt
til sin Bedstemoder, den gamle døve Fru Kaptajn Kolind, der
kritikløst forkælede sit Barbebarn - hører De Mormor - og
gjorde sit til at ødelægge Forholdet imellem os (sænker Pa-
poret) Nøh! (læser igen) endda den gamle Dame, der er hen-
vist til et trist Liv i en Stiftelse, havde Opholdet i mit
Hus fra Morgen til Aften... det eller ej, var hende ret li-
gegyldigt, blot hun fik Fru Kolind

Han takker pænt - det er ikke et Aar siden, jeg be-
talte 1600 Kr. af paa hans Gæld. ... ting har været for hende.

Barbarina

Min Hustrus og mit Ægteskab har været forfejlet lige
fra det første. Jeg afbrød til min Faders store Sorg mine Stu-
dier, fordi min Forlovede, der var ked af det bundne Liv ved
Teatret og heller ikke havde Udsigt til at blive til noget
der, ønskede at blive gift straks. Jeg burde som Mand have
staaet imod, men min Forlovede var meget smuk og meget koket
..... (sænker Papiret) Er han ikke en Laban - han som formelig
slæbte hende fra Teatret. Barbarina

Ja, han var for Fru Kolind Han var altsaa en moder-
ne, forresten Det har han glemt. ... begynder ud, naar de kom-

Barbarina

Nej, men det lyder bedre saadan, aa, det er velgennemtankt durkdrevent sat op (lægger Papiret) Ak, Mormor, Satan gaar ikke rundt mere som en brølende Løve eller en sort Løgner, nej Satan er Fader til Forvanskningens Kunst, den giftige Kunst der lægger øde Liv og Glæde - og som her kommer til at koste Eva

Fru Kolind (tager Papiret og læser)

Min Hustru har aldrig forstaaet mig ...

Barbarina (holder om sin ene Finger)

Der er det med forstaaet!

Fru Kolind

Om jeg blev til noget eller ej, var hende ret ligegyldigt, blot hun fik Penge

Barbarina (tæller paa næste Finger)

Der er det, at hun ingenting har været for ham.

Fru Kolind

Min Hustru er tillige et mærkelig koldt Menneske, som frastøder ved sin Lidenskabsløshed - i hvert Fald ikke

Barbarina (tæller paa næste Finger)

Hun tilfredsstiller ham ikke - han tager det hele med.

Fru Kolind (holder Brevet mod sit
Bryst, aabner forfærdet Øinene)

Barbarina

Ja, man maa forbavses. Saadan ser altsaa en moderne, forurettet Ægtemands Skilsmissebegøring ud, naar de kom-

mer den retfærdige Øvrighed i Hænde.

Fru Kolind

Jamen det kan de da tage og føle paa er - er Forvanskning. Jeg mente det - men det kan de - holder ikke vare

Barbarina

Kommer an paa, hvordan de føler, Mormor.

Fru Kolind

Det vil sige, hvis de føler maskulint

Barbarina

Er de tilbøjelige til at have ondt af ham, ja.

(Læser igen) Jeg tillader mig derfor at ansøge om øjeblikkelig Skilsmisse, da jeg er ganske brudt ned af min Hustrus hysteriske (peger paa fente Finger) Der var det, jeg vidste det skulde nok komme, det hører med i Ritualet.

Fru Kolind

Jamen det tror de da ikke paa.

Barbarina

Jo jo. Dommere og den Slags tror det som Guld; de har set den Art - Forvandlingskunster (peger med et bidsk Smil paa Brevet) saa ofte ... skriver en Mand hans Kone er hysterisk, retter de paa Brillerne, ser med sorgfuld Forstaaelse paa hinanden, ryster paa de vise Hoveder: stakkels Mand.

Fru Kolind

Jamen de maa da undersøge om det er sandt.

Barbarina

Unødvendigt; de gaar paa Forhaand ud fra, enhver Kvinde er hysterisk. (Læser) Min Hustru er ganske hensynsløs,

moralsk set - hun lægger aldeles ikke Skjul paa, hun har haft en Elsker

Fru Kolind (synker ned paa en Stol)

Jeg læste det - men det kan da - heller ikke være sandt.

Barbarina (lægger Papiret)

Det er det eneste - som - nok - er sandt.

Fru Kolind
paa - jeg Aa nej - Eva!

Barbarina

Vi maa se Tingene i Øjnene, som de er, Mormor - og handle ud fra dem, som de er. For hvis Sigfred Simesen tror, han slipper godt fra det der (peger paa Brevet) saa kender han ikke mig; jeg skal forfølge ham - til det yderste Hav! Og (smiler ondt) med alle mine Pengestyrker.

Fru Kolind

Jamen - Eva! Jeg kan huske, Inspektør v.d.Moth sagde engang om Eva, der kunde komme en Ægtemand ind i hendes Tilværelse, en Elsker aldrig - saa skulde det da gaa haardt paa.

Barbarina

Det er maaske gaaet haardt paa, Mormor. Men at hun har sagt det - til nogen.

Fru Kolind

Hendes Sagfører har vel spurgt hende - og Eva kan jo ikke lyve.

salonvisk Visdom, at hun har skejst til, og hun har skejst

ud, og saa kan de være li Barbarina og saa faar hun de to
Børn, saa Det burde hun have gjort.

Fru Kolind

Hun kan da ikke tabe - sin Sag - paa det - at
hun har været sandfærdig.

Barbarina (Begynder at snakke, staa-

ind i Sovs) Jo, det er det, hun kan (hun sætter sig, tanke-
fuld, halvt opgivet og strækker Benene frem) Det falder hun
paa - jeg kender den Slags - et eneste Spring fra Hæderlig-
hedens Vej, og hun er fortabt.

Fru Kolind

Barbarina! de kan da ikke tage hendes Børn - nogen
af dem.

Barbarina

Jeg ved det ikke.

Fru Kolind (Janrende)

De maa ikke sige, De ikke ved det, De kan da
ikke noget Øjeblik!...

Barbarina (klapper hendes Hænder)

Saa saa Mormor - vi har en Instans tilbage -
Landsretten.

Fru Kolind

Saa tror De altsaa - Aa Gud! Eva holder det ikke
ud.

Barbarina

Jeg er bange for, en begavet Dommer vil afgøre med
salomonisk Visdom, at hun har skejet ud, og han har skejet.

ud, og saa kan de være lige gode - og saa faar han de to
Børn, han har forlangt. ~~forlade ham, for saa mister hun sine~~
~~Børn; han kan ikke see paa~~ Fru Kolind ~~vis hun ikke kan bevise~~
~~hans er ut:~~ Hvis hun saa tager sig af Dage? ~~he sagte at leve i~~
~~Egteskab med ham selv og~~ Barbarina ~~han kommer fra andre og~~
~~kan paafer~~ Saa faar han dem alle 4. (Begynder at pakke, gaar
ind i Soveværelset, kommer tilbage med lidt Undertøj og luk-
ker Døren sagte) Lillebror Bent sover sin Middagssovn saa
sødelig, saa han har Svedperler paa Panden. ~~lære for end bag-~~
~~etter sin Min.~~ (Siger til Fru Kolind (staar ved Vinduet og
ser Spændt ud) Barbarina (De Lytter hende)

Og han ved ikke, han maaske sover sig fra sin, Mor-
Moder. ~~Ja og jeg var paaude, og jeg spurgte Dem en Dag:~~
~~Hvad er Fordøren? Og De~~ Barbarina ~~er nøjagtig det, De skal~~
~~vide om~~ Lille Mormor, lad vær at tære paa Dem selv paa.
Forskud, der bliver saasandt Brug for Dem senere (Viser paa
en Udklipsbog, hun holder i Hænderne) Maa jeg lade denne
blive her? (Fru Kolind kommer ned, Barbarina blader i den,
mens hun taler) Der er Billeder helt fra 10 Aar tilbage -
ogsaa fra Hytten, Mormor, hvor Eva og jeg dansede i Stuerne,
paa Planen, i Skoven, hvor dansede vi ikke -

~~Det var - Det~~ Fru Kolind ~~Walsbourns i Australien,~~
~~Mormor,~~ Ja, I dansede - og vidste ikke, hvad I dansede ind
imod. (Sukker) Den Kvinde som ikke faar en god Mand, for hen-
de er Livet svært. Fru Kolind

~~Det er det, Mormor,~~ Barbarina ~~en Dem, Barbarina,~~

Det er det, Mormor, det er en Sejlads mellem Skær.

Fru Kolind

Hun kan ikke forlade ham, for saa mister hun sine Børn; hun kan ikke faa sine Børn, hvis hun ikke kan bevise han er utro - og det er svært. Hun kan ikke nægte at leve i Egteskab med ham selv om hun ved, han kommer fra andre og kan paaføre hende Sygdomme - hun kan faa en Skilsmisse, naar han har gjort det - men saa kan hun ikke ernære sig selv, for saa er hun knækket og syg. Og jeg forstaar Emilie nu, hun vilde, Eva skulde være selvstændig, hellere før end bag- efter sin Ruin. (Svag Ringen høres)

Barbarina (De lytter begge)

Nej, det var inde ved Siden af. Kan De huske, Mormor, da Eva og jeg var purunge, og jeg spurgte Dem en Dag: Hvad er Fordærv? Og De svarede: det er nøjagtig det, De skal vide mindst om! - Nej, vi skal vide, Mormor, vi skal vide. Vi skal lære. Alt skal vi lære - ikke at spille lidt pynteligt Klaver, men at spille Tilværelsens Kort.

Fru Kolind Jeg har ingen - jeg spiller - Hvad er det for et dejligt Billede af Dem der, Barbarina? - og jeg vilde - på det, jeg ikke ejer.

Barbarina

Det der - det er taget i Melbourne - i Australien, Mormor, jeg dansede der, og se, er det ikke morsomt, det er taget i Japan?

Fru Kolind

Hvor de skriver storartet om Dem, Barbarina. Nabo, han saa mig danse, han kaldte sig den Eve at være min

og han tog mig op Barbarina et Bjerget og viste mig Al-
verdens Om min sydende Dans (agerer stærkt) orrrrh - der
forraader mit glødende Temperament, og Mand ligger gispende
frem i Parkettet (ler triumferende) Og saa er jeg gold. Aar.

Fru Kolind

Jeg er gammel og ved ikke, hvad det er.

Barbarina

Det er noget, der er Skilsmissegrund, lille Mormor,
det tallose Mand har paaløjet deres Koner efter i Aarevis
at have vanrøgtet deres sexuelle Liv - noget som i Kavaller-
sprog hedder: min Hustru er kold.

Aa, bare dog Fru Kolind (lytter)

Ak, Barbarina, Barbarina, hvad De ved.

Han faar noget Barbarina at danke sig op, for-

besættelig Men jeg kan danse en Lidenskab - jeg kan agere
den - mine Kort var ikke særlig gode fra Begyndelsen, men
jeg har spillet dem med Forstand. Jeg lader mig aldrig rive
med af mine amourøse Lidenskaber, for jeg har ingen - jeg
spiller med dem - ligesom Børsspekulanter spiller med Penge,
de ikke ejer - og jeg vinder - paa det, jeg ikke ejer.

ved hendes Ved.

Fru Kolind

Jeg ved, De har gjort saa forfærdelig mange Mand
ulykkelig - jeg forstaar bare ikke, hvordan man bliver saa-
dan.

Hun slipper dem aldrig, for kunde
hun se sammen med dem. Barbarina

Vi var fattige hjemme; vi havde en fin Mand til
Nabo, han saa mig danse, han udbad sig den Ære at være min

Mæcéen - og han tog mig op paa et højt Bjerg og viste mig Al-
verdens Herlighed og sagde: Altsammen skal det tilhøre dig,
hvis du vil - tie og falde til Føje.

Og jeg tav - og faldt til Føje, jeg var elleve Aar.

Og så den Lige Fru Kolind Verden, som er og som
kommer, Jeg synes, det er skrækeligt. en Gang i de Skaa-
le, Hjenstepiger slog i Barbarina den ved jeg, en Moder vil
tage paa Ja, Livet er ikke de blaa Anemoner, Eva drømte nu
om en Gang (ser paa sit Armbaandsuhr) Nu maa jeg vist ringe
efter min Vogn.

Fru Kolind er sig ikke nogen end-
Aa, bare dog Eva vilde komme forinden. I have en an-
de sig mig, Mamma, Barbarina i Mad i Huset? De er for
Hun faar meget Arbejde med at danse sig op, for-
haabentlig kan det stive hende af.

Fru Kolind Si. O. S. 27 - ja, er det
Ja, hun er jo kun 28 Aar, hun kan vel naa endnu at
forsørge sine Børn.

Barbarina - Tak. (Singer af)
Ak, altid de Børn - de Børn hænger som en Verdens
ved hendes Fod.

Fru Kolind (sætter sig ned)
De er hendes Verden; og de hænger ikke ved hendes
Fod men ved hendes Hjerte. Hun slipper dem aldrig, før kunde
hun dø sammen med dem.

Barbarina
Mormor, pas altid paa den Bankealtan der (peger

mod Vinduet) Ak, Mormor, hvis man kunde maale Aartusinders stumme Kvindeliden op i Skaale, da har der aldrig været Skaale nok - iberegnet alle dem, Tjenestepiger slog i Stykker.

Fru Kolind

Og al den Liden, som er i Verden, som er og som kommer, al den Liden som ikke kan maales en Gang i de Skaale, Tjenestepiger slog i Stykker, dem ved jeg, en Moder vil tage paa sig, hvis hun blot maa beholde sine Børn. - Og nu vil han tage dem - aa, den onde Jeg skal danse i Berlin - jeg har lovet at ...

Barbarina

Sigfred Simesen er i og for sig ikke nogen ond Mand, Mormor - onde blir Mand først, naar de vil have en anden - Sig mig, Mormor, er her noget Mad i Huset? De er for gammel til at fare op og ned ad Trapper, og Børnene er for smaa, og Eva - det er ikke sikkert, Eva er til ret meget de første Dage (Ringer paa Telefonen) 91.0.9.17 - ja, er det Hotellet - det er Barbarina van der Moth, vil De sige til min Chauffør om at køre ud efter mig - ja - han ved hvor - ja - min Bagage - sendt - og indskrevet - Tak. (Ringer af)

Mormor, jeg løber lige ned og bestiller Varer imens - jeg gaar Køkkenvejen, det er hurtigere

Fru Kolind (sætter sig træt)

Ak, Barbarina, De rejser og jeg synes - ligesom - Huset staar i Brand. Ak Gud (ryster paa Hovedet) hvor lidt ved en Kvinde, der har faaet en god Mand, hvad hun er sluppet for - en god Mand betyder, at hendes Liv er reddet.

Barbarina

Ja. Gud give blot, det stod skrevet udenpaa dem -
- saa ikke saa mange Kvinder tog saa bitterlig fejl.

Fru Kolind - imod Eva - saa undgyldig
vi hører. Synes De ikke det er underligt, Barbarina, at In-
spektor v.d.Moth ikke har været her saa længe.

Barbarina

Aa, Mormor, han har haft saa travlt, han har ind-
studeret alle de Partier med mig, som jeg skal danse i Ber-
lin - han har lovet at komme ned og se dem senere (idet hun
gaar ud) Mormor, nu betaler jeg de Varer, saa skal De lige
blot tage imod dem, naar de kommer (Hun gaar ud)

Fru Kolind (gaar til Vinduet)

Gud ved, om jeg ikke skulde kalde Børnene op - saa
de var her, naar hun kommer (ser pludselig stift ned) Men
Gud, der er jo Sigfred - (kommer forskrækket frem i Stuen
med Haanden fladt paa Brystet) Aa, hvad vil han!

Sigfred Simesen (lukker sig selv
ind)

God Dag, Mormor (skynder sig at rive smaa Ting til
sig, som han kaster ned i en Kurv)

Fru Kolind

Men Sigfred, du er saa forstyrret, hvad er det,
du gør?

Sigfred Simesen

Jeg tager bare no'n Smaating, alt det store behol-
der Eva.

Fru Kolind

Jamen bliver du da ikke og siger ordentlig Farvel?

Sigfred Simesen

Nej - det er skaansommere - imod Eva - saa undgaar vi Scener.

Fru Kolind

Saa fik vel Eva Børnene?

Sigfred Simesen

Vi delte dem, jeg faar Edith og Bent. forlanger

Fru Kolind

Det maa du ikke sige - Edith - og Lillebror Bent.

(Griber i ham)

Sigfr. Simesen

Jeg maa skynde mig, Mormor - jeg har Edith i en Bil dernede - jeg lovede de andre en Tur bagefter, saaslog de sig til Ro med det, jeg sagde, jeg kunde kun have to af Gangen.

Fru Kolind

Du siger da ikke, du vil tage Børnene - nu.

Sigfr. Simesen

Jo, Mormor, det er skaansommere.

Fru Kolind

Uden at Eva faar sagt dem Farvel - nej.

Sigfr. Simesen

Jo.

Fru Kolind

Vil du stjale hendes Børn.

i Sangstøj

Sigfr. Simesen

Det er vel ogsaa mine.

Du skal ikke Fru Kolind holde de Børn, Gud vil

ikke tillade En Mors Børn er hendes!

Sigfr. Simesen

De er tilkendt mig (vender sig mod Døren til højre,

Fru Kolind stiller sig foran)

Fru Kolind

Sigfred, lad mig sige dig noget, jeg forlanger ikke de Penge tilbage jeg af min Fattigdom laante dig og aldrig minde de dig om - men jeg forlanger Respekt af dig, for jeg har tjent Livet haderligt i 82 Aar. Du kan stjele Evas Børn og jeg kan ikke forhindre det, du kan knuse hendes Hjerte, og jeg kan ikke forhindre det. Men jeg tror paa Gud, Sigfred, jeg tror paa Gud - gaar du bort nu til en anden Kvinde og faar Børn med hende, da faar du ingen Glæde af dem, for dine Børn vil faa i Arv, det slette, det haardsindede du har gjort her. Herrens hellige Ord siger: jeg vil hjemsøge Fædrenes Synd paa Børnene indtil 3die og 4de Led - i 3die og 4de Led skal dine Børn arve dit troløse Hjerte, og de skal blive troløse imod dig, for deres Sind er Troløshed, og du skal dø som en gammel ensom Mand, hvem Gud har forladt.

Hvad vil De, Sigfr. Simesen (er først traadt

sky tilbage, besinder sig og skyder Skuldrene op)

Aa, det er jo noget Vrøvl (flytter hende med Magt,
gaar ind og kommer straks efter tilbage med et sovende Barn

i Sengetøj)

Fru Kolind

Jamen - hester Fru Kolind - er Masse Penge?

Du skal ikke ret lange beholde de Børn, Gud vil ikke tillade dig det (han gaar) Herre (hun løfter sine foldede Hænder) nu holde du din Haand over hende! - - - Barbarina

- Barbarina - (hun løber ud, raabende, gennem Sovekammerdøren) Barbarina, Barbarina. han (siger) Torsk? (siger) Barst

Med igen! Jeg kan jo tage Barbarina (forpustet ind sammen med Fru Kolind) for den, vi kløper den (siger igen) Undskyld,

Præsten, ja Saa saa Mormor, saa saa (hun springer op paa Forhøjningen) Der kørte han - om Hjørnet - havde jeg haft min egen Bil nu, saa skulde jeg have naaet ham. sammen med sin

Peaklunderske og passe på Fru Kolind (jamrende) svært sagde De - og i Jamen det er jo hans. Det er jo hans. Han har Ret til at beholde dem - og nu kommer Eva - og jeg skal være helt alene med hende - helt alene, aa Herre Jesus - hvordan skal jeg - passe paa hende - helt alene. - ja, det kan De selv se,

bare hold De på det, Tak Barbarina gør igen. (siger af)

Nej, Mormor, det skal De ikke, det skal De ikke, vær bare stille - de kan sku vente i Berlin, en Primaballerina med en Verden for sin Fod har vel Lov til Nykker (tager Telefonen) Med en Flyver - det vilde være en passende afslut-

ning paa et flyvende Liv. Fru Kolind

Hvad vil De, Barbarina?

De skulde jo se Barbarina Barbarina.

Telegrafere, at jeg er kommet for sent - til Toget.

Jeg har jo adopteret Dem, lille Mormor! Han hvor

bliver de nye af?

Fru Kolind

Jamen - koster det da ikke en Masse Penge?

Ja, hvor blive Barbarina

Joe, det er Kontraktbrud - det værste er, det vil blive telegraferet Verden rundt, og jeg faar Ord for at være upaalidelig - det strammer mine Kontrakter - men jeg kan jo ikke lade en Mormor i Stikken (ringer) Tosk! (lægger Røret ned igen) jeg kan jo tage en Flyver - det er billigere; Mormor, vi klarer den, vi klarer den (ringer igen) Undskyld, Frøken, jeg havde glemt Numret, 910917 - Tak - er det Hotellet - Er min Chauffeur kørt - lige ved stands ham - det er godt - vil De sige til ham, at han skal rejse sammen med min Paaklæderske og passe paa Bagagen - den er jo afsendt sagde De - og indskrevet, det er i Orden, godt, han skal i Berlin faa Bagagen bragt ud efter Adressen og min Paaklæderske skal lægge frem, hvad jeg skal bruge, det ved hun - ja - Og vil De saa sørge for en Flyver til mig - ja, det maa De selv om, bare hold En parat, Tak ja, jeg ringer igen. (Ringer af)

Fru Kolind

Sæt, De falder ned.

Barbarina

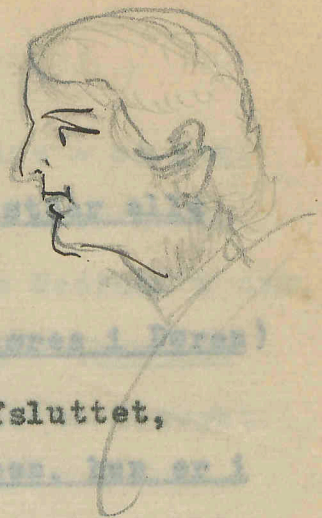
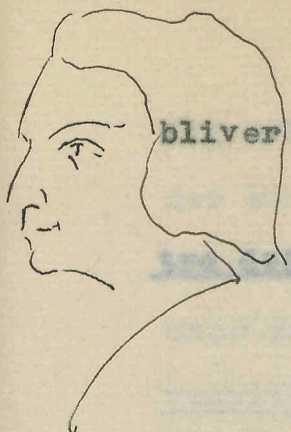
Med en Flyver - det vilde være en passende Afslutning paa et flyvende Liv.

Fru Kolind

De skulde jo haft en Mor, Barbarina.

Barbarina

Jeg har jo adopteret Dem, lille Mormor! Men hvor

bliver nu Eva af?

Fru Kolind

Ja, hvor bliver hun af?

Barbarina

Sagen maa jo for længe siden være afsluttet,

siden han

Fru Kolind

Aa, bare ikke! (det ringer) Er det hende?

Barbarina

Hun har jo selv Nøgle - men maaske hun ikke kan

(gaar til Døren og kommer ind sammen med Fredrik v.d.Moth)

Insp.v.d.Moth

Men Gud, er du her, jeg troede

Barbarina

Jeg har ordnet mig - ved du, Evas Sag har været for Byretten i Dag, hun har tabt to af Børnene, og han har hentet dem.

Insp.v.d.Moth

Har han

Barbarina

Ja - nu - men det er ikke det - Spørgsmaalet i Øjeblikket er, hvor er Eva, er hun paa Vej hjem og forsinket, eller er hun paa Vej til at gøre Ulykker?

Insp.v.d.Moth

Hvor skal man saa begynde at søge, hvor?

Barbarina

Ja, hvor?

Jeg - han som aldrig har Inso. v. d. Moth en er Tine - og jeg.
der hver Et Minut maa vi bruge at tænke. (De staar alle
tre dødsstille) *Lad du*

Barbarina (En Nøgle høres i Døren)
Der er hun.

Eva (kommer fra Entreen, hun er i
aaben, flagrende Regnkappe, indenfor ses en let, kittellig-
nende Kjole, hun har haft paa til Prøve)

Mormor, de har tilkendt - (ser de andre to, nikker
uden egentlig at opfatte dem) Mormor, kan man tilkende nogen
en andens Børn. Det er mine! Han løj - Mormor, han løj, han
stod front og sagde, han havde ingen anden, han lignede en
Helgen, da han stod og forsikrede han havde været mig tro!

Barbarina (tager Visitkortene op)

Du glæmte jo ogsaa de her!

Eva
Jeg havde 50 til - men det var ikke Bavis! Aa, men
de maa have haft deres Tvivl, for de sagde, vi var lige gode,
han og jeg, Mormor, vi var lige gode.

Fru Kolind
Ja, ja, lille Eva.

Eva
De gav ham de to - de to - Edith og Lillebror Bent
- kan man tilkende en anden to Stykker af ens Moderskød og
tro, det lever endda. (Hun gaar og gaar, flagrende med Kap-
pen)

Vi er lige gode, han og jeg, han og jeg - han og

jeg - han som aldrig har vaaget over dem en Time - og jeg, der hver Nat, hver Nat, Aar efter Aar, vaagede over deres Søvn, syede hver Trevl til deres Krop, listede Medicin i dem, naar de var syge - vi er lige gode, han og jeg - (hun ler vanvittigt) han og jeg, er det Loven, saa er Loven forrykt.

Lad vær Eva, Insp. v. d. Moth er et fænomen.

Eva! Der er en Instans endnu, Landsretten

Barbarina

Og jeg leger med

Eva

Haa! Hvis I havde set dem! De er saa dumme, de har ikke Hjerner, de har Vaner i Hovedet! (til v. d. Moth) De sagde, jeg skulde være kold og klar, naar jeg kæmpede den sidste Kamp for mine Børn. Kold og klar ja - hvis jeg havde sovet - saa ubekymret som en Sten - som han gjorde lige til den sidste Nat - han var kold og klar! Men jeg kan ikke huske, jeg har sovet - en Time i Træk - (hendes Blik flakker) jeg har rejst mig maaske 20 Gange i Nattens Løb og set - paa den ene - og paa den anden - kan de tage Sigurd, min store Dreng, jeg fødte først! nej! Kan de tage Edith - Else - nej - Lillebror Bent - nej, ingen af dem kan de tage, som jeg holdt Gudstjeneste med, da jeg havde født dem, blødende endnu og sammen-syet, de kan da ikke rive Hjertet ud af Livet paa mig, de er da ikke Bødler - er det ikke mine (Hun stryger sin Hat af)

Lad vær Eva, Fru Kolind er et fænomen.

kommer og Lille Eva, nu skal du huske paa dem, du har.

kommer og Lille Eva, nu skal du huske paa dem, du har.

eller glæde han det - Eva plejer.

Dem jeg har! Jeg har dem alle - og ingen skal
vriste dem fra mig, ingen. Jeg blokerer Dørene - jeg knytter
os alle i Bundt og ud fra Altanen, før jeg slipper dem.

Mormor! Barbarina de som er det, der til

Lad vær Eva, det er ikke Vejen at faa dem igen.

Eva (ser et bleget Sted, hvor et

Billede mangler) Der er Sigfred - det er

Hvad er det! Har Sigfred været her?

Fru Kolind hvor er Math?

Ja, han tog - no'en Ting.

Eva Kolind (græder)

Tank, han tog ikke Møblerne - for det var ikke
hans, han tog blot det lidet, vi ejede, aa, er han ikke en
Sjal!

Og saa er vi lige gode, han og jeg - han og jeg
er lige gode - den Dommer var vis - tank, han tog dem ikke
fra mig alle fire, jeg usædelige! - der ikke er mere usædelig
end at jeg nok kan opdrage de to - men de andre to kan jeg
ikke opdrage - hvor meget Sædelighed gaar der paa hvert Barn
- der er altsaa en bestemt Sum - og jeg har lige nok til to
(ler)

Mormor - Barbarina - ingen Magt i Verden faar mig
til at godkende, at mine Børn ikke er mine - lad mig i Him-
lens Navn gaa paa Arbejde og sende dem til Asyler, til jeg
kommer og henter dem, men mine er de, mine!
Mormor, sagde han Farvel til Børnene, da han gik -

eller glænte han det - som han plejer.

Jeg saa efter Fru Kolind (bøjer Hovedet og tier
der bliver helt stille et Øjeblik)

Eva

Mormor! (hun gaar, snigende som en Kat, hen til
den gamle Frue) lod du ham! ... (hun vil slaa, betænker sig
i samme Øjeblik som Barbarina og v.d.Moth lægger sig imellem,
hun smutter fra dem til Vinduet) Der er Sigurd - der er
Elise - hvor - hvor er Edith - (skrigende tilbage fra Vinduet)
hvor er Edith? (hun farer til Døren, fulgt af v.d.Moth, der
prøver at holde hende tilbage)

Fru Kolind (græder)

Eva, han tog hende med - i Bil. (hun skjuler Evas
Hat)

Eva

Med - med - (hun stryger v.d.Moth af sig og farer
ind til højre, inden Barbarina naaer at komme efter hende,
kommer hun tilbage fra Soveværelset med en lille Barnehoved-
pude i Haanden) Mormor, giv mig min Hat, giv mig min Hat!

Insp.v.d.Moth

Hvor vil De finde ham, Eva, vær nu rolig og lad
os tænke ...

Eva

Jeg vil til Banegaarden - han rejser til denne
Laura med dem - giv mig min Hat (uhyggeilig rolig, med tat
tiltrukne Bryn) hun har mine Børn, hun skal altsaa have ikke
alene min Mand, men ogsaa de Børn, jeg har født.

Barbarina

Jeg saa efter ham, Eva, han kørte udad, ikke til Banegaarden.

Eva

Saa venter hun ham et eller andet Sted - et eller andet Sted er mine Børn, og jeg ved det ikke - de kan blive syge, og jeg ved det ikke, de kan blive syge, de kan dø (hun gaar som en Blind, der famler sig frem) og jeg kan ikke komme til dem (hun kaster Regnfrakken) pyhh!

Fru Kolind

Eva, husk den, du har.

Eva

Jeg husker kun den, jeg ikke har (hun ser op, hvisker med haard, ru Stemme, som en Gal, hvis Anfald er i Anmarsch) Herre, du som har sagt til Kvinden, hun skal føde Børn, har du ogsaa sagt, de skal tages fra hende! Herre, de spotter dine Bud, de deler de Børn, du gav Kvinden at føde! (hendes Raseri stiger) Eller er det din Vilje, at de skal tages fra hende, som Kalven fra Koen, aa Herre, da skal du se os færdige med at opfylde dit Bud, da kan du føde selv

Fru Kolind

Eva, du spotter.

Eva

Ja, jeg spotter - for Gud har spottet alt, hvad jeg (falder sammen, Barbarina gaar hen til hende og holder hende oppe.)

Barbarina

Eva, skal vi ikke kalde Børnene op?

Eva (hendes Øjne ser udtryksløse
frem)

Børnene - hvem - mener du?

Fru Kolind (grædende til Insp.
v. d. Moth)

Aa, hent Børnene op, Hr. Inspektør v. d. Moth.

Insp. v. d. Moth

Det er bedst at lade det vente lidt - for Børne-
nes Skyld, Mormor. ~~Eva - Fru Eva; se paa mig, Eva~~

Eva (gør sig fri og rejser sig,
hendes Elik forraader, hun ser Syner)

Det nynner inde i mit Hoved - det nynner.

Barbarina

Fredrik, ring efter en Læge.

Eva (begynder at danse, plukker
indbildte Blomster)

Er de ikke søde - jeg skal danse paa Blomster
(Idet v. d. Moth ringer, falder Tappet, mens Eva, endnu dan-
sende, siger)

Aa, Mormor, de blaa Anemoner er sprunget ud.

=====

